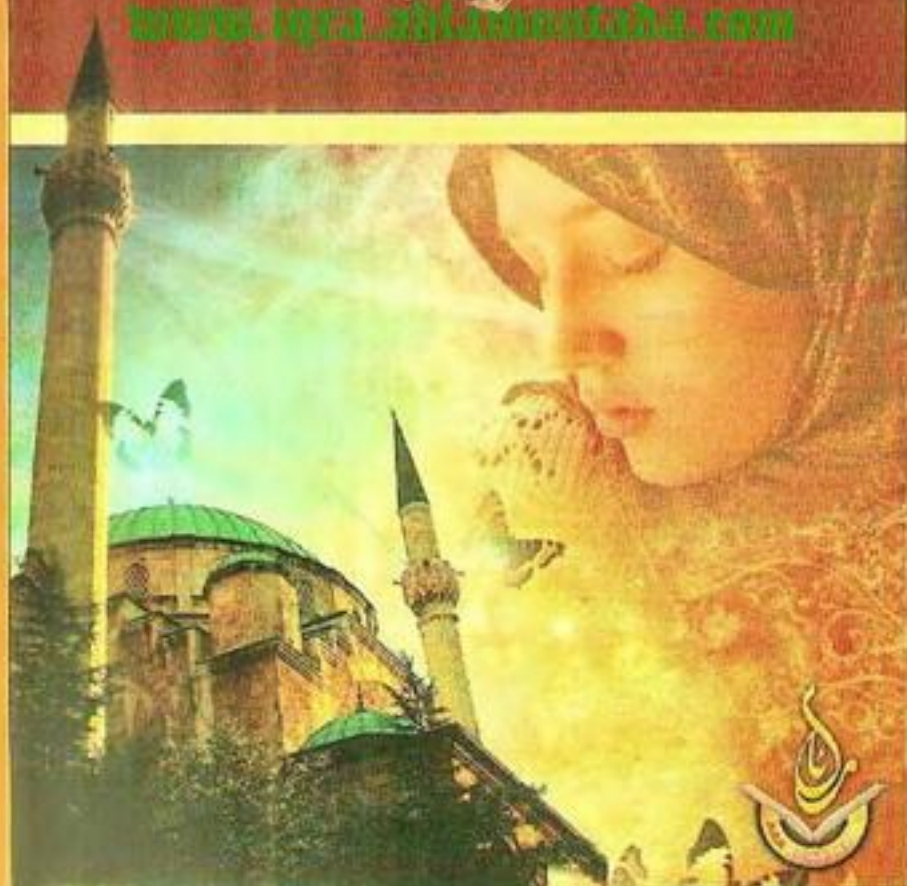

روزل

خالد نیر توغروڻ

دوايښ هه ناسه
له سږو جده دا

www.igra.afghanistan.com

دوايين هه ناسه
له سو جده دا

دوایین هه ناسه له سوجدهدا

خالد ئیرتوغروڤ

ناوی پۆمان: دوایین هه ناسه له سوجدهدا

نووسینی: خالد ئیرتوغروڤ

وهرگیرانی: تارا محمد

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نۆبهی چاپ: یه کهم

له بهر پۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۷۸۶) ی سالی ۲۰۱۲ ی پێ دراوه

ناوهێکراکێراندنی ئارا

بنکی سهرمکی بلاقێرینهوهی بهرهمه کانی ناوهندی راگه یاندنی ئارا - سلێمانی / شهقامی پیرمێرد

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669 ara.m@hotmail.com

© سهرجهم مافه کانی ئهم بهرهمه پارێزراوه بۆ ناوهندی راگه یاندنی ئارا
ناوهنده که پێگه نادات به له چاپلانهوه کۆپی کردن یاخود داهازانندی له سایت و تۆره کۆمه لایهتیه کان،
یاخود خسته سهر شیوازی دهنگ بۆ میدیا کان بههر شیوازنک بیت. سهرپێچیکاریش توشی سزای یاسا دهیتوه.

دوايىن هه ناسه له سو جده دا

نوسىنى
خالىد ئىرتوغروڭ

وه رگىپانى
تارا محمد

نۆبهى چاپ
يەكەم - ۲۰۱۲

پیشہ کی

پوڑانہ لہ خوینہ رہے کانمہ وہ دہیان نامہ و پہ یامم پی دہ گات...
بہائی، بابہ تہ کانن ناو نہم کتیبہ کہ ہلگوزراوی بہ سہرہاتہ کانن
ژیانی کہ سیکہ، وک نہ وانی تر وایہ. نہم چیرۆکی ژیانہ بہ جوریک پر
لہ وانی بہ پند بوو ہر لہ یہ کہ مین خویندہ نہ ویدا بہ تہ وای مانا کاری
تی کردم! لہ دلی خومدا وتم: بہ دلنیا بیہ وہ دہ بیت بکریٹ بہ کتیب.
یہ کسہر پہ یوہ ندیم بہ و خوینہ رہے مہ وہ کرد کہ نامہ کہی بۆ نار دبووم
و، بہ تہ وای گویم بۆ بہ سہرہاتہ کہی گرت، سہر سوپمان و پەرۆشیم
زیادی کرد... "خودایہ چۆن شتی وا دہ بیت!"....، نیتر نہ و پوودا وہ
سہر سوپہینہ رہی کہ مرۆف سہر سام دہ کات بہ شیوہی کتیب ہاتہ
بہرہم.

"دواین ہناسہ لہ سوجدہ دا"...

نہم بہرہ مہی کہ لہ و بہ سہرہاتہ راستہ قینانہ دروست بووہ
سہرتاپا یادہ وہری و سہرگوزشتہی پرپہ ندہ، بہ مہ بہ سستی
ہۆنینہ وہی نہ دہ بیات یا خود بانگہ شہی شاہرہ مہی نہ نووسراوہ،
لہ بہر نہ وہ ناکریٹ نہم کتیبہ "دوا ہناسہ لہ سوجدہ دا" بہ پیوہ رہ
بہر زہ نہ دہ بیہ کانن چیرۆک و پۆمان ہلپسہ نگیتریٹ.

ئەو كۆمەلەي ئامانجە ئەم كەتتەبەيان پى بگات، بەتايىبەت چىنى
 گەنجان، لەبەر ئەو تەگەيشەننى ئاسانەو بە شىۋازىكى سادە
 داپىژراو و پستەي كورتى تىادا بەكارهاتو، ھەر لىرەو دەمەوئەت
 ئەو ھەش پوون بەگەمەو، كە بۆچى باس و بابەتى ھاوشىۋە لەناو
 كەتتەبەكانماندا كاريان لەسەر دەكرەت؟! ئەمە دوو ھۆكارى بىنچىنەيى
 ھەيە:

يەكەم: پووداو بەسكراوكان پۆمانىك، چىرۆكەك، ياخود كارىكى
 مۆنتاز كراو نىن، بەتەوايى چىرۆكەكى ھەرگىراو لە ژيان و
 بەسەرھاتى پاستەقىنەي كەسەك، لەبەر ئەو دەبەت ھەك خۆي
 بگىرەدەتتەو ھەرگىز لەبەر فەنتازىا جوانى، پووداوكان ناگىرەن.

دووەمىش: ئەو بابەتانەي دەورەنەن، بۆ پتەو كەرنەو ھەي بەھا
 پەشتىيەكانى كۆمەل و بەتايىبەت چىنى لاوانە، ئەمانە ئەو بابەتانەن
 كە وا دەكەن خۆنەرەكان بەژيانى خۆياندا بچنەو پووداوكان
 ھەلسەنگىنن و لە وردو درشتى ھەلەكانى خۆيان بپرسنەو.

گومانمان نىيە لەو ھەي ھەر لەگەنجانەو تا پىرەكان، لە
 ھاسەردارەكانەو تاكو زگوردى و تاكەكان، لە سەرۆكەكانەو تا
 كرىكارەكان بەگرنەو ئەم كەتتەبە دەخۆنەنەو، بۆ ھەمووشيان
 ئەوئەندەي پىۋىست وانەو پەندى مەعنەوي ھەيە... ئەوانەي بەرگەي
 فرمىسكەكان دەگرن...! فەرموون.....

خالىد ئىرتوغرول

بهشی يه كه م

هه موو شتيك له ناگريكه وه دهستی پيكر د

بازاری گيان..

له موله كانی بهشی ناوخوايي كچاندا.. له پړيكد دنگ و هاوار بهرز
بووه وه، نه وهی گوئی له دنگه بوايه پوحي دهاته لوتی.

- ناگر كه وتووه ته وه، ناگر!

- هه ستن، هاوپيكانتان به ناگا بهيئنه وه!

- خيراكهن، گيانی خوتان پزگار بكهن!

- ده سوتين! ده سوتين!

له ناو نه م كابوسی هاوارو په شوكانه دا به ترسه وه له جيگاكانمان

پاپه پين!

له ناو دووكه لی خنكيئنه رو بی ئاماندا كه قورگ و سپه كانمانی

ناخنی بوو واقمان وړمابوو، نه مانده زانی تووشی چی بووین.. نه و

کچه خویندکارانهی که هاوارو ناله یان گوئییه کاس ده کرد،
ده توت له بازایی گیاندان و توژیکی تر گیانی ئه وانش هه پاج
ده کریت.

له وهش ترسناک تر، کاره با برابوو، دونیا تاریک و نوتک چتاو
چاوی نه ده بینی.

هه مووان له ناو ئه و تاریکاییه ئه نگوسته چاوه دا که زیاتر له
چالێکی جه هه ننه م ده چوو له ترس و په شوکانی خۆمان باوه شمان
به یه کتردا ده کرد، له هه موو گه رده کانی له شماندا هه ستمان
به بهرکه وتنه ترسناکه کانی مه رگ ده کرد.

وهک ئه وهی (ئیزرائیل) به ته وقیکی پۆلایی توند قوڕگمانی
گرتبیت و میشکمان به ترسی مه رگ بناخنیت!

هه موو خویندکاره کان که به ژاوه ژاوه به رزه که به ناگا هاتبوون،
له ناو دووکه له خنکینه ره که دا تا لیواری مه رگ ده کوکین، دواي
هه لگرتنی چه ند هه نگاوێک به رگه یان نه ده گرت و ده که وتن به زه ویدا،
ته نانه ت له مانهش سه یرترو له پیتناو به ره نگار بوونه وه داو، بۆ
دۆزینه وهی پێگای ده رباز بوون، پالیا ن به ده رگا کانه وه ده ناو
هێرشیا ن به ره و په نجه ره کان ده برد، ته نانه ت له نهۆمی چواره مه وه
په نجه ره یان ده شکاندو خۆیا ن ده خسته خواره وه، ئه م کرده وه پر
له ناچارایی و بێ بیر کردنه وه یهش هه موو ئومێده کانی ژیا نیانی سفر
ده کرده وه.

- دایه گیان، خه ریکه ده خنکیم! ..

- بابا به گیان، واده مرم...!

- کهس نیه یارمه تیمان بدات؟! ..

- به فریامان بگه ن...!

نالو هاواری به سویتی نه و کچه نازدارانه ی دایکیان که به خه یاله
نه رخه وانیه کانیا ن ژیا نیا ن له ئامیز گرتیوو، دلی داده چله کاند جگه ری
پارچه پارچه ده کرد، به لام دیواره که په کانی به به زه یی نه ده هیتا!
له و شه وه سامنا که دا که نه و پوچه گه نجانته ی تیا له ناو ده چوو، کهس
قسه ی که سی نه ده بیست، کهس یارمه تی که سی نه ده دا . له و
کاره ساته په ریشان که ره دا که له و به شه ناو خویییه ی کچاندا ده گوزه را،
گه نجه کان به سهریه کدا ده پویشتن و شه پی نه وه یان ده کرد خزیان
پیش نه وانی تر فپی بده نه ده ره وه، بو پرگار بیون له و فرنه
کلپه سه ندوه، به کیشه کیش خوم به سهر نه و خویندکاره بیپوشانه ی
سهر زه وییه که دا پاده کیشاو بو شوینی ده رباز بیون ده گه پام. نه وه
یه که مین جار بوو له ژیا نمدا به و شیوه یه و به و په شوکانه وه هه ول
بده م له مردن پابکه م، نازانم چو ن بوو، به لام پاش که میک خوم
له ده ره وه بینیه وه، نیتر به هوی به رگه نه گرتنم به و دوو که له ی له ناو
سیه کانمدا ده سوپایه وه و ده کو چه قق هه ناسه کانمی ده بری، که وتمه
سهر نه و شه قامه ی شه خته سه هول دایپوشی بوو، هه وای ده ره وه
هینده سارد بوو مروژ ده بیه ست، منیش هه ر له ململانی ژیا ندابووم.

"ناه بۆ هەناسەيەك .. خەريكم دەخنكېم .. خودای من
 هەناسەيەك.."، لەو کاتەدا تێگەيشتم کە بەشی هەناسەيەك هەوا
 چەندە گرنگە بۆ مرۆڤ... مەگەر لەو کاتەدا بۆ يەك هەناسە چيم
 نەدەبەخشی...! من و دەیان هاوڕێم لەسەر نیو مەتر بەفر
 کەوتبووین و بۆ هەناسەيەك گيانمان دەدا. ئەوێ لە شۆستەي شەقام
 نەدەچوو، بەلکو لەناو سەرمای بێ ئامانی ئەو شەو دەتوت بازایی
 هەراچ کردنی گيانی ئەو مرۆڤە گەنجانەيه.

خودايە... ئەو چ نەگەتێك بوو! ئەوانەي لە نەزمەکانی
 سەرەو خۆيان فری دابوو، ئەوانەي لە نەزمی خوارەو دەشیلران،
 ئەوانەي ترنجابوونە سوچ و گۆشە تاريکەکانەو، ئەوانەي دەستیان،
 قاچیان، سەریان شکابوو، لەشیان سوتا بوو... ئەوانەي بە دوايين
 هەناسەي سوتاویانەو، هاواری مائاواييان لەدایک و باوکیان دەکرد...
 ئەو تابلۆ بەسوێیە هەناوی ئاگر تێ بەردەدا، وەکو خەنجەر لەدای
 دەدا، کۆتایی بە هەموو ئۆمێدەکان دەهێنا و خەیاڵەکانی
 دەبراندەو... ویژدان و دلەکان بەرگیان نەدەگرت...!

ئەو فیلمیکی پاستەقینەي ئەو نەدە پێ نازار بوو کە باس
 نەدەکرا... مەگەر کەسێک بەسەری هاتبێت تێ بگات...

ماوەیەکی زۆر تێنەپەڕی ئەو شوێنە وەک سەرای مەحشەری
 لێهات. ئاگر کۆژێنەرەو، ئەمبولانس و دەستەي فریاکەوتن،

هاولاتیانی ئو دەوروپەرەو ئو کەسانەى کە بەهەلەداوان بۆ یارمەتى
هاتیبون...

شلەژاویەکی زۆر بەدی دەکرا. هەرکەسەو شتیکی دەوت بەلام دیار
نەبوو کى چی دەلیت...! کە ئو تۆپەلە ئاگرو گپەى لە سەقف و
پەنجەرەکانەو دەکەوتە خوارەو دەستی کرد بە پۆشن کردنەو
چواردەر، ئو دیمەنە تۆقینەرە هیندەى تر بە ئاشکرا دەرکەوت.
لەناو ئو بارودۆخە سامناکەدا، نازانم چەند جار دایک و باوکم لە
پیش چاومدا هاتن و چوون، چەند جار خەیاڵەکانى گەنجیم لەگەڵ
زەویدا یەکسان بوون، چەند جار خەسرەت و خۆزگەکانم سوتان و
بوونە خۆلەمیش.

ئو تابلوی مائاواویە سات لەدواى سات زیانمى دەسوتاندو، وەکو
پشکۆ دەچزا بە پۆحمداو لەناوی دەبردم.

دوور لە خیزانەکەم کە وەك چاویان پارێزگاریان لەمن دەکرد،
لەناو دەستی گەرەى بى چارەبیدا بە شوین تیشکی ئومیدیکدا
دەگەپام، بەجل و بەرگی مالهەو خۆم هەلدا بوو دەرهو و بە
پێخاوسى لەناو نیو مەتر بەفردا بەشوین تروسکایەکدا ویل بووم، پێم
پەتى بوو، بەلام سەیر بوو چونکە هەستم بەسەرمانە دەکرد،
بەتەواوى تووشى شۆک بوو بووم! هەولم دەدا دووریکەومەو لەو
بەشى ناوخۆی کچانەى لە گەپەکیکی قەراغ شاردا دروست کرابوو،
لەپێناو ئەوێ بگەمە جیگەیهکی باوەر پیکراو، پاست بەرهو ناو ئو

خەلكە غەربانەو ئەو مالانەى كە لە گل دروست كرابوون دەستم بەپاكردن كرد، ناتوانم وەسفى بكەم چەندە لەترس و شپىزەبيدا بووم! بەجۆرىك وام دەزانى ئەگەر ئاوپۆك بەرەو دواو بەدەمەو، ئەو كۆپە تۆقىنەرەنەى لەبەر چاومدا وەك ئەژدەيان لى ھاتبوو منىش وەكو ھاوپۆكانم قووت دەدەن.

كاتێك كە وتمە ناو ئەو پىزە خاتۆچكە گلە يەك نەۆمىە بچوكانەو بە ئەوێ ئامانجێك بۆ خۆم ديارى بكەم پآلم بە ستونێكى كارەباوہ دايەو دەستم كرد بە بىركردنەو. بۆ ئەوێ بتوانم ھەناسە بەدەم خێرا خێرا ھەوام ھەلدەمژى، ئەو كاتە ھەستم كرد كە چەندە لە ھالىكى پەريشاندام.

ئای خوايە گيان...

پۆك لە كەسىكى داماوى شىواو دەچووم كە لە جەنگ گەرابێتەو، قوڵى راستم لە ئازاردا ھاوارى دەكرد، كە كەوتبووم بەزەويدا نۆز برىندار بوو بوو، قاچەكانم برىندار بوو بوون و خوينيان پيدا دەھاتە خوارەو. كاتێك لە ناو قەرەبالغى كەدا كەوتبوومە سەر زەوى، چەناگەم زامدار بوو بوو، تا دەمىسپى زياتر خوينى لى دەھات، سوتاويەكانى پشتيشم ئازارەكەى ھەر باس نەدەكرا، كە دەھاتمەو ھۆش خۆم زياتر ھەستم بە ئازار دەكرد.

جەكانى بەرم شپوشىتال بووبوون، توانام نەبوو يەك ھەنگاوى تر بێتم، چۆن خۆم بشاردايەتەو لەوانەى كە لەو ھالەدا دەيانبىنم؟!

نازاری سهختی برینه کانم و سه رما ته زینه ره که ی نه و شه وه وهک
 چه قو کاری له گیانم ده کرد به جوریک به رگی نه ده گیرا، ده مزانی
 نه گه ر جیبه کی گهرم نه دۆزمه وه، نیو کاترمیری تر به رگه ناگرم و
 هه موو لاشه م ده بیبه ستی، له ناو جه رگی ناگره وه پزگارم بوو بوو
 به لام وه کو به رخیک که له ناو قورگی شیردا بیست، له سه رمای بی
 به زهیی زستاندا چاوه پوانی مه رگ بووم.

سو پرایزی ژیانم:

دانیشتوانی نه و گه په که ی که ناری شار هه ندیکیان له پیشی
 ده رگا که یان وه ستا بوون ته ماشای نه و دیمه نه دلته زینه یان ده کرد،
 هه ندیکیشیان به خاکه نازو سه تل و هه ر شتی که وه که ده که وه
 به رده ستیان بۆ یارمه تی پرایان ده کرد، هه ستیکی سه یر له ناو ناخمدا
 دروست بوو بوو که نازاره کانمی بیرده برده وه، له به رامبه ر نه و
 خه لکه ی نه نادۆلدا که پیشبرکیی هاوکاری کردنیان ده کرد، هه ول و
 ته قه لای نه و که سه غه رببانه بۆ چاره دۆزینه وه بۆ نه و بی چارانه،
 به درێژایی ژیانم وینایه کی نه سپاوه ی له می شکمدا جی هیشت بوو.

کاتی که ههستم کرد سپ بوونی په نه که کانم زیاد ده کات و به ره و قاچم
 و هه موو گیانم په ل ده کیشیت، زۆر ترسام به خیرایی به ئومیدیکی
 زۆره وه به ره و مالاکی بچووی یه ک نه زومی نزیک خۆم پویشتم،
 خانمیکی پیر که هه ر له په نه ره ی نه و ماله وه حالێ پهریشانی منی

بینی بوو دەرگاکی کردهوه و به په له هاته دهرهوه وهکو چۆله که
باله کانی بۆکردمهوه له نامیزی گرتم:

- پۆله کهم... بهرخه کهم... سهیری حالی بکه، خو بویته سههۆل،
خیراکه وهره ژوورهوه، به قوریانت بم بالا به رزه کهم، ئیره جیگه یه کی
باوه پ پیکراوه، ده توانی وهکو مائی خۆت ئاسووده بیت
فریشته کهم...

ئهو خانمهی که له ههسته کانیدا هیندهی سه دان دایک
خۆشه ویستی و میهری لی دهباری، به نامیز گرتنهوه منی برده
ماله کهی، له ناو زۆپایه کی ته نه که دا کۆمه لێک ورده دار ده سوتا،
دۆشهک و سه رینی کۆن که به پیز دانرا بوون، به چوونه ژوورهوه م بۆ
ناو ئهو خانووه گله یه که نهۆمه بچوکه، پوویه پووی دیمه نیکی باوه پ
پینه کراو پوومهوه، پیکو پیکو و خاوینی ناو ژووره که به جۆریک
سه رنج پاکیش بوو، که دهتوت جوانی ناو ناخی ئهو خانمه پیره له ناو
ماله که شدا پهنگی داوه تهوه.

منی له سه ر قه نه فه یه کی بچوک و به لام سه رنج پاکیش پال خست،
له دایکیک ده چو که نه وه یه کی خۆی له کاره ساتیک گه پابیتتهوه، باش
دیاربوو له ناخه وه خه می بۆ ده خواردم، ههروهک ئهو وشه پر
خۆشه ویستی و سۆزانه ی له زمانیشی دهباری، وهکو چاره سه ری
دهروونی کاری له دهروونم دهکردو مهست دهبووم پیتی.

له ناو ئه و ئازاره زۆر و سه رما به رگه نه گيراوه دا، ئه گه ر ئه و خانمه
 ميه ره بانه م نه بينيايه، حا لَم چى به سه ر ده هات، نه مده توانى بيريشى
 لى بگه مه وه، له ته نيشت ئه و زۆپايه دا كه كه ش و هه وا سارده كه ي
 گۆپى بوو به گه رمای مانگى ئاب، ئه و پزيشكه ميه ره بانه ش ده ستى
 كرد به گۆپى جله دپاو و ته ره كانم، له لايه ك ده ست و قاچى
 ده شۆردم بۆ ئه وه ي ئه و له رزى نه م بوه ستي نيت كه نه مده توانى
 به سه ري دا زال بَم، له لايه كى تريش وه كو په رستار برى نه كانمى پاك
 ده كرده وه.

زۆر سه رسام بووم كه له و ما له هه ژاره دا تيمار كه ري كى به ئه زمونى
 وه ك ئه م خانمه و هه موو پتويستى به كى برى نپنچى هه بوو! سه رسام
 بووم به لى زانى و ئه زمون و ميه ره بانى به كه ي.. ئه ي دلى بۆ نا لى؟!
 سۆزى ئه و چاره سه رى پاسته قينه ي من بوو، چونكه هه موو ته مه م
 له شو ي نيك به سه ر برد بوو كه نه مده زانى پتويستى چى به، هه موو
 شتي كم به پاره ده كپى، ئاواتى هه ر شتي كم بخواستايه به ده ستم
 ده هينا، به لام تا ئه و كاته نه مزاني بوو چه نده مو حتا جى خو شه وي ستم،
 له نيو ئه و خزمه تكارانه ي له من دا لى مده به ده ممه وه بوون نه ئه و
 ميه ره بانى به بينى بوو و، نه هه ستم به و گرنگى پى دا نه كرد بوو.

خانمى پى ر كه ده ستى به برى نه كانمه وه بوو له لايه ك ده يوت: "
 قوربان ت بَم كچم، زۆر ئازارت هه يه؟! " ده ستى به سه رمدا ده هينا،
 له لايه كى تريش بۆ گه رم كرد نه وه ي دله سپى بووه كه م ميه ره بانى و

قسهی خوښی به گوڼدا ده چرپاندم. نو نزیکیه بی هاوتایه و نو فیداکاری و هاوکاریه ی له ژبانه پر بریق و باقه دهوله مەندانه که مدا که خزمه تکاره کان به یه کدا ده هاتن و هه مووانی نه بلق ده کردو زورکه س ئیره یی پی ده برد نه مبینیوو، له ناو ئه م ماله گله بون خه لوزه بچکوله یی نه نادولدا که که لویه له کانی ناوی به په نجه ی ده ست ده ژمیردران دوزیمه وه.

له پشت سه رمه وه نو خانمه پیره وه ستا بوو، هه ر له دایکک ده چوو که چه ندین ساله چاوه پئی پوله که یه تی، وه که نه وه ی من تاکه سه روه تی نو بم له دنیا دا، چاوه کانی له سه ر لانه ده بردم و وه کو پوله ی خوی بونی پیوه ده کردم.

- پوله که م، شتیکی وات نیه، من به دهسته کانی خوم تیمارت ده که م، ئیره باشته له نه خوشخانه، هیچ که س وه کو من ناگادارت نابیت!

نو ده ریای سۆزه ی که له چاوه کانیدا ده مبینی ته واو سه رسامی کردبووم، نه مده توانی دلنایم که نه م خانمه به راستی مرقفه، یان فریشته یه.

وادیار بوو له نیگا کانه وه خه یالمی خوینده وه "ئیوه کین؟" که وه لامی دایه وه : زاسته له په رۆشیم نه پرسناری ناوی توم کرد، نه خویشم ناساند. به هه ستیکی گهرم و میهره بانیه کی زوره وه قسه ی بۆ ده کردم.

- پۆله كه م، من په رستارتكى خانه نشينم، نوم فاطمه يه . چەند
 سالتك بهر له ئيستا هاوسه ره كه م له ده ست دا، له دواى نه وه ش خه لكى
 بى ئيتساف هاتنه سه رسه رم و به ناوى نه وه ي " هاوسه ره كه ت قه رزى
 ئيمه ي لايه " هه رچيمان هه بوو برديان، له گه ل مناله تاقانه كه م
 پووبه پووى نه و ژيانه سه خته بوينه وه، له كوتاييدا نه م خانووه
 بچوكه م ده ست كه وت ئيتستاش له گه ل كوپه كه م ده ژين و
 سوپاسگوزارى خواين.

ديسان له ناو چاوانى مندا خۆى ون كرد، چى له چاوه كاندا
 ده بينى نازانم، كه سه رى پاوه شاندا به خه مبارييه وه پاش كه ميك
 برژانگه كانى به نه رمى جولاندو به هه ستىكى شيرينه وه:

- ئيره جيگه يه كى زۆر پر متمانه يه، له گه ل گه په كه كه شدا وه كو يه ك
 خيزانين، ليره هيج كه س زيانى پى ناگه يه نريت، هه مووان چاكه
 خوازن و هه زيان به يارمه تيه، پشوو بده و ئاسووده به پۆله كه م، تا
 چاك ده بيه وه ميوانى ئيمه يت.

ئهمه ده بىت فريشته بىت:

ئيتر ده مزانى نه و خانمه فريشته يه ي نه و هه موو ترس و دلپاوكى
 و ئازار و نا په حه تيه ي له بير برده وه كتيه، نه و جوړه كه سانه ي
 له ناخه وه بق نه وانى تر ده سوتين وه كه هه زه ته خضرن، وه كه

ئەوليان چ بەختە وەرى و پېژىكى ئۆز بوو بۆ من كە بېمە مېوانى
كەسىكى لەو جۆرە .

لەناو دەرياي مېهرى ئەو خانمەدا خۆم ون كەردبوو لەناخى خۆمدا
دەموت: خودايە! مەزۇڤىك دەتوانىت بەم جۆرە كاريگەرىي لەسەر
دەروونى ئەوانى تر هەبىت! دەكرىت بەم سادەبىيە مەزۇڤىكە بتوانىت
لەناخەو هەستى خۆشەويستى و ھاوسۆزى و دۆستايەتى دەربېرىت!
مەزۇڤىك بە سەيركردنىشى ئاسوودە دەبوو، وەك چارەسەرىكى
ئەفسوناوى ھەموو دەردو خەم و نەخۆشەكانى پەواندەو.

— پۆلەكەم ئەى تۆكىت؟

ئەوئەندە لەدلەو ئەو پەرسىيارەى كرد سەرسام بووم وەك ئەوئەى
چەندىن سال لەچاوەپوانى كەسىكدا بووئەت كە لە دەرگاگەى بدات.
ئەو پوخسارە پەرمېهرەشى وەك ئەوئەى بوو لەپەرۆشى
چاوەپوانىكەيدا ئەو كەسە من بىم! چەند شەرم بوو، بەرامبەر ئەو
مەزۇڤە باش و ناوازيە، وەلامم پى ئەدرايەو ئەو شوئەنى لىوئەى
ھاتووم و ئەو ژيانەى تيايدا ژياوم شايەنى ئىترە نىيە بەخەمبارىيەو
پووم وەرگىراو تەنھا تەوانىم بلىم:

— ناوم (ئىلكاى)يە..

دواى ئەو قسەم پى نەكرا، بى گومان ئەو خانمە تىگەيشتووش
واى بىركەردۆتەو ئەو ھۆكارىكى ھەيە بۆيە لەسەرى نەپۆيش.

بیرم له هه موو ئه و پووداوانه کرده وه که به سه رمدا هاتن، خه یالم
 پۆیشت، باوه پم به و شتانه نه ده کرد که هاتنه پیم، من کچی
 بازرگانیکه به ناویانگ بووم، که له ژیاندا نه بوونی و بی چاره یی و
 قه ده ری ناخۆشم نه دیبوو، ژیانم له ده وله مه ندیدا به سه ر بر دبوو
 نه وه ی بمویستایه هه بوو، نه وه ی داوام بکردایه بۆم ده کرا، به نازداری
 گه وره کرا بووم، له خویندنگه ی تایبته خویندبووم لای مامۆستای
 تایبته وانهم وه رگرتبوو، هه ر به مندالی سکریتیرو شۆفییری خۆم
 هه بوو که خۆم پیم ده و تن چی بکه ن و چی نه که ن. شار نه مابوو
 گه شتم بۆ نه کردبی و ولات نه مابوو سه ردام نه کردبی و هه یچ
 شوینیکه گه شتیاره نه مابوو سه رم پیا نه کردبی. له مالی باوکی
 ده وله مه ندما به پۆحیکه سه رده می و سه ریه سته وه هه لسوکه وتم
 ده کردو، که سیکه بی به ندوبارو گوینه ده ر به عه یبه و سه رکه شم لی
 ده رچوو بوو. که سیکه لووتبه رزو له خۆباییم لی ده رچوو بوو که
 نه مده زانی له خواره وه چی ده گوزه ری، ته نها له خه می خۆشیه کانی
 خۆمدا بووم.

باوکم له وه ته ی هه بوو دین و که سانی دینداری هه یچ خۆش
 نه ده ویست، نه و باره پۆحیه خراپه ی نه ویش کاریگه ری له سه ر
 هه موو خیزانه که مان به جی هیشته بوو، له وانه یه نه ویش له ژیر
 کاریگه ری نه و ده ورو به رهیدا بوویت که مولحیدی به په چه له ک
 جوله که بوون، به لام لایه نی که م نه گه ر نه وان له پۆزانی بۆنه و

جهڙه ڪاندا له ڪلتوري خويان لايان نه دها و پڙي ياده ڪانيان ده گرت
ٿيمه به رامبر جهڙن و ياده ڪاني خوشمان هيچ پڙيڪمان پيشان
نه دها.

له ناو ٿو پارهيهي ڪه وهڪو لافاو له بهرده ستمدا ده پڙيشت و له و
دونيابهيهي ڪه چاوي ٿه بله ق ده ڪرد، بهرده وام له هه سرهتي نه بووني
دو شتدا بووم: خوشه ويستي و وهفا.... له ناخي ٿه و مرقانه دا ڪه
بوو بوونه بهنده و ڪڙيلهيهي پاره هيچ نيشانهيه ڪ له ٿاسودهيهي و
خوشه ويستي پاك و وهفا نه ده بينرا، له بهر ٿه وه زور زو له و دنيا
ساردو سپه پر له بهر ٿه وهنديه بيزار بو بووم.

باوڪم له دواي ٿامادهيهي، بڙ خويندن مني ده نارهده فهره نسا بڙ
خويندن ٿه ڪاديمي و بوون به ڪه سيڪي زانست دوست. به لام من
ٿه مهه پهرت ڪرده وه چونڪه له ڪه ساني گيرفان پر و پڙح به تال و دور
له هه ست بيزار بو بووم، له بهر ٿه وه له سه دواي هاو پڙيه ڪم بپارم
دا بڙ ناسيني ڪه ساني هه زارو غريب بچينه شاريڪي بچوڪي ٿه نادول
چونڪه ٿه هاو پڙيه پڙي ده وٽم له وي دوستايهتي پاسته قينه و
زيانيڪي دروست و خوشه ويسته ڪ له ناخه وه هه ست پڙي ده ڪهيت،
منيش هه له هه سرهتي ٿه مانده بووم.

خۆشەويىستى ئەم خاگە:

ئەم خۆشەويىستى ئەم ھىنايە ئىرە، كە بەم جۆرە منى لەو نازو
نيعمەتانەو، لەخویندنى تايبەت و ژيانى تايبەت و ئۆتۆمبىلى تازە
مۆدىلەو، فېئ دايە ناو ئەم پووداوانەو سەرەپای ئەوھى كە باوكم
پىيى وتم: "ئەگەر گوئ لەمن نەگريت، لەمنالى خۆم بى بەریت
دەكەم"..... بەلام من ھەر لەسەر قسەى خۆم سوور بووم.

سالىك دەبوو ھاتبوومە ئىرە لە كۆلئىژى كارگىچى دەمخویند
لەپاستيدا لەژىر پەردەى خویندندا، بەدواى ئەو دونيا ئەفسوناويەدا
دەگەپام كە چەندىن سال بوو بە ھەسرەتەو لە ھەرىمى پاستگوى و
سەرپاستى دا ەودالى بووم. بۆ ئەوھى بچمە ناو ناخى خەلكانى ئەو
شارەو، بېپارم دا لەبەشى ناوخۆى حكومى زانكۆكەم بمىنمەو
پازىش نەبووم بەو پارەيەى باوكم ويىستى لەپىويستىگاندا خەرجى
بكات، ويىستبووى خانوى تايبەت و خزمەتكارم بۆ دابىن بكات.

ئارەزووم دەكرد لەناو كچەكانى ئەنادۆلدا بەتيكەلى و ناسىنى
ئەوان لەكەش و ھەوايەكى دوور لە بەرژەوھەندى دنياييدا ھەست بە
نزيكى دۆستى پاستەقىنە بكەم.

ھەر ئەوھەشم كرد....

ئۆر بەخىرايى كەوتمە تىكەلاوى لەگەل ئەو كچە ھەزارانەى كە لە
زانكۆ ناسىنم بەجىھانى خاوين و ساكارى ئەوان ئاشنا بووم، لەوانەيە

ئەوان ھىچ تۈرلۈك دەسلەپكى ماددىيان نەبۇئىيەت بۇ ژىيانىكى دەۋلەت مەندانەى پۇرلە نىعمەت، بەللام نىيەت پاكى لەپىكەۋە بوون و ھارپىيەتى راستەقىيەنەىان كە لەدۇنيائى خۇياندا ژىيانىكى ئەفسۇنلۇيان دروست كىرگۈزۈپ قارىگەرەى لەسەرم ھەبوو... ئىتەر بەر لەۋەى مەنىش چىزى ئەۋ ژىانە خۇشەۋ ئەۋ دۇنيا پاكەى ئەۋان تام بىكەم، لەۋ سەرم سىرگەرەى زىستاندا خۇم لەسەر شەقام بىننىيەۋە. لەۋكاتەى بە جەستەكى سۇتاۋەۋە لەسەر شەقام كەۋتېۋە ژىر چىكى سەرمەى سىرگەرەى زىستان و خەرىك بوو پەق دەۋەۋەۋە، لەگەل فرىشتەىەك پۇر بەپۇرۋەۋە، كە خانىمى پىرى پەرستار "پۇرە فاطمە" بوو

ھەموو ئەمانە خەيال بوون! يان خەۋم دەبىنى؟ بۇ ئەۋەى تېگەم ئەمانە تاچەند راستەن! دەستم لە پۇرە فاطمەدا، ئەۋ خانە پىرە كە باشترىن خانىم دۇنيا بوو، لەناخىدا جگە لەخۇشەۋىستى و يارمەتى شىتەكى تر جىيە نەدەۋەۋە، بۇ ئەۋەى دۇنيا بىت كە دەۋەۋە شىتەك بىلەم خىرا پۇرى بەرەۋەلەى مەن ۋەركىپراۋ ھەموو مېرەبانى خۇى خىستە كار:

— قۇربانەت مە، شىتەك دەۋەت؟

خۇم فرەى دايە ناۋ نىگا ئەفسۇنلۇيەكانىيەۋە، كە ھەموو ھەست و ھۇشى مۇۋى بەئەگا دەھىتەۋەۋە، خۇدايە چىم نەدەۋەۋە خۇشى بۇئەۋەى ھەموو ژىانە لە سايەى ئەۋ مېرەبانىيەدا بىننەۋە!!

بۆ يەك ساتيش بېت جېنى نەدە ھېشتم، ۋەكو پەروانە لەدەورم بوو
يارمەتى دەدام.

- ئىستا برسيت بوو ئەزىزەكەم دەى پېم بلى چى دەخۆى؟
شۆربايەكى گەرم.. ناوساجىشم ئامادەكردوو لەگەل دۆشاوى تىرى،
دەى پېم بلى حەز بەچى دەكەيت؟ سەرەتا ھەندى بەپووت بۆ
بېرژىنم، دوايش تېكەلەيەكت بۆ ئامادەبكەم كە إن شاء الله بېيتە
شىفا بۆت، بەيانى بەلەشى ساغ ھەلدەستيت، ھىچ خەمت نەبېت.

ئەمانە چى بوون خودايە!

لەژيانمدا نزىكى و دۆستى و گرنكى پېدانى لەو جۆرەم نەدى بوو
چېت پى بلىم پوورە فاطمە چى؟! تەنھا شت كە دەتوانم بىلىم ئەۋەيە
چى دەبېت ئەوانەى كە بەناوى دلخۆشىيەۋە باۋەشيان بە ماددەدا
كردووە بابېن و لەم دوورگە فراوانەى پۆجى تۆدا شىفا ۋەرىگرن!
نەيدەزانى چۆن پەروشى خۆيم بۆ بەيان بكات.

- گەرم بوويتەۋە شىرىنەكەم.

- گەرم بوومەۋە پوورى، زۆرىش گەرم بوومەۋە.

بەپاستى زۆر گەرم بوو بوومەۋە بەجۆرىك ئەو گەرميە بەناۋ ھەموو
لاشەمدا بەرەو ناخم پەلى كېشاپوۋ تەنانت پۆج و دەروونى
ماندوشمى لەجىھانى مەغنە وياتدا ھەساندبووۋە، ئازارەكانمى كەم
كردبووۋەو تىمارى برىنەكانمى كردبوو.

- ئازارەكانت سوك بوون پۆلەكەم؟

- زۆر باشم پووری، تو هیچ خەمت نەبیت.

پووخساری که له وه فاو خۆشه‌ویستیدا دەدره‌وشایه‌وه، دل و دەروونی که به‌میهره‌بانی فەتح کرابوو، منی به‌ره‌و جیهانیکی نەفسونای پڕ خۆشه‌ویستی هەڵدەفراند، که چه‌ندین سال بوو بۆی دەگه‌پام... ئەوه بوو دۆستی راسته‌قینه.

ئەمه‌ بوو که خێزانه‌که‌م به‌تایبه‌تی باوکه‌م نه‌یده‌زانی و تێی نه‌ده‌گه‌یشت چونکه‌ ئه‌وان بۆچوونیان وابوو که خۆشی له‌پاره‌و هینزو سه‌روه‌تدایه‌، به‌راستی له‌و دره‌نگانه‌ی شه‌ودا و له‌و خانووه‌ دارینه‌ بچوکه‌داو له‌ته‌نیشته‌ ئه‌و زۆپا ته‌نه‌که‌یه‌وه ژووره‌که‌ی گه‌رم کردبوو هه‌موو ئازاره‌کانم ساپژ بوو بوون.

ئەو نزیکه‌ی که پووره‌ فاطمه‌ له‌ماله‌که‌یدا نیشانی دام، ئەوه‌نده‌ دۆستانه‌و به‌ چێژ بوو که من له‌و ده‌وله‌مه‌ندیه‌مه‌وه هاتبووم له‌ ئەنادۆل بیینم، له‌ مالێکی دوو ژووری دا دۆزیمه‌وه.

تا له‌به‌یانی نزیک ده‌بوینه‌وه ئازاره‌کانم زیادیان ده‌کرد، له‌به‌ر ئەوه‌ی ته‌داوی برینه‌کانم له‌لایه‌ن پووره‌ فاطمه‌وه زۆر سه‌ره‌تایی بوون و له‌گه‌ڵ تێپه‌ر بوونی کات کاریگه‌ری ده‌رمانه‌ ئازار شکێنه‌کان که‌مده‌بوونه‌وه‌و هه‌موو گیانم که‌وته‌ ئازار. ئەگه‌ر باوکه‌م بییستایه‌ له‌ چ حالێکه‌دام هه‌موو شاره‌که‌ی هەڵده‌ستاند له‌به‌رئەوه‌ به‌ نیازنه‌بووم باوکه‌م ئاگادار بکه‌م، ئەو برین و ئازارانه‌ی به‌هۆی ئاگر که‌وته‌وه‌که‌وه‌ له‌جه‌سته‌مدا دروست بوو بوو، ئیستا هه‌ستم پێ ده‌کردن و ئازاره‌کانم

دەچەشت، كاتىك پۈرە فاطمە ھەستى بەر حالەم كىرد خەمخۇرى و
بەرۇشى زۆر زىادى كىرد:

- ھەرنىستە دەبىت بىگە يەنە نەخۇشخانە پۇلەگەم، لە پۇلەتدا
شىتىكى وات نى، بەلام لانى كەم نازار شىتىكت پى دەدەن بۇنەھى
كەمى نارامت بىكاتەھ.

ئەو گەنجەى خاۋەنى ھەموو ئەدەبىك بوو:

مستەفاى من كە ھەوالى ئاگرەكەى بىست خىرا چوۋە دەرەھە،
خەمت نەبىت بەپەلە دەرەگەنە نەخۇشخانە ھەرچەندە زۆر
قەرەبالغە بەلام كىشە نى، ھەمويان دەناسم يارمەتىمان دەدەن
چونكە تەمەنىك لەوى خزمەتم كىردوۋە.

خودايە ئەمە چى مۇۋەدۇستىك و چى پۇچىك بوو؟! دەرەستى لى
بەرنەدەدام، فرمىسكى چاۋەكانى دەسپى كە لە بەر نازار لەچاۋم
دەھاتنە خوار، شىتىك نەما بوو لەدەرەستى بىت و بۇم نەكات.

لەوساتەدا نازانم چۇن بوو چاۋم لە دىۋارەكەۋە كەۋتە سەر
كىتەبخانەيەكى بچوكى ناۋ ئورەكە كە كىتەبى عەرەبى و ئەلمانى و
ئىنگلىزى و پەرسى تىدا بوو، ئەو كۆپە تىگەيشتوۋە دەبوو كەسىكى
خۇندەۋار بىت، مەگەر دەرەستى لەم مالتۇچكەيەدا كە تەنھا لە دوو
ئور پىكەتوۋە گەنجىك ھەبىت ئەو چەند زمانە بزانىت؟! لەپاستىدا
سەرەتا بەمە زۆر سەرسام بووم، من واتىگەيشتىبوم ئەو كەسانەى لە

مالٽوچكی وه هادا ده ژین ته نها بپوانامه ی سهره تایان هه بیټ
 له گه لیشیدا ئیشی سر پیی بکه ن، پیشترا واکومانم ده برد، به لام
 کاتیک هاتمه ئم ماله، ته نها له به رامبه ر ئمان و ئم گه پره ک و شاره دا
 نا، به لکو له به رامبه ر ژياندا پوانینه کانم گوپان، ئم خانوچکه یه ک
 نهؤمه گله، ئه و دلخوشیه ی تیایدا ده ستت که وت که پاشاو گه وره کان
 له جیهاندا بوی ده گه پین که لویه له کان نه وهنده به شیوازیکی جوان
 پیکخرا بوون که نه و دوو ژووره وه ک به هشتی سر زه مینیان
 لیها تبوو، پاش که میک له ده رگا درا دهنگی پووره فاطمه م بیست که
 به خۆشه ویستیه وه به ره و کردنه وه ی ده رگا که ده چوو:

- کریم فرموو... میوانمان هه یه، وه ره ژووره وه، ده زانیت خوشکت
 بۆ پهیدا بووه، ئای خودایه! چهنده له دل وه نه و قسانه ی ده کرد،
 چه ند دل سوزانه و به پیره وه میوانداریان ده کرد، دایک و کوپ پیکه وه
 چه ند حه زیان به یارمه تیدان بوو!

- سه رمات بووه پۆله که م... وه ره زۆپا که م گه رم کردووه هه وای
 ژووره که گه رمه، خواردنیشم ئاماده کردووه نه وه ی که پیی ده وت
 "کریم" هاته ژووره وه و چاومان به یه ک که وت.

ئای خودایه! چ پوهیه کی بیگه ردو وه ستانیکی پیک و نه ده بیکی
 بی نه اندازه ی تیا به دی ده کرا.

له راستیدا زۆر سه رسام بووم به بینینی، به لام نه و که له شه رما
 پوو خساری سوور هه لگه پاو سه ری دانه واند، به ته نها بینینی نه و

ئەدەبە نۆقرەى ئەو منىشى شەرمەزار كىردو ھەموو لاشەم لەشەرمان
ئارەقى دەکرد.

نازانم بەمە دەوترىت بروسكەى عەشق ...! كە من تىى كەوتم و،
تيايدا ونبووم...

تەنانت بۆ منىك كە بە ئازادى و لە خۆشگوزەرانيدا ژيابووم و
تەمەنم لە نىوان كوپاندا بەسەر بردبوو، ئەم ديمەنە بى وىنەبوو.
لەگەل ئەوھى دەمتوانى لەنىوان كەسە ھەلبژىردراوھەكاندا بىم و
بەدلى خۆم ھەلبژاردن بىكەم بەلام ھەرگىز حالەتى لەو جۆرەم نەبىنى
بوو، دەبوو بەوھە بوترايە چى.. كە ئاوى خوپى دەوستاندو عەقلى
سەراسىمە دەکرد بەوھە بوترايە چى كە تەمەنىكى درىزى لە چەند
چركەيەكدا كۆدەكردەوھە، ئەو گەنجىكى بالا بەرزى، گەنم پەنگ بوو..
كە تەنھا بە پوانىنەكانى ھەموو قسەو ھەستە خاوينەكانى ناخى
دەدركاند وەستانەكەى بۆ خۆى ئەدەبىك بوو كە مۆڤ پىنى سەرسام
دەبوو... لەچاوەكانىشىدا ھەموو شەرم و پىزىز پاستىيەك
دەخوينرايەوھە.

خودايە! نەكا ئەوھى من مەملەكەت بە مەملەكەت و شار بە شارو
ناوچە بە ناوچە بۆى دەگەرام ئىرە بىت!! ئەى ماناو عەشق و
گەنجىتى ژيانىشم دەبى ئەم لاوھە بىت؟! لەو حالە پەرىشانەمدا
خەريك بوو لەھۆش خۆم دەچووم، ھەستەكانم دەفەرىن و دلم نۆقرەى
لى برابوو.

من خەرىك بووم چىم دەکرد؟ بەخۆم وت "پاوەستە" "ئارام
 بەرەو! تۆ كۆيت و ئەمانە كۆن؟ كچى پياوێك كە دنيای
 لە بەردەستدايە خەرىكە لە مائىكى دوو ژووریدا ژيانى سەرەو ژوور
 دەگوپیت؟! بى دەنگ بە بى هۆش... واز لەم بىركردنەو سەيرانە
 بهێنە.... بەرلەوێ زياتر خۆت بچوك بكەيتەو، لەم ماله بچۆرە
 دەرەو."

ئەو كاتەى من سەرقاللى ئەو گەردەلوولانەى ناو خەياللى خۆم
 بووم، پورە فاطمە :

- كۆپم، خىراكە دەبێت ئەم كچەمان بگەيەننە نەخۆشخانە، بى هېچ
 ناپەزايەك وتى:

- بەسەر چاو دايە گيان... هەر ئىستە...

مستەفا تەنانەت بى ئەوێ سەيرى پووخسارىشم بكات، هەر
 ئەوێندە وتى "خودا شىفات بدات" و ئەكو فريشته بە ئارامى لە
 ژوورەكە دەرچوو، چەند سەير بوو سەرەپاى ئەو پىداگرىشم كەچى
 عەقل و هۆشم لەگەڵ ئەو پۆيشت.

ئەو گوپرايەتيەى مستەفاش بەرامبەر دايكى بەجۆريكى تر منى
 سەرسام كرد، يەكسەر خۆم خستە جىيى ئەو، ئەگەر من بومايە
 چەندە دايكم بەرەخنەو ناپەزايەكانم تووشى ئازار دەكرد، ستمم لى
 دەكرد! بەلام مستەفا بى ئەوێ يەك وشەش بلۆت گوپرايەتيەى دايكى
 كرد. ئەو دەرچووى ئامادەيى زانستە ئىسلاميەكان بوو، دواى

ته واوکردنی ئه و خویندنگه یه چووبووه " ئیه نا " بۆ خویندنی بهرزتر له زانکۆ بهشی کارگێڕی خویندبوو... دواتریش زمانی ئه لمانی و ئینگلیزی و عهره بی و پووسی وه ک زمانی دایک فێربووبوو.

دوای ئه وه ی گه پابوو یه وه بۆ تورکیا و ئاگاداری له دهست دانی باوکی بوو یوو، ئیتر دایکی به ته نها جی نه هیشتبوو و نه چووبوو یه وه بۆ ده ره وه ی و لات، له و به شه ی منی لی بووم سه رقالی خویندنی دکتۆرا بوو. واته گه نچیک بوو چه ند ئاسیتیک له من بهرزتر به ده ره له وانه ش له مزگه وتی گه په که که یاندا ئیمامه تی ده کرد، کاتیک ئه و چیرۆکه کورته ی ژیا نیم له دایکیه وه بیست زۆر تیپامام، ئه وانه ی ده مبیست باوه پ پینه کراو بوون.

له ناو خانقچه که یه کی گلیندا له جیی کرێکاریک، خزمه تکاریک یان بیاوێکی هه ژار، خویندکاریکی دکتۆرا ده ئی... له گه ل ئه وه شدا خویندکاریکی زیره ک که چوار زمان ده زانی ت.

که له لیكدانه وه ی ئه م خه یالانه دا بووم، له ده رگا درایه وه و مسته فا هاته ژووره وه ... باوه پ بکه ن، زۆر هه ولمدا چاوم بکه ویته سه ری و هه ست به و کاریگه ری سه یره بکه م که له سه ر من جیی هیشت بوو، به لام ئه و بۆساتیکیش ده رفه تی نه دا چاوه کانی ببینم.

وه ک ئه وه ی ته قه لا بدات که له ته ماشای من پزگاری ببیت وه کو مندالتیک سه ری دانه واند:

- فهرموون ... ئه مبولانس چاوه پێمان ده کات.

ههستیکی نامۆ له ناخمدا چرۆی دهکرد:

له و خاتۆچکه یه ی که به ترسه وه چومه ژوره وه، به ئومێدو نارامیه کی زۆره وه هاتمه ده ر، له ده روونیشمدا ئه وهسته سهیرانه م که م که م به ره و گه رده لولولیک له سۆز ده گۆرپان، له کۆی بمزانیایه ئه و خاتۆچکه دوو ژوریه دل و ده روونم سه ره و ژور ده کات! ئه و ماله ... ئه و هیلانه ئه فسوناویه .. ئه و هه ریمی نارامیه .. کاری له هه موو گه رده کانی جه ستم کردبوو، نیت له بیرکردنی ئه و جیه بۆ من ئاسان نه بوو! . من له وێ دا به خانمیک گه یشتیم که سۆزی دایکایه تی پێ به خشییم، هاوکات لاوێکم ناسی که خه یال و دل و میشکمی داگیر کرد نیت له بیرکردنی ئه مانه که ی ئاساییه؟! سه ره پای ئه وه ی قه رزاری ئه و هه موو زه حمه ته یان بووم.

کاتیک سواری ئامبولانسه که بووم، هاواریک له ناخم هه ستا: "من به جی مه هیلن، من ئیوه م زۆر خۆشویست" به لام که س ئه و هاواره می نه بیست.

ئه مه چ جیابوونه وه یه ک بوو خودایه ؟ هۆشم په رت و بلاو، هه سته کانم پارچه پارچه جه سته شم پێ ئازار په ریشان ما بووم زۆر باش تیگه یشتیم که ئه م کاره لیڤه دا کۆتایی نایه ت، به لام ئاگاداری ئه و "سوپرایز" ه به رگه نه گیراوانه ش نه بووم که چاوه پێیان ده کردم.

که چووبوینه ناو نه خۆشخانه که وه، ئه و په رستاره ی پیشوازی
 کردبوو پرسپاری له ناوی من کردبوو، هه ر نه وه نده ی
 وتبویان "ئیلکای" زۆر به گرنگی پێدانه وه هه ستابوو هه سپی و هاواری
 له به پێوه به ره که یان کردبوو:
 - هات گه وره م... هات.

یه کسه ره مووان گه یشتبوونه پشت سه رمان. له به رامبه ره ئه و
 حاله چاوه پوان نه کراوه دا سه رمان سوپما بوو، دیاره باوکم هه ر
 نه وه نده ی هه والی ئاگرکه وتنه وه که ی بیستوو خیرا به دوا ی مندا
 گه پراوه، کاتیک منی نه دۆزیوه ته وه هه والی داوه ته شوینه گشتیه کان،
 له به ره ئه وه له نه خۆشخانه که ش وه ک بلیی هه موو له چاوه پوانی مندا
 بوون، له ناو ده یان کچی گه نجدا که چاره سه ری په له یان بۆ ده کرا
 کاتیک له چوونی من ئاگادار کران، پزیشکی تایبته نێردراو له ژووری
 تایبته دانرام، به جۆرێک کچه هه ژاره کانی ناو به شه ناو خۆبیه که
 په رستاره کان له گه لیان خه ریک بوون و ژووره که ی منیش پزیشکه کان
 یه کێک ده هات و ئه وی تر ده پۆیشت. هه ر ئه م جیا کردنه وه و دوور
 خستنه وه یه ش بوو له وانی تر که منی والێ کردبوو سه ری پچی ماله وه
 بکه م، زۆری پی نه چوو سه رۆکی شاره وانی و به پێز پارێزگار هاتنه
 ژووره که م، هه مووان ده هاتن و ده یان وت: "واته تۆ کچی" به پێز
 عه قیل "یت و نه مان زانی بوو! جه نابی پارێزگار وه ک نه وه ی خۆی
 به تاوانبار بزانیته که به نه رکی خۆی هه لته ستاوه:

- کچم ئیمەت ئاگادار بکردایە، لە میوانخانە یەکی تایبەت خزمەتەمان دەکردیت، بۆچی ئاوا پارزی بویت بچیتە ئەو ناوخرۆییە بە خۆتندکار ئاخرۆه! بە زەردەخەنە یەکەوێ که لای من زۆر تال بوو وتی:

- ئیمە وەك شازادە یەك مامەلەمان لە گەڵ دەکردیت و، ئەو پووداوەشت بە سەر نە دەهات، جەنابی پارێزگار چۆن بیزانیایە که من لە ناو ئەو هەموو نازو نیعمەتەدا هەستم بە هیچ ئاسوودەییەك نە دەکرد! جا ئەگەر بیشیزانیایە باوە پی پی دەکرم؟ یاخود لێم تێدەگەشت؟!

بە یانی بوو لە ناو دەنگە دەنگی نەخۆشخانەدا هەستم بە بیستنی دەنگی دایک و باوکم کرد، باوکم که هەمووان لە بەری دەلەرزین، بە چەپ و راست دەبوو هەموو شت بە دڵی ئەو بێت، کاتیەک هاتە ژوورە کەوێ وەك ئەوێ قیامەت هەستایبێت ئێتر بێ دەنگ کردن و وەستاندن ئەو مەحەل بوو. بە بیستنی هەوالە که بە خێرای سوار فەرۆکە بوون و گەشتونەتە ئەو شارە ی که منی لێبووم و لەوێشەوێ بەرەو نەخۆشخانە...

- هاتنی باوکم بەتەواوی قەرەبانی دروست کردبوو سەرۆکی شارەوانی و جەنابی پارێزگار و بە پێوە بەرو پزیشکەکانی نەخۆشخانە هەموو بەرپز لە گەڵ ئەو پیاوێ بازوێ گەنە ناوێ هاتنە ژوورەوێ، دایکم و باوکم که منیان بەو حالەوێ بینی بەرگەیان نەگرت.. دایکم لەو ناوێدا نەیدەزانی چی بێت. باوکیشم خۆی بۆ پانەدەگیرا

لهحه سره تی نهوهی پټگهی به من داوه نهوهم بهسه ربیت، ههچهنده
پزیشکه گانی نهخوشخانه نهوانیان لهباشی تهندروستیم ټاگادار
بکریابه تهوه، بهلام دایکم که هیچ کات نهیدیوه خوټیش بهر جلهکانم
بکهویت هه رگیز نهو قسانه بۆ نهو بهس نهبوون.

دهرکردنی پووره فاطمه:

پووره فاطمه که وهکو پهروانه لهدهورم بوو لهلایه ن دایکمهوه نۆر
ټازاری پی گه یشتبوو که چاوه پوان نهکراو بوو بۆ نهو:
- نه م ژنه خزمهتکاره کټیه له م بهردهست و پټیه هه ر دیت و
دهپوات؟! ده ټی دهیه ویت کهه کم قوت بدات. پیی بلین خه ریکی
کاری خو ی بیت، دایکم پووره فاطمه ی بهخزمهتکاریکی نهخوشخانه
زانی بوو، پووره فاطمهش لهکاتی کدا چاوه پوانی سوپاس کردن بوو
نهیزانی پووبه پووی هه ټویستی لهوجوره ده بیته وه. بهلام هیچ
دهنگیکی لیوه نه هات، پویشته سوچیکی ژوره که و پالی
به دیواره که وه دا، کاتی که نهوهم بی نی خه ریک بوو ټاگرم دهگرت .
- دایکه تۆچی ده که ی ت؟ نهو پورپیه، فاطمه خانی په رستیاره که
منی پزگار کردو که یاندمیه ئیره، لهو کاته دا که هه مووان له ناو ټاگری
نه ویدا سوتان، نهو بووه پزگار که رم و به گیان و دل یارمه تی دام.
ټاخ دایکم به لوت به رزی و کیبریکی نۆره وه سه یری سه قفه که ی
ده کردو نهو پوونکردنه وه به ی به شیاو نه ده زانی:

- واته تۆلای ئەو فاطمە ھەزارو کەم دەسەلاتە ماویتەو؟ ئەم کچەم کە ھیچ دەستیک ئازاری پێ نەگەیانندووە لەم حالەدایە و من نەمزانێو! بەم پوون کردنەوێیە من، باوکم ئەوەندە ی تر چاوی سوور ھەلگەپا.

- ھەر ئیستا دەبێت بپۆین، ئێرە جیکە ی تۆ نیە، ئەو کچەم کە لە چاوەکانم زیاتر خۆشم دەوێت موحتاجی دەستی کێ بوو؟! دە ی ھەر ئیستا دەپۆین.

ئەمە جیاوازیە کە بوو.. ئەو پێز و مڕۆف دۆستی خێزانە کە ی من بوو. ئەو ھەش دۆستایەتی و یارمەتیەکانی پوورە فاطمە چەند لە یە ک دوور بوون، چەند جێی شەرم بوو، پوورە فاطمە ی داماو سەرەپای یارمەتی دانم ھەر ئەوەندە ی ماوو لێشی بەدەن. جگە لەوێ ی پوورە فاطمە ئەو ھەستی ئارامی و خۆشیە ی پێ بەخشیم کە ھەرگیز لە ژیاونداندا نەمدیبوو.

لەدەر فەتیکدا تەنھا بەچاوەکانم بۆ مستەفا گەپام، بێنیم کە قۆلی دایکی گرتوو و لە ژوورە کە دەبیاتە دەرەو، چەند سەخت بوو... خەلاتی یارمەتیدانی من بۆ ئەوان دەرکردنیان بوو!

ئەو دایک و باوکەم کە لە دەرەوێ مڕۆف دۆستی بوون، لەلایەن پارێزگەرەو دەستیان بۆ بەسنگەو دەگیرا، کەچی دوو کەسی خێرخواز کە یارمەتی کچیک یی چارەیان داوو ژیانیان پزگار کردبوو بەوجۆرە دەرکرا نە دەرەو. پۆشیشتنە دەرەوێ ئەو دایک و کوپە ی

ته نها له پېناوې خوادا يارمه تې منيان دابوو. به لای منه وه زږد
 نارپه حهت بوو، زږد خه مبار بووم، ناخم وهك پشكځ ده سوتتا، نه و
 خه مه دل و ميشكمې ته نيبوو، ته نانه ت قوپگيشمې پرې كړدبوو
 هه ناسه م بڼ نه ده درا، نه وهنده دلم ته نگ بوو، نه وهنده خه مبار
 بووم، نه وهنده سوتام به و حاله كه ئيتړ خځم پي پانه ده گيراو
 له دله وه نه وهنده ي توانيم ده ستم كرده گريان، خه ريك بوو ميشكم
 ده ته قې، نه وهنده له پهرې شانيدا بووم بيرم له وه ده كرده وه يه كسه ر
 له جيگه كه م پا كه م و بكه ومه سر قاچه كانيان تاكو هه موو سوتان و
 نارپه حه تې دهر وونم بيته دهر و ئاسووده بيم، ئاگرې دابران له و دوو
 دږسته هه موو هه سته كان و گه رده كانې له شمې داپوشي بوو. زياتر
 به رگه ي نه و ليكدا پرانه سه ختم نه گرت و له هوش خځم چووم. له ناو
 نه و هه موو خه لك و قه ره بالغه دا نه متواني هيچ به و دايك و باوكه م
 بلنيم كه له قسه كانې ناخم تينه ده گه يشتن، هه لويسي له وجوره
 به رامبه ر نه و دوو كه سه ي له ناخوشترين كاتي ژياندا ده ستيان گرتم،
 هيچ مړؤډ دږستي نه بوو...

نه وان ميه ره بانې و خو شه ويستييان به من به خشې، كه چي
 له به رامبه ردا به وجوره خه لات كران! ئازاري ويژدان پهرې شاني
 كړدبووم، له دواي گه پانكي زږد به ديداري دوو كه سي سيمه شيرين و
 راستگري وه كو نه وان شادبوو بووم، بږيه له ده ستدانيان بڼ من زږد
 سه خت بوو.

باوكم كه بپيارى دا به فپۆكهى تاييه ت بمبات به هه موو هيزمه وه
خۆم كۆكرده وه توانيم بلّيم:

- به مەرجێك!

ئه ویش پرسى:

- چييه؟

- له دواى وه گرگرتنى چاره سه ره كه م ديسان ديمه وه ئيره وه
له خويندنه كه م به رده وام ده بم.

به توو په ييه وه:

- هه رگيز ... تق ناييت ئيتر ناپه حه تى غه ريبايه تى بچيژيت سه يرى
حالى دا يكت بكه، لي ره دا ته واوى ده كه ين. لي ره به رده وامى به خويندن
نا ده يت.

باوكم ئيتر ناگاي له خۆى نه ما بوو له توو په ييدا ئه وهى له ده مى
ده هاته ده ر ده يوت. ته نانه ت وشه ي ناشيرينيش.

منيش وتم:

- لانى كه م بۆ سوپاس كردنى ئه و دوو مرۆڤه خي رخوازه دووباره
دييينه وه بۆ ئيره، ئه گه ر نا يه كه هه نگا ویش نانيتم، له نه خۆشخانه
هاتينه ده ره وه سوارى ئۆتۆمبيلى تاييه تى بووين، باوكم مالتاوايى
له وانى تر كردو پێگه ي ماله وهى گرته به ر.

كاتىك گەيشتىنە ئوگەپكە ھەزار نشىنانە باۈكم پوۋى ۋەپگىپرا
نەيدەتۈانى ھىچ پەيوەندىك لەگەل ئو جۆرە كەسانەدا دروست
بكات:

- ئەمانە مۇۋى ھەل پەرستەن... برسى و بى چاۋو پوۋن... بەدۋاى
يەك دىنارەۋەن، كچىكى خانەدانى ۋەكو تۇ بىيىنن چۆن ئاكەۋنە
دۋاى! بى گومان لەبەر ئەۋەى بەدۋاى پارەۋەن مەن ئەمانە باش
دەناسم، سەرەتا بەزەردەخەنە ۋە نەرمىەۋە دىنە پىش، دواتر ھەزار
داۋاكارى دەخەنەپوۋ و پارەت لى دەگىشەۋە.

ئالاي كچى بى ئەزمومۇن! ھىشتا زۆرت ماۋە ئەم جۆرە كەسانە
بناسى...

دلم لەناۋ قەفەسى سىنگىدا پەلەقاۋەى بوۋ، زۆر بىزار بوۋم ھىچ
ئامادەى بىستىنى ئو قسانەى باۈكم نەبوۋم، دوۋبارە شادبوۋنەۋەم
بەۋان تەنھا خەسرەتى بەرگە نەگىراۋى دلم بوۋ كە پىش ھەموو شتىك
بۆم گرنگ بوۋ. لەۋتنى " ئاخ و ئۆف " زىاتر ھىچم پى نەدەۋترا،
نەمدەتۈانى شتىك بىكەم. لەمالى ئەۋان نرىك بوۋىنەۋە، نەمدەتۈانى
بەسەر خۇمدا زال بىم، لە پەرۋشىدا دەلەرزىم، ئىمە ۋەستەين و
پۆلىسى ھاتوچۇ خەرىك بوۋ پىگەكەى پى نىشان دەداين لە ۋكاتەدا
دايك و كوپم پىكەۋە بىنى كە گەيشتەنە لاي ئۆتۈمبىلەكەى ئىمە.

ئەو دوو دلە قارمانەى پىكەو چنرابوون:

لەبەرامبەر ئەو دوو كەسە بى گەردو يارمەتى دەردەدا، خەرىك بوو
لە شەرمە زارىدا دەتوامەو، زۆر پەرىشان بووم بۆ ئەو دوو مەرفەى
كە وەك پەروانە لە دەورم دەسوپان، لىيانەو وە فىرى خۆشە وىستى
بووم و مېهرە بانىيە كيان پى چەشتم كە هەرگىز تامىم نە دەزانى
ئىستاش لە جىاتى سوپاس كردن بووم بە ھۆكارى ئەو بارودۇخە
ناخۆشەى بە سەريان دا ھات، نە فرەتم لە خۆم دە كرد.

بەرلەو ەى مەن دابەزم باوكم لە پىشەو ەى ئۆتۆمبىلكە دابەزى و
چووە لاىان:

بە چاويكى كە مەو تە ماشاى كردن. زەرفىكى لە گىرفانى دەرمىناو
بە دەست بۆى درىژ كردن:

- يارمەتى كچەكە متان داو، ئەو پارەىەى كە لەم زەرفە داىە
بە زیادەو قەرزى يارمەتەكە تان دەداتەو. ئاى خوايە گيان! لەویدا
بەرامبەر ئەو ھەلوپىستەى باوكم بە تەواوى لە شەرمەندا خەرىك بووم
دەبوراو، ئىتر نە متوانى دابەزمە خوارەو، خۆزگە زەوى لەت
بىوايەو مەنى تىپكە و تەمايە لەو كاتە دا.

پەورە فاطمە كە تەنھا مېهرە بانىم لى بىنى بوو بە گورجى
لەبەرچاوى ھەمووماندا ئەو زەرفەى كە باوكم پىنى دا درپاندى و بە
دەنگىكى لەرزىو ەوتى:

- تەماشام بکە بەرپۆز... سوپاس بۆ خوا ئېمە موسولمانین!
پاراستنى لېقە وماوڭ، سەتەملېکراوڭ، کەسېكى سەرشەقام بە
پەرستش دەزانين، ئەمەش لەبەر پەزامەندى خوا دەکەين ئەم
يارمەتيدانە بوو تە نەرىتى خەلکى ئەنادۆل.

ئەگەر کەسېک نەبوايە کە لەو کچە پېرسېتەو نەك تەنھا شەوڭ،
بەلگە تەمەنېک وەکو مندالى خۆمان دەمان پاراست بەسەپرکردنى
گەرەكە کەشمان ئېمە بە سوالگەرى پارە تېمەگەن، ئېمە ھېشتا
ئەوئەندە بچووک نەبوینە تەو کە شەرەف و کەرەمەتى خۆمان بە پارە
بفرۆشین بەرپۆز! بەلام تېگەيشتنتان لە مرقايەتى ئاوايە، زۆر
بەداخەو... پورە فاطمە کە لەپەرۆشيدا لەسەر خۆى چووبو،
پەنجەکانى درېزکرد بۆ چاوى باوکم و لە توورەپيەکەى بەردەوام بوو:
- ئېستاش لەبەرچاومان ون بېن، لېرە مەمېنن، بەقاچە پيسەکانتان
ئەم کۆلانە يېگەردانە مەشويېنن، باوکم بە ھەموو تەمەنى ئەم
قسانەى نەبيستبوو، منيش وەکو بى ھۆشېک لە ئۆتۆمبېلە کەدا
بەحەپەسانەو دەمپوانى، باوکم ھېچى پى نەوتراو بەبى دەنگى
ھاتەو ناو ئۆتۆمبېلە کە، غېرەت و چاوانە ترسى پورە فاطمە
ھەموومانى سەرسام کرد، جەنابى پارېزگار کە لەگەل ئېمە بوو .
ھەولیدا باوکم پيارېزېت:

- خانمی به پریز تر ده بیټ ئه م پیاووت نه ناسی بیټ کاک (عه قیل)،
بازرگانی به ناویانگی جیهان، چۆن به م جوړه قسه ی له گه ل ده کهن؟
دهیه ویت یارمه تیتان بدات، نه مه کوئی خراپه؟

پووره فاطمه به هه مان تووړه بیه وه :

- نه و بووه ته بازرگان، به لام نه بووه ته پیاو، ئیوه ش کټن که
له به رده م مندا پاریزگاری لی ده کهن!
- من پاریزگاری ئیره م.

- زۆر به داخه وه م بۆ ئیوه ش، که سانی وه ک ئیوه نابنه نمونه ی
خه لکی ئیره، تو یان به هه له ناردۆته ئیره باشت وایه ئیوه ش به پۆن
له م شاره. نه فسه ره کان هاتنه ناوه وه ویستیان پووره فاطمه بیده نگ
بکه ن، به لام نه و به تووړه بیه که لیتی چاوه پوان نه ده کرا وه کو شیر
پوو به پوویان بوه وه و هیچ که س نه یده توانی لیتی نزیك بیټه وه. من
ئیتیر به رگه م نه گرت له ئۆتۆمبیله که دابه زیم و باوه شم کرد
به ده سته کانیدا:

- بمبوره پووره فاطمه من کچی ئه م پیاوهم، به لام وه کو باوکم
بیرناکه مه وه، هه رلیزه دا له به رده متاندا شه رمه زارو غه مبارم، من بوومه
هۆکاری هه موو نه مانه، تکا ده که م بمبه خشن هه رگیز ئیوه
له بیرناکه م، باوکم به توندی قوئی گرتم و رایکیشامه دواوه له وکاته دا
چاوم به مسته فا که وت، خودایه به دیداری نه و ده توامه وه و مه ست و
بی هۆش ده بووم.

هەرگیز ئەو دایك و كۆرە لەبەر ناكەم:

منیان فرێدایە ناو ئۆتۆمبیلەكەو لەوان دوریان خستەو. بەهیچ شتێوەیەك مالتۆچكەكەى پوورە فاطمەو پووخسارە خەمبارەكەى مستەفا لەبەرچاوم لاندەدەچوو، ئەى ئەو فرەمایشتەى پوورە فاطمە كە وتى: "كچم قسەكانم بۆ تۆ نییە" وەكو خەنجەر ناخمی دەبێرى لەدڵمدا هاوارم دەکرد:

"خودایە لەم ئێشەدا هەلەیک هەیە"، "من لەخانوە بەشەو كەتەكەى كاك عەقیل نا، بەلكو لەم هێلانە بچوكەدا دڵخۆش دەبم، چى دەبێت بامەن لێرە بێنمەو؟!"

باوكم لەناو ئۆتۆمبیلەكەدا هەر بۆلەبۆلى بوو:

— من خۆم لەژیانمدا دوو كەسم هیچ كات خۆش نەویستوووە یەكەمیان: ئەوێ باسى دین دەكات، دووهمیان: كەسى بى چاوو پوو كە لەبەرامبەرتدا دەووستێت و دەویرێت قسە بكات...

یەكێكیان، پەرستیارێكى خانەنشینه كە خۆى بە هەموو شتێك دەزانیت، ئەوى تریشیان گەنجیكى دواكەوتوو كە ئیمامەتى مزگەوت دەكات.. ئەمانە هاتوون و میواندارى كچەكەى ئێمە دەكەن.

من ئەمە بە سوكاپەتى دەزانم، شتى وا هەر نەبوو.

ئەمجارە جەنابی پارێزگار كەوتە قسە:

- كاك عەقىل، وابزاتم كەمىك پېۋەرەكانمان تىكەل كىردوۋە سەبەينى
ئەم ھەۋالە بېيىستىت، لەبەر چاۋى خەلك بچوك دەبىنەۋە، ياساۋ
پېۋەرەكانى ژيان لىرە: لەسەر نەرمى و خۆشەويستى و باۋەر
دروست بوون، ھەلەيە ئەگەر ئىرە و پارىس و لەندەن بەيەك چاۋ
سەيرىكرىن، پاشانىش ئەو ئىمامەي ئىۋە بەبچوك بىنيتان لە زانكۆي
قىيەنا خويىندويەتى ئەلمانى و ئىنگلىزى و عەرەبى و پووسى دەزانىت،
ئىستاش دىكتۇرا دەخويىنىت لەبۋارى كارگىرپىدا كەسىكى شارەزاۋ
لىھاتوۋە لەناكاۋ پوانىنەكانى باۋكم گۇرا كاتىك زانى ئەو ئىمامە كىيە:
- كەۋاتە بەم جۆرەيە، خۆزگە ئەمانەت پىشتىر بوتايە تىكايە
بابگە پىينەۋە بەلگۈ لەگەلى ئاشت بىينەۋە و سوۋد لە ئەزموۋنى
پىسپۇرپەكەي ۋەرىگىرن، من پىۋىستم بە ئەندامىكە ئىنگلىزى يان
پووسى بزانىت، جا ئەگەر گەنجىكى ئاۋا بەرەۋىشتىش بىت بۆ من
باشترو گونجاۋترە. باۋكم لەھەر شتىكدا كە پەيۋەندى بە
بەرۋەۋەندى و پارەۋە ھەبۋايە ئاۋا بەخىرايى دەگۇرا. ئەمە خويى
ئەو بوۋ ئەگەر بەرۋەۋەندى تىدا بۋايە لەگەل دوزمنى چىل سالايدا
قۇل لەناۋ قۇل پىياسەي دەكرد.

جەنابى پارىژگار دوۋبارە ھاتەۋە ناۋ باسەكە:

- ئەم كەسانە خاۋەنى كەسايەتچىكى نۇر بەرزن ئەۋەي پىش ئىستا
پوۋى دا پىيان قبول ناكىت. با ئەم داۋايەت بۆ كاتىكى تر بىت،

باوکم به ژور قه ناعه تی کرد، به لām هەر ده سته ردار نه ده بوو من باش
نه و ده ناسم.

له ناو هه موو نه وانه ی که پوویندا خۆم ون کردبوو، نه وه ی له به رامبه ر
نه و مرقانه دا کرا هیچ کات پیم قبول نه ده کرا ناگره که ی ناخم وا
ده یسوتاندم که برینه کانی خۆم ته واو بیرچو بوویه وه، خه فتم بۆ
نه وان ده خوارد، بۆ نه وه ی باوکم نه زانیت فرمیسکه کانم ده شارده وه و
هاواره کانی ناخم به بیده نگه ی ده رده بپی.

نه و چاره نازایانه و ده سته پلنگ ناساو ته ناگرینه ی پوره
فاطمه هی بیرچونه وه نه بوون!!

نه ی وه ستانی مسته فا، به هه موو نه ده ب و پیاوه تیه وه به پینو
بیده نگیه وه منی حه یران کردبوو. دایک و کوپ وه کو قاره مانی ناو
داستانیک به رده وام خه یاله کانمیان ده پازانده وه. به جۆرێک سه رم بۆ
هەر کوێه ک ده سوپاند پوو ی نه وانم ده هاته وه پیش چاو.

خۆشه ویستیه که ی ناخم په گی داده کوتا:

که که یشتینه وه شاره که ی خۆمان باوکم منی گه یانده باشتیرین
نه خۆشخانه، به رده وام پزیشک و په رستار له پشت سه رم
پاده وه ستان، هه موو شتیک هه بوو، له هەر داواکاری و پتویستیه کما
ناماده بوون، به لām نه م ساردو سپیه، نه م دنیا ده سته کرده دیسان
منی غه مگین و دلته نگ ده کرد. به رده وام له خه یالی نزیکه ی و

دۆستایه تی و گهرموگوپی نه و خه لکه غه ریب و دلپاکه ی نه نادۆلدا
بووم.

نه و کچه مه ژارانیه که له به شه ناوخۆیه که دا پێکه وه بوین،
خۆشه ویستی نه وان کاریگه ری زۆر بوو له سه رم. دۆستایه تی نه وان
گفتوگۆ نه رم و نیانیه کانیانم هیچ له بیر نه ده کرد. نه ی نه و کاتانه ی
ده چووم بۆ شت کپین، له و شاره بچوکه دا هه ستت ده کرد
له فراوانترین جیگه دایت به هۆی نه و میهره بانیه زۆره ی له خه لکه که یدا
ده تبینی.

"نه مره که ی... به سه رچاو... خوا لێت پازی بێت... نه و قسه یه
مه که ن، چۆن پاره له ئیوه وه رده گرین؟!... که ی توانیت نه و کات
نرخه که ی بده سه رت سه لامه ت"....

خودایه نه م وشه شیرینه انیان چی بوو، وه ک بلایی ژیا نیان
کرد بووه به هه شتی سه ر زه مین.

نه ی پوره فاطمه و مسته فا ! نه وان دوو قاره مانی ژیا نم بوون.
دوو فریشته بوون که له می شکم نه ده سپرانه وه، له خه یال م نه ده پۆیشتن
و، له دلم ده رنه ده چوون.

"نازداره که م، نه مه ش ده خۆیت؟ نازداره که م نه مه ش زۆر
شیرینه... نازداره که م نه وه له بیر نه که یت هه رچیت پتویست بوو
ده بێت بیلێت... خۆشه ویستی دایه، تۆ میوانمیت به لام من به کچی
خۆمت ده زانم"، من له دایکی پاستی خۆیشم نه وه نه ده خۆشه ویستی و

سۆزى پاك و بى به رژه وهندى و گرنگى پيدانم نه بينى بوو، به هه موو
 جۆرىك ئاسووده يى و ئارامى و خۆشه ويستى له ناخمدا ده پواند، له
 هه مووشى گرنگتر فئىرى خۆشويستنى كردم. ئيتىر مسته فاش شتىكى
 تربوو له ژياندا.

له و شوئنه ي لاويتيم به سهر بردبوو پر بوو له كه سانى هه لېژىرداوو
 كه سانيك كه هه مووان ئىره ييان پى ده بردن، چه ندين گه نجيش
 هه ميشه له هه ولى نه ودا بوون بۆ ساتىكيش بىت ده رفه تى
 قسه كردنيان پى بدهم. برپا بكن له و باره يه وه گه نچ هه بوون كه
 نه وه ي له ده ستيان بهاتايه ده يان كرد بۆ گه يشتن به من، نه وانه
 زۆريشيان كه سانى ده و له مه ندو سه ركه وتوو له خويندن و خاوه ن پله و
 پايه بوون به لام له چاوى هيچ كامياندا نه و ئارامى و ئاسووده ييه م
 ده ست نه كه وت.

به ته نها يه ك بينين ده تتوانى تىبگه يت كه مسته فا چه نده لاوتكى
 به نه مه ك و پاستگرو جياوازه له وانه ي تر، هه ر بۆيه به شيوه يه كى
 جياوازيش ده روونى منى داگير كردبوو كه ده رچوونى مه حال بوو. من
 له ناو ده وروبه ريشمدا به جوان ناسراو بووم هه رگه نجىك منى ده بينى
 دووباره پووى وه رده گىرپايه وه بۆ نه وه ي جارىكى تر بمىينىته وه .
 ته نها گه نچ كه نه مه ي نه ده كرد مسته فا بوو، نه و ته نانه ت له كاتى
 پووبه پووبونه وشمدا هه ولى ده دا چاوى له بينينم بپارىزىت به وه ي كه
 وه كو نمونه ي نه ده بىكى به رز پوانينه كانى به ره و لايه كى تر

وهرده گيڙا، من خۆم له پاکی و دروستی و کهسایه تی و نه ده بی نه و
 پامابووم. من له نه ودا جوانی پوځ و پیاوه تیم دۆزیبوه وه نه ک پووکهش
 و جوانی پوو خسار. به جۆریک کاری تی کردبووم، که هه موو پۆریک زیاتر
 له پیشوو ده چوو نه ناخه وه و هینده ی تر نه ووم جیاواز ده بی نی و له بیر
 کردنی نه سه متر ده بوو له لام.

به هۆی خۆشویستنی زۆری مسته فاهه خه ریک بوو ئیتر گرنگیم
 به کهسانی دینداری تریش ده دا که تا نه و پۆزه ییش وه کو باو کم منیش
 خۆشیم لایان نه ده هات، نه و ئیتر نه ک هه ر له خه یالمد
 له خه ونه کانیشمدا جی گرتبوو. شه ویک تا خه و چوو چاو م بیرم له و
 ده کرده وه، له پ له به رده می خۆمدا بینیم، دیسان نه و به شه رم و
 سه رداخستن و هه لته ان له بینیم خۆی نیشاندام. به نا په حه تیه وه پیم
 وت:

— من زۆر خه مبارم، تکه یه بمبه خشن، به واکه ن زۆر ئازار ده چیژم،
 هه رچه نده ئیوه شایه نی جوانترین و به رزترین ستایش بوون، که چی
 باو کم بێ پزی به رامبه ر کهسایه تیتان کرد، منیش هیه هه لویستیکم
 نه نواند. به لام ئیوه له وکاته شدا به جوانترین شیهه مۆف بوونی خۆتان
 پاراست. دیسان هیه وه لامی نه دایه وه، پوهی وه رگيڙا و خه ریک بوو
 ده پۆیشت، منیش وه کو دوا ده رفه ت له بی چاره ییمدا پیم وت:

— من ئیوه م زۆر خۆشویست، هه رگیز له بیرم ناچن، به ناگا هاتم...

ناه خۆزگه ئەمە خەون نەبوايه... خۆزگه ئەمانەم پووبەپوو پى
 بوتايە، بيزانايە کە چەندەم خۆش دەوێت، پەنگيشە لىم تى
 بگەيشتايە، بیکردمايه به دلخۆشترین کەسى دنيا.

باشترین نموونەى موسوڵمان:

ئەو پۆژەى لەنەخۆشخانە دەرچووم هاوپییهکم لەگەڵ
 هاوسەرەکەى هاتنە سەردانم، باوکی ئەویش بازگانیکی دەولهەند
 بوو هاوسەرەکەشى گەنجیكى شارەزا بوو کە لەلای باوکی کارى
 دەکرد. کاتێک بەسەرھاتەکم و هەوالی سوتانی بەشە
 ناوخرییهکەمانیان بیست، هاوسەرەکەى (ئێرھان) یەكسەر پرسىاری
 کرد:

– بەپاست ئێوہ باس لەشارى (....) دەکەن کە تیايدا بوون؟

– وتم: بەلى

– ئای خوايه، سەبرى ئەو پووداوہ بکەن، ئەو مستەفایەى تۆ باست
 کرد، چەند لەمستەفای هاوپی من دەچیت. زۆر سەرم سوپما
 لەوکاتەدا.

– تەکا دەکەم باسى بکەن ئەو هاوپیەتان کێیە! کە ئێرھان کەوتە

باس کردنى ئیتر خۆم پى پانەدەگیرا بەبى ئەوہى بەسەر خۆم دا زال
 بيم هاوارم کرد:

- شتی وانابیت! ئیوهش باسی هه مان کهس ده کهن. بهائی ئوه پێک
خۆیه تی.... ئیهرهانیشت زۆر سه رسام بوو بوو:

- بامنیشت باسیکی ئه و مسته فایهت بۆ بکه م. ئه و مڕۆفه له ژیا نییدا
دوو یاسای بنه پهره تی بۆ خۆی هه یه، یه کێکیان: ژیا ن وه کو
موسولمانیکی نمونه یی، دووه میان: بوون به که سی که سانی بی چاره و
غریب و، ده ستگیرویی لێقه و ماوان. ژیا ن و ته مه نی به مجۆره پلان
پێژی کردووه و نه خشی پێگه شی هه ر له سه ر ئه مانه دا پشته وه.

ئه و سومبولی حق دۆستی و پاکی و غیره ته، موسولمانیکه که
ته نها به وته کانی نا، به لکو به هه لسوکه وت و په وشته کانیشی وانه
ده داته که سانی تر، یه ک خوله کیش کاتی به خۆرای به فیڕ نادات
به رده وام له به ره و پیش چوندا یه. جگه له وه ی به رده وام له په یوه ندی
باشدا یه له گه ل دۆسته کانی و ئاماده ی هه موو به خشینیکه به هه ر
یه کێکیان که له پێوستیدا بن.

له ته مه نی ده سالی دا قورئانی له به ر کردووه و له پانزه سالی دا
به ته واری عه ره بی فیڕ بووه، دوا ی ئه وه ی قوتا بخانه ی ئیمام خاتیب
ته واه ده کات ده چێته فیه ننا له سه ر توانا و لیها توویی خۆی له گه ل فیڕ
بوونی په ووسی و ئینگلیزی و ئه لمانیدا خۆیندنه که ی ته واه ده کات،
ئامانجی شی له فیڕ بوونی ئه و زمانانه ته نها بۆ گه یانندی زانسته که ی و
تێگه یانندی خه لکانه له مه سه له کانی ئیسلام و قورئان، هه یج کاتی کیش
به ئاره قی ناوچا وانی نه بوو بیت یه ک دینار پاره ی له که س قبول

نەکردوو. تا ئەم خۆپەندە ئیستاشی بەشەوانە کاری کردوو و بەپۆژ خۆپەندوو، دایکیشی لەهەولێ پێگەیانندی ئەودا لەسەر گەورەترین بازار دانی بەخۆیدا گرتوو، بەم جۆرە ئەم دوو کەسە گەورە بە پێکەوه ژيان دەگوزەریین.

ئەو یادەوهریە مامۆستا سەعیدی نوورسی کە کار لە مستەفا دەکات:

گەورەترین خەیاڵی مستەفا پۆیشتنە بۆ پووسیا بۆ گەیانندی ئیسلام و قورئان بە خەڵکی ئەوێ.. ئەمەش لەدوای کاریگەر بوونی بە یادەوهریەکی مامۆستا سەعیدی نوورسی لەخەیاڵیدا دروست بوو. زیاتر خۆم پێ پانەگیرا هاتمە قسە:

- چ یادەوهریە کە تەکا دەکەم؟ بۆ تۆی باس کردوو؟

- بەلێ

- باسی بکە تەکا، دانیام شتێک مستەفا پێ کاریگەر بووبێت لەسەر ئێمە زیاتر کاریگەری دادەنێت.

- ئەو یادگاریە بەم جۆرە بوو:

زانای نوێخوازو پێشەنگ بەدیعوزەمان سەعیدی نوورسی کە لە ئەستەنبۆلەو دەچێتە وان، بە هاوڕێیەتی دوو قوتابی خۆی پێکەوه دەچنە "تيفلس" کە بەناوبانگترین شارە لە ولاتی گورجستانی ئیستا، تيفلس لەوکاتەدا شارێکی دیاری دەولەتی پووسی بوو، لەو

میژووهدا تیفلس شاریکی ناودار بووه که موسولمانه تورکه‌کان تیایدا
له ژیر ده‌سه‌لای سیاسه‌تی په‌پرته وکراوی ده‌وله‌تی پووسیدا بوون،
سه‌عیدی نوورسی له زهرده‌خوری عه‌سریکی دره‌نگ وه‌ختدا له
تیفلس، کاتیک له‌سه‌ر گردولگه‌ی "شیخ سانان" وه‌ له‌سروشت و
ده‌روپه‌ر ده‌پوانیت، سه‌ریازیک دیته لای لئی ده‌پرسیت:

- بۆچی به‌م جۆره به‌سه‌رنجه‌وه له‌م ده‌روپه‌ره ده‌پوانیت؟ سه‌عیدی
نوورسیش به‌دانایی و باوه‌ربه‌خوبونه‌وه:

- پلانی قوتابخانه‌که‌م داده‌پژم، سه‌ریازی سه‌ر سوپماو یه‌کسه‌ر به
گالته جاپه‌که‌وه ده‌پرسیت:

- تق‌خه‌لکی کویت؟

- من به‌دلیسیم

- باشه‌که‌واته ئیره تیفلسه تق به‌هه‌له‌خه‌یال ده‌که‌یت، سه‌عیدی
نوورسی به‌نیگایه‌کی کاریگه‌ره‌وه له‌سه‌ریازه‌که ده‌پوانیت:

- تق نازانیت تیفلس و به‌دلیس بران! سه‌ریازه‌که به‌م وه‌لامه زیاتر
پاده‌مینیت:

- نه‌مه مانای چیه؟

سه‌عیدی نوورسی به‌وه‌سته به‌هیزه‌یه‌وه هه‌ندی زانیاری
سه‌باره‌ت به‌داهاتوو ده‌دات و ده‌لئ:

- له‌ئاسیا و جیهانی ئیسلامیدا، سی نوور ورده ورده به‌دوای یه‌کدا
ده‌ست به‌دره‌وشانه‌وه ده‌که‌ن، له‌ئیره‌شدا سی تاریکی یه‌ک له‌دوایه‌ک

دەردەكە ویت، ئەم پۈتۈم سەپىنراۋ و دەسەلاتدارەى ئىۋە دەپوخىت
و، منىش دېم و لېرە قوتابخانەكەم بنیات دەنېم.

ئەۋەى كە سەعیدى نورسى لەسالى (۱۹۱۰) دا وتى ئىستا
پاستى و دروستىەكەى زۆر پوون و ئاشكرا دەبىنریت، ئەو پۈتۈم
كۆمۈنىستەى لەسالى (۱۹۱۷) لە پووسىا دامەزرا بەدەسەلاتىكى زالم و
دوور لە مۇقايەتى لەو كۆمەلگایەدا سەردەمىكى تارىكىستانى خولقاند
بوو، بەجۆرېك ملیۆنان كەس بوونە قوربانى ئەو پۈتۈم سەپىنراۋە،
بەپووخانى كۆمۈنىستەكان لەسالى ۱۹۹۰ دا شارى "تېفلس" یش
بەسەربەستى خۆى گەشت، لەدوای ئەمەش قوتابىەكانى سەعیدى
نورسى دېنە تېفلس و لە پېتاۋ خزمەتكرندە قوتابخانە خەيالپەكەى
ئەو مۇقە گەۋرەپە دروستدەكەن.

ھەرچەندە لەو مېژوۋەدا سەربازە پووسەكە لەبەرامبەر ئەو
كەشېبىنەى سەعیدى نورسىدا بەتوندى پاۋەستا:
- ئاى ! سەرم سوپدەمېنى لەم ئومېدەۋارىەت. سەعیدى نورسىش
لەۋەلامدا:

- منىش لە ئەقلى تۆ سەرم سوپدەمېنىت ! دەتوانىت دلتىابىت لە
ئەگەرى بەردەۋام بوونى ئەم زستانە ؟ ! ھەر زستانېك بەھارىكى بەدوا
دېت، ھەر شەۋېكىش پۇرېك پووناكى دەكاتەۋە. سەربازە پووسەكە
تا دەھات زياتر سەرسام دەبوو:

- نه فندی تو چی ده لئیت؟ ئیسلام پارچه پارچه بووه. سه عیدی نوورسی وه لامیکی دایه وه که تائیتاش خویندوان سه رسام ده کات؛
 - نه خیر، موسولمانه کان سه رقالی خویندن و فیر بوونن ئه وه تا هندستان مندالیکه به توانای ئیسلامه، ئینگلیز له ئاماده ییدا ده خوینیت، میسر پۆله یه کی زیره کی ئیسلامه، ئینگلیز له کولیزی سیاست وانه وهرده گریت، تورکستان و قه وقاس دوو کوپی قاره مانى ئیسلامن، پوسپاش له قوتابخانه ی جهنگ دا خه ریکی خویندنه، ئای له و کاته ی ئه م پۆله به جهرگانه بپوانامه ی دبلومه کانیان وهرده گرن و هه ریه که یان ده چنه لوتکه ی سه رکه وتنی قاپه کانیان، ئالای به په ونه ق و دادپه روه ری ئیسلامی باوکیان ده شه کیننه وه، له بهر چاوی قه دهرداو به پیچه وانه ی پیشبینی خه لکه وه، پاسته قینه شاراوه کان ده خه نه پوو.

چه نده سه رسوپهینه ره، له و کاتانه دا هندستان و میسر له ژیر ده ستی ئیستیماری ئینگلیزه کاندایه شیلران، ولاته کانی قه وقاس و تورکستان که به تورکه کانی ناوه پاستی ئاسیا ناسراون له ژیر ده سه لاتی زالم و به زۆر سه پینراوی پووسدا ده یاننانلاند، ئه مرق دانه دانیه ی ئه و مژدانه ی سه عیدی نوورسی ده یفه رموون هاتنه دی.

میسر له ۱۹۳۷ دا سه ربه خۆیی راگه یاند.

پاکستان له ۱۹۴۷ دا به جیا بوونه وه ی له هندستان بووه ده وله تیکی ئیسلامی سه ربه خۆ، له ۱۹۹۰ دا به هه لوه شانده وه ی

يەككىتى سۆڧىيەت، قەوقاس و كۆمارى توركىستان يەك يەك بەئازادى
خۇيان گەيشتن.

ھەربۆيە مستەفا كە باپىرەي خەلگى قەوقاسە، بىرۆكەي ئەوھى
بۆ ھات بچىتە پوسىياو بۆ گەياندنى ئىسلام و نىشاندانى پىڭگەي پاست
بەو گەنجانەي لە بۆشايى بى ئىمانىدا ماونەتەوھ و بۆ تەداوى كردنى
ئەو گەنجانە بە قورشان و چارەسەرە مەعنەوييەكانى يارمەتى ئەو
كەسانە بدات كە شەويان خستووھتە سەر پۆژ و كاردەكەن. ئەمەش
وھ ك بەندەيەك بە ئەركى سەرشانى دەزانىت.

منىش لە ڧىئەننا لەگەل مستەفا ئاشتابووم، يەككە لەو گەنجانەي
لە ژياندا زۆرتىن متمانەو باوھ پم پىي ھەبىت، چوار سال لە نزيك يەك
ژياین ھەرگىز لەپاكى و سادەيى و مۆژ دۆستى ئەو تىر نەبووم.

زياتر لەبەرچاوم گەورە بووبوو:

لەوھ زياتر بەرگەم نەگرت و ھەلەم داھە:

- چى دەبىت، مادام لەگەل ئەو ھاوپىت، تەكا دەكەم يارمەتيم بەدە.

- چۆن يارمەتەكت دەويت؟

- پەيوەندى بەمستەفاوھ بکە بەجۆرێك ئىمە پىكەوھ كۆبکەرەوھ
دەمەوى تىي بگەينەم كە ھەرگىز لەبىرى ناکەم و ئەو تاكە كەسە بەم
پاددەيە خۆشم بویت! چى دەبىت ئەم چاكەيەم لەگەل بکە، ئەمە

بكهيت وهك ئهوهيه ههموو دنيات بهخشي بېت... تكايه... ئيرهان
بهبى ئومىديهكهوه سهرى پارهشاند:

- تۆ ئهواناسيت، چاوى ئهوكچ و ئافرهت نابىنيت، ههرگيز خۆى
بهوعشق درۆينانهوه سهرقال ناكات. ئهونهم جۆره شتانه تهنهابه
كوشتنى كات و لهدهست دانى كهسايهتى دهزانيت، هيچ ئارهزوى بۆ
ئهمانهنيه.

ئهو خۆى بۆ قورئان و ئيمان تهرخان كردووه، دهيهويت ژيانى به
ناساندنى جوانيهكانى قورئان و ئيمان بهجيهان بهسهر بهريت، نهك
تۆ، ههموو جوانيهكانى دنيا لهدواى يهك بوهستن ئاوپيان لى
ناداتهوه، چونكه ئامانجى ئهو ژيانه بۆ خوا، بپوا بهمن بكهو بهر
لهدهست پيكردين واز لهم خهيالته بهينه، ئهولهبيركه، ئهم پيگهيهت
كۆلانيكى بنهسته.

- بهلام خۆ ئهودى هاوسهركيرى نيه؟!
- ئهوقارهمانيكه لهپيناو بانگهوازىكدا. كهكاتى هات بېگومان
هاوسهركيرى دهكات، بهلام ئيستا نا.... قسهكه م پى بهى:
- نهخير بههلهدا چوويت... بهدنيايهوه پهيوهندى پتوه دهكم.
ئاگرو عهشق و هسهرهتهكهى ناخىمى بۆ باس دهكم بهلكو
بههاوسهركيرى قايلى بكم.

ئىرھان زەردەخەنەيەكى تالى کرد:

- بەم حالەتەوہ نەك مەر پەسەندت ناكات، بەلكو قسەشت لەگەڵ ناكات!

- ئەمە ئاسانە، ئەو چۆن بىەوێت وادەبەم، خۆم دادەپۆشم دەست بەنوێژو بەندایەتەكانم دەكەم.

- چاوەپێ دەكەیت بەمە باوەر پەكات؟

ئىرھان كە ئىتر لەحالى پەرىشان و پەنگىشە بەبەروای ئەو بە گالته جاپى لە من تىگەيشت ئىتر بى دەنگى لە باسەكە کرد.

بەئى بەهۆى مەستەكانمەوہ خەريك بوو وەك مندالم لى دەهاتەوہ، خەريك بووم قسەى منالانەو بى مانام دەكرد، من لەكوئى و دنيای بىگەردى دروستى ئەوان لەكوئى كە بچمە ناوى؟! بەلام ئاگرەكەى ناخم ياساكانى (مەنتق)ى نەدەزانى مەستەكان مەنتق ناناسن!

لەلايەك پىداگىرى باوكم بۆ پۆيشتنە دەرەوہم بۆ خويندن و لەلايەكيش عەشقى مستەفا كە بەخويندە هاتوو چۆى دەكرد.

لەنيوان مەردووکیاندا بى چارە دەتلامەوہ وەكو دوا دەرفەت دووبارە لە ئىرھان پارامەوہ.

- كەوايە تەنھا ژمارەى تەلەفونى مستەفام پى بدە دەمەوئى قسەى لەگەڵ بكەم

- ته له فونى تايپه تى نيبه، به لام ژماره ي شوينى دانىشتنه كانى
مژگه وتيم هه يه، په يوه ندى به نه ويوه بکه يت په نگه بتوانيت قسه ي
له گه ل بکه يت.

په کسه ر ژماره که يم نووسى، نه ک نووسيم به لکو دانه دانه له به رم
کرد، ئيتړ نياز م نه بوو کات به فيرؤ بده م، به ئوميدو په روشيه کى
نؤره وه تاوم دايه ته له فونه که و ژماره که م وه رگرت، پرسى اري
مسته فام کرد له و پياو ه ي که وه لامى دايه وه، به لام ئه وه ي که بيستم
به ته واو ي په ري شان و دلته نگى کردم:

- کچه که م مامؤستا مسته فا ماو ه ي ده پؤزه له شارى نه نقه ريه،
دايکى تووشى شه له ل بووه، له گه ل ئه و ده مينيتته وه له بار يکى
قورسدان.

جگه له وه ي بى ئوميدى دايپؤشيم، نا په حه تى و ه زار بى رى
ناخؤش به ميشکدا هات و دل م به و ه وال ه داچله کى به رامبه ر ئه و
خؤشه ويستيه م بؤ پووره فاطمه، ئه و ه وال ه وه کو زه نگيکى ترسناک
داى له ده روونم، دؤستايه تى له م وه ختانه دا ده رده که و يت. به رامبه ر
ئو يارمه تيه ي ئه وان که له و کاته قورسه دا به هانامه وه هاتن، ئه مه
ده رفه تىک بوو بؤ قه ره بوو کردنه وه، به لام چؤن و له کوپوه ده ست پى
بکه م بؤ ئه مه که وتمه بىر کردنه وه . ئه گه ره کان ميشکميان سه ره و
ئوور کردبوو.

ھەم بۆ پزگار بوون لە فشارەکانی باوکم، ھەمیش بۆ یارمەتی دانی
 ئەو دوو دۆستە قەدر شناسە، پلانێکی تازەم دانا، بە ھۆی ئەمەوہ
 پەنگە بمتوانایە کە مێک نزیکبیش لە گەڵ مستەفا دروست بکەم.
 بارودۆخە کەم بۆ باوکم باس کردو بۆ پازی کردنی ئەو وەتم:
 - بابە گیان من ئەگەر لەم ناپەختیەدا بچم بە ھانای ئەو دوو
 کەسەوہ، پەنگە دوایی تۆش مستەفا بە دەست بەیتیت و
 لە کۆمپانیاکەت بۆ کارکردن بانگی بکەیت، ئیتر لە زانیاری و
 ئەزموونەکانی ئەو زۆر سودمەند دەبێت، باوکم کە بۆ بە دەست
 ھێنانی دیناریک ئەوہی لە دەستی بەاتایە دەیکرد، بێگومان بۆ ئەمە
 نەبوت "نەخیر".

به‌شی دووهم

له‌ناو رووداووه پر نه‌ینیه‌کاندا ونبوو بووم

گه‌شتی ژيانم :

به‌بی هیچ کات به‌فیردانێک، له‌گه‌ل شۆفیره تایبه‌تیه‌که‌م پێگه‌ی
نه‌نقه‌ره‌مان گرت به‌ر، کاتێک به‌ره‌و ئه‌و نه‌خۆشخانه‌یه‌ ده‌پۆیشتین که
پورده‌ فاطمه‌ی لێکه‌وتبوو، له‌ مێشکه‌دا به‌هانه‌ و قسه‌کانم پێکده‌خست
که ده‌مویست به‌جوانترین شیوه‌ ده‌رکه‌ون. نه‌ ده‌بوو ئه‌وان ناگاداری
نه‌م پلانه‌م بن، ئه‌گه‌ر نا ئه‌و دوو که‌سه‌ خاوه‌ن پێزه‌ به‌بی وه‌ستان
هه‌موو داواکاری و یارمه‌تیه‌کانیان په‌ت ده‌کردمه‌وه، به‌پراستی
له‌ به‌رامبه‌ر خۆشه‌ویستی و گرنگی ئه‌واندا، هه‌موو شتی که‌م فیدا ده‌کرد،
که به‌ره‌و نه‌خۆشخانه‌که‌ هه‌نگاوم ده‌نا، هه‌ستێکی سه‌یر هه‌موو
گیانمی داگیرکردبوو که تا ئه‌و پۆژه‌ شتی وه‌هام به‌سه‌ر نه‌هاتبوو.

خوايه ئەمە چ حالتيك بوو؟ تەنانەت بۆ ھەناسە دانیش فشارم دەخستە سەرخۆم! ھەندە ئەژتوكانم لاواز بووبوون خەريك بوو لە ناوھە پاسەتی پارەوھە كەدا بگەومە سەرزەوێ. ئەم پەرسىارە ھەر لەمیشكەدا دەسوپاھەو: مستەفا چۆن پوو بە پووم دەبێتەو؟! دەرم دەكات؟ یان بە قورستەین جەنیو قسەى ناخۆش تۆلەم ئى دەكاتەو؟ یاخود دەرگا كە بە سەرمدا دادەخاتەو و بۆ ھەمیشە دیوارێك لە نۆوانماندا دروست دەكات؟! ھەرچۆنێك بێت... ئامادەى ھەموو شتێك بووم، بۆ ئەو خۆشەویستى دلى پارچە پارچە كەردبوو، ئەو سۆزەى گوێى بە ھىچ نەدەدا قایل بووم بە ھەر دەرئەنجامێك، تەنانەت بىستنى چەند وشەىەك لە ئەو بۆ من ھەموو دنیا بوو، بەو ھەزار پەرسىارە بى وەلامەى مێشكى كەردبوو بە پێرەوێكى دەرئەچوو، دۆشداما بە پارەوھە كەدا دەپۆشتم، ئای خوايه گيان! لە ژێر فشارو دڵە كوێتییە كەدا بووم دەتوت ئیستا دەبووریمەو و پاست نابمەو.

- ئیلکای... ئیلکای

ئاوپم بۆ دواو دایەو كى ببینم؟ ھاوپیكەم "ئەمەل" كە لەمندا ئیدا لە فەرەنسا پێكەو بووین، باوھەشمان كەرد بەیەكدا... دوو سال بوو یەكمان نەدی بوو.

- چیتە ئەو! خێرە! حالتيك لە باش ناچیت... نەخۆشیت گيانیشت دەلەرزیت، ھیوادارم ھىچى خراپ نەبێت؟!

- ناسراوڻڪم ٿڌر نه خوشه، ڪه ميڪ پهروشي نه وهه.

- ناسراو؟

- به ئي

به گومان ٿيڪه وه:

- هممم نه ڪا!؟

منيش وتم :

- نه خير نه مه شتيڪي جياوازه. نه ي تو ليڙه چي ده ڪه يت؟

- من ليڙه ڪار ده ڪه م.

- ڪه وتيته ئيڙه وه؟

- به ئي... له به شي فرياکه وتم، ههروهه خوم بؤ تافيڪردنه وه ي

پسپوڀي پزيشڪي ٿاماده ده ڪه م.

قولي گرتم:

- وهره ده ي يارمه تيت ده ده م تا هاوپڻڪه ت بدؤزيت وه له به ر

نه وه ي نه مه ل يه ڪيڪ بوو هه رزوو ناخي مرؤفي ده خوڻنده وه هه ر

بؤيه بؤ پڙگار بوون له ده ستي چيم نه ڪرد! تا وازي لي هيتام

دڻم خهريڪ بوو ده وه سستا:

شويئي پورهه فاطمه م دؤزيه وه به پرسيار ڪردن له په رستاريڪ

ٺووري خه وتنه ڪه يم زاني، له ده رگام دا:

- ڪي لييه؟

- من لیڙهه (دهنگی کوپڙڪ).

- دووباره هه مو گيانم كه و ته وه له رزين و ناره قیڙکی ساردم دهردا.

"خودايه چی ده بیټ، لیټ ده پارېمه وه... با بهر له وهی شتیځی خراپ پوو بدات لیږه برېږم، نه گهر خه یاله کانم برهوخین نه م ژيانه بڼ من ده بیټه زیندان، تڼ نه وه بنده یه ت به وه مو پاکی و بیگه رډیه دروست کردوه، منیش وابسته ی بووم، چی بکه م؟ تڼ خو لقاندوته و منیش خو شم ویست، چی ده بیټ یارمه تیم بده".

به زږر هه نگاوه کانم هه لده نا .. له ناره حه تی و په رڅشیمدا قوڼ و قاچم جگه له له رزين جو له یان پی نه ده کرا.

نه ی حالی دلم بڼ نالیتیت! خه ریک بوو ده وه ستا. که میځ غیره ت.. که میځ بهرگه گرتن.. له بهر ده رگا که مابووم هیشتا ناره قه کانم ده سپری و له ناکاو له و دنیا تاریکه مدا مسته فام له پیڅشی خو مدا بیني... من که له بهر خه جاله تی پووم نه بوو ته ماشای بکه م و نه ویش له بهر نه ده ب و پږزداری خو ی سهری دووباره بڼ زهوی شوپړ کرد، به بی نه وهی هیچ بلیت پڼگه ی به ره و لای پوره فاطمه نیشاندانم، نه مه ش ماناکه ی زږر پوون بوو:

"هیچ نیشیتک له گه ل من نیه، چی به دایکم ده لیتیت بیلی، دواپیش نه وه ده رگا که یه ده توانیت بریت".

به وه ستانه وه که خه ریک بوو شاخیان لی دهرده کردم، هه جږږیک بوو هه نگاوم به ره و ژوره وه ده نا. پوره فاطمه به بی دهنگی

له جیگه یه کدا که وتبوو، به ته واوی مردوویه کی ده هینایه وه یاد،
 پوویه کی ساردو گوناکانی سپی هه لگه پاو، ده وروبهری چاوه کانیشی
 مۆر بوو بوون.... له ژیر چنگی نه خوشیه کی سه خندا خه ریکبوو
 دوایین هه ناسهکانی ده دا. چوومه تهنیشتی چاوهکانی داخستبوو،
 لیوه کانیشی قلیشا بوون، ده ستیم توند گرت ههستی به هیچ نه کرد
 به لام له به رخویه وه شتیکی ده خویند، بۆ ئه وهی یه که وشه له مسته فا
 بیستم سه یرێکیم کردو لیم پرسى:

- حالى چۆنه؟

ئه ویش بى ئه وهی پووم تیبکات وتى:

- باشه.

- ده توانیت ههستیت؟

- نه خیر.

- هیچ قسه دهکات؟

- زۆر کهم.

- دیاره هیچیش ناخوات!

- به لى.

- چه ند پۆژ ده بیت لیره ن؟

- یانزه پۆژه.

- نه خوشیه که ی چیه؟

- جهاته ی ده ماغ.

ده تگوت به زږد نه و وشانه له ده می دینه ده، تا من بق قسه کردن
 دپړه کانم دریژتر بگردایه ته وه، نه و به کورتترین وه لām خوی له ده ستم
 پزگار ده کرد، به لām پیاوړتی و دروستی و مرادایه تی ته نانه ت له
 ده نگیشیدا هستی پی ده کرا، نه وهنده کاریگر بوو له سهرم، دلّم
 ته پ ته پ به خیرایی که وتبووه لیدان.

خودایه چی ده بیّت من له چاره ی نه و بنووسه:

له ناخدا هه زاران جار ده پارامه وه له خوا "نه ی خویه گیان، نه و
 که سه ی من بوی ده گپیم نه مه یه، چی ده بیّت من له چاره ی نه و
 بنووسه!" بق خالی کردنه وه ی نه و هه مو ئازاره ی ده روونم،
 له ته نیشت پوره فاطمه وه دانیشتم، نه و سیما نورینه ی له ناو بهرگه
 سپیه که ی به ریدا، مړوی ده برده جیهانیکی تر، تا ته ماشا ت بگردایه
 نارامیه کی بی نه ندازه ی ده به خشی، جوانی دل و ده روونی به ته واوی
 له پووخساریدا پهنگی دابوه وه. نه م ژنه گه وره یه ته نانه ت نه خوش
 که وتنه که شی جیاواز بوو، مړو له کاتی نه خوش که وتندا پهنگی
 ده په پیت، که چی نه م زیاتر له سیمایه کی شیرین و نورانیدا
 ده رده که وت، دوباره پوومکرده وه مسته فا:

- بلنیت قسم له گه ل بکات! لانی که م ببینیت که هاتووم، من
 قه رزکی نه وم لایه که ناتوانریت بدریته وه.
 - به بی نه وه ی سه یر بکات:

- بېرسن نه گەر گوځی لیتان بیت وه لām ده داته وه، درژترین پسته له
مسته فایستم نه مه بوو به مه ش خۆشحال و ئومیده وار بووم.

چەند جارێك بانگم كرد:

- پووره فاطمه پووره فاطمه، هیچ وه لāmی نه بوو، به لām چرپه
چرپېكم له لیوه کانیه وه ده بیستم و تینه ده گیشتم.

- سه یركه له گهل خۆی قسه ده کات، دیاره ده یه ویت شتیک بلیت.
مسته فاش وتی:

- نه خیر، نه و نزیانه دووباره ده کاته وه که هه موو پۆژیک ده یانکات،
له حالیکدا من به به هانه ی جیاواز خۆم زیاتر خه ریک ده کرد بۆ
مانه وه ی له ژووره که دا، به لām مسته فا به هه موو په فتاریکی نیسانی
ده دا که لیم بیزاره .

یان به راستی هیچ گرنگیم پێ نادات، یان به گوناخی ده زانیت
له گهل کچیکى که م ئیماندا قسه له و باسانه بکات، یاخود به هۆی نه و
شتانه ی پیشتر پوویندا ده یه ویت خۆی زویر نیشان بدات، هه ر چیه ک
بیت، نه وه زۆر پوون بوو که نه و به هه بوونی من ناشارام بوو، له گهل
نه وه ی زۆر باهی نه مه م ده زانی به لām پێداگرم له سه ر مانه وه م ده کرد.
ماوه یه ک خۆم په ته ماشا کردنی دنیا نه فسوناویه که ی پووره فاطمه
و، په ند لیوه رگرتشی خه ریک کرد. مسته فا واتیکه یشتبوو من نیه تی
هه ستان و چوونه ده و ده و مه نییه، وتی:

- له سر ئيزنتان من ده بېت قسه له گه ل پزېشكه كه ی بكم، كاتېك
به ره و ده رگا كه ده پوښت، هه مو توانای خۆم كۆكرده وه، بۆ
وه ستانی ئو:

- يه ك خوله ك، منيش ئيتر نامېنمه وه، به لام چه ند شتېكم هه يه
پېتانی بلېم، ديسان گه رده لولوی ناخه هه لى كرده وه هه مو لاشه م
له رزين و ترس و دوو دلى داگيرى كرد، له نا په حه تى ئه وه دا بووم كه
چۆن و له كوڼوه ده ست پى بكم!

نه گه ر خۆشه ويستى خۆم بۆ ئه و نيشان بديا ه ئاسايى ده بوو؟
نه خيړ... زۆر زوو بوو، ئه ی نه گه ر ئيتر نه بيبينه وه؟ به لى ئه مه ش
هه بوو... به حالتيكى په ريشانه وه يه ك دوو جار هه وللى قسه كردم دا
به لام وشه كانم قوت دايه وه.

له كو تايدا به هه مو غيره تمه وه توانيم بلېم:

- مسته فا... من زۆر نا په حه تم، زۆر خه مبارم، ئه و بى پزيبه ی به
ئيوه كرا هيچ ناتوانم فه رامۆشى بكم، ئه م هه مو ماوه يه به خه فه تى
ئه وه وه خۆم خواردوه ته وه، داواى ليبوردين له تۆش و پوره
فاطمه ش ده كه م.

ئو كه سانه ی ته نها به چاويلكه ی به رژه وه ندى و پاره په رستى
ته ماشا ده كه ن، ناتوانن شته كانى تر بيبين، ئه وانه ی كه له منه تى
چاكو و يارمه تى دان تيناگه ن و به فه لسه فه ی به رژه وه ندى گۆش
كراون، زۆر به ژيان و دنياى ئيوه نامۆن و منيش بى گومان له و

كه شه دا گه وره بووم، به لام من ههردوو دیوی ژيانم بینيوه و بهم
دروستیهی ئیوه سه رسام بووم.

- مسته فا دهستی دريژ کرد بۆ ده رگا که به و مانایه ی که ئیتر نایه ویت
گوئی بگریت:

- هاتنه که تان به دایکم ده لیم ئاسووده بن، هه م من هه م دایکم
ئیوه مان به خشیوه، من ئیستا ده بیته بچه لای پزیشک، بۆ
هاتنه که شتان زۆر سوپاستان ده که م.

بۆ دوا جار دیسان بانگم کرد:

- مسته فا... به پوانینیکی په ق لیمی پوانی وه ک ئه وه ی بلیت: "چی
ده لیت؟ تۆ چیت ده ویت؟" بۆ گویدانه ئه وه ی که ئه و چی ده لیت
و چون بیرده کاته وه، له سه ر قسه کانم به رده وام بووم، پیم وت:
- من مه حاله ئیوه له بیر بکه م، جار جاریش دیمه سه ردانتان، ئیوه
که سانی زۆر تاییه تن بۆ من.

به وه لامیکی زۆر زیره کانه، ئیتر هه سه ته کانمی له ده ممدا وه ستاند:

- دایکم ئیوه ی وه ک کچی خۆی خۆشویست منیش وه کو خوشکم.

من تۆم زۆر خوشویست:

له و کاته دا که هه موو شتیك کۆتایی پی هاتبوو، که ئیتر نه ده بوو
قسه یه کم هه بیته بۆ وتن، که ئیتر کلیلی له هه سه ته کانم داو ده نگمی
بپی، به لام هیشتاش من سه رسه ختانه له به ر خۆشه ویستی ئه و بۆ دوا

دەرفەتیش بێت قسەم مابوو، لەوکاتەدا خوا وەك بڵێی موعجزەیهکی
خوێلقاندو دەنگی پوورە فاطمەمان بیست.

— مستەفا...!

دەستی لە دەرگاکی بەرداو پایکرد بۆ لای ئەو ژنە پیرەیی دایکی:

— دایە گیان... منیش وەك ئەو بەخێراییی گەپامەووە بۆ لای پوورە
فاطمە ئەمەش دووبارە دەرفەتێك بوو بۆ من.

پوورە فاطمە كە منی لەبەردەمی خۆیدا بینی، وەكو ئەو هیچ
نەبووبی تەكانێکی خواردو قۆلەکانی کردەو، بەزەردەخەنەیهکی
بێ گیانەو منی لەئامێز گرت. منیش بەو خەمباریە زۆرەیی لەناخمدا
زیادو زیاتری دەکرد بەگریانەو خۆم فەقێ دایە ئامێزی، پوورە
فاطمەش بە دوو ئەسیرینی پوون كە لەچاوەکانی هاتنە خوار وەك
بڵێی زۆر شتی وت... بەو کردەوانەیدا دیار بوو منی بەخشیبوو،
تەنانت لەو كاتەشدا لە خۆشەویستی نیشان دان بۆ من
كە مەترخەمیهکی نەنواند، بیرم دەکردەو چۆ دەبوو ئەگەر ئەو
تێگەیشتیوی و مەزۆف دۆستی و هەستی كەس ئازار نەدان و
مبەرەبانیهی كە لەم جۆرە مەزۆفانەدا هەبوو، كە مێكیشی
لەخێزانەكەیدا مندا هەبووایە، كاتێك لای ئەم كەسانە دەبووم، لەلایەك
ئاسودەییەك دایە پۆشیم و، لەلایەکی تریش لەبەرامبەر ئەو هەموو
بەپێزی و مەزۆف دۆستیهی ئەواندا بچوك دەبومەووەو خەمبار دەبووم.

ورده ورده تا قوولایی چاوه کانم سهرنجی دام، له بهر نه وهی
 قسه ی نه ده کرد نه وهی ده یویست بیللی به نیکاگانی ده یگه یاند نه مه
 جوړه گفت کردنیک بوو که نه وتاریژو نه نووسه و نه زانایش
 ناتوانیت پسته ی پی دروست بکات، نه وه ته نها دل ده توانی
 بییستیت.

نه وه ته ماشا کردنیک نه وه نده میهره بانانه بوو که سهرتاپای
 لاشه می ده له رزاندو به هم موو بوونمه وه مهستی ده کردم، خه ریکبوو
 له دله وه ناله م ده کرد:

ناه خوژگه تو دایکم بوویتایه، نه و ساته که مه پر ئاسوده بیانه ی
 که هه موو شتیکیان له پیناودا ده به خشم به دريژایی ته مه نم تیا یاندا
 بوومایه و له ته نیش توره هه موو ژیانم له دلخوشی راسته قینه دا
 بتوایه ته وه، بمتوانیایه وه کو کچی راسته قینه ت سهرم بنایه به و
 خوشه ویستییه دایکانه یه ته وه ناه چی ده بوو؟! ده سته کانیم
 توند گرت، نه وه نده ی که توانیم له وشه ی جوانی ده روونم
 خوشه ویستیم بۆ ده ربپی وه ک نه وه ی وشه تیک ئالو
 به فرمیسکه کانمی بیستیت دیسان برژانگه کانی کرانه وه، ته نها
 وشه یه کی بچوکی نه فسوناوی له ده می هاته ده ر، نه و وشه یه منی له
 حه سره تدا هه لفراند، هات و له گه ل سۆزی گرگرتووی ده روونمدا
 تیکه ل بوو بۆ هه میشه جیگه ی خوی گرت.

- کچه که م!

ئاھ خودای من! لەتەمەندا کەسێک بەو پادەیه بەگەرمی و لەناخی
دلەوه ئەو وشە پێ پارزو ناسکەیی بەو دەربێرینە میهرەبانەیی ئەو پێ
نەوتبووم، وەك پارانەوه لە چاوەکانیم پوانی بەمانای "بەردەوام
بە" کچەکەم!

ئەو نەندە بۆ من بەس بوو... لەناوە پۆکی ئەم وشە یەدا چی حەشار
نەدرابوو...! خۆشەویستی، میهرەبانی، نەزاكەت، پەنگیشە
ئارەزووی بوون بە بوکی خۆی! پەنگیشە... ئەمە تەنها خەیاڵی من
بێت، یاخود پەنگە ئەمە لەو دیو خەیاڵیشەوه مەحەل بێت...
باببێت...

بۆ من ژيان لەو سات و خولەك و دیمەندا بەرامبەر هەموو تەمەنم
بوو، بەهێواشی دەستەکانمی گوشتی و دووبارە بەنیگاكانی
پووختارمی شانە کرد، نیگاكانی و هەست کردن بە گەرمایی
دەستەکانی وەكو کارەبا لێدان کاری لە هەموو گەردیلەیهکی لاشەم
کرد، من بۆچی ئەمەم لەدایکیشمدا هەست پێ نەکرد بوو! ئەگەر بۆ
یەك ساتیش بێت، هەستیکم بۆ دروست بوو، وەكو بوکی ئەو خۆم
دەبینی کە لە ئارەزووی خەمەتکردنیدا لە پێشێوه دانیشتبووم.
بوون بە بوکی ئەو...؟

ژيانێك پێکەوه لەگەڵ پوورە فاطمەیی تا ئەو پەڕی سادەیی
سادەو تا ئەو دیوی میهرەبانی بەسۆز! کە مۆڤ لێیهوه فێری
مۆڤناسی و بەخشین دەبوو...! ئەگەر لەخەیاڵیشدا بوو بێت

دەمويىست لەناو ئەو كەشە بەهەشتىيەى ئەو خەيزانەدا بژىم....ئام
لەخەيالەكانم.

ئەو ساتانەى ئەقلم تيايدا دەفرى:

لەو كاتەى من پشوم دابوو لەو جيهانەى لىى تىر نەدەبووم،
دەرگاگە كرايەو مەيش خۆم كۆكر دەو چومە كەنارىك خانمىك
بوو.. مستەفاش بەبىنىنى ئەو كچە پۆيشتە دەرەو. بەدائىايىيەو
بەشياوى نەزانيو لەنيوان گەتوگۆى خانمانەى نىمەدا لەژورەكەدا
بمىنىتەو.

دەى ھەر ئەمە بوو كە منى ويران كەردبوو، ئەم پىزدارى و ئەدەب
و پەوشتە بەرزە لە كىدا دەبينرا؟! ھاتنە ژورەوەى ئەو خانمەو
ھەلسوكەوتەكانى و ھەستانى لەتەنىشت پورە فاطمەو تىبىنى
كەردنى جۆرىكى سەير دەھاتە پىش چار. ھەك ئەوەى ھىچ
لەكۆمەلگەدا نەژىابىت پاكى و بىگەردى و ناسكىكەى ھىچ لەكەيەكى
تيا دەرەدەكەوت.. ئەى بۆنە سەرنج پاكىشەكەى ھەكو مىسك لە
ژورەكەدا بلاو بوو... خودايە بەتەواوى سەرسام بووم بەو خانمە
پەرپازە و ويستم لىى نزيك بىمەو.

بەلام بېوام بەو نەدەكەرد كە بەچاوەكانم بىنيم. خەريك بوو ھۆشم
لەدەست دەدا بەرامبەر ئەو دىمەنە پەرپەينى و پازەى كە لەو خانمە
سەرسوپھىنەردە بەدى دەكرا، مېشك ھەك دەھۆل دەنگى دەھات و

هه ستم به لیدانه خیراکانی دلم ده کرد کاتیک ویستم بچمه نه و دنیا سهیره وه دوا هه ولما بۆ نه وهی له نهینی نه و خانمه تی بگم و نزیک بیمه وه، هه له وکاته دا له هۆش خۆم چووم و ناگام له ده ورپه رم نه ما، هه ر بۆیه دواى نه وه م به بیرنایه ت، له که ناریکدا بورابومه وه، منیان له سه ر جیگه یه کی ته نیشتی پووره فاطمه پال خستبوو. که هاتمه وه هۆش خۆم خانمه که پویشتبوو، مسته فاش له پشت سه ری دایکیه وه په روشانه بانگی ده کرد:

— دایه ! دایه ! وه لام بده ره وه دایه

نه و خانمه نه فسوناوییه به و هاتنه پر نهینییه وه و نه و دیمه نه سهیره ی ده رکه وتنی، پووره فاطمه شی له گه ل خۆی بردبوو.

خودایه نه مه خه ون بوو! خه یال بوو؟ یان نه وانه ی که بینیم راستی بوون؟! یان ته نها له هۆش خۆچونیک بوو! سه رم خسته نتوان هه ردوو ده ستم، ده ستم کرد به هاوارکردن. کاتیک بیرم له و پووداوو به سه رهاتانه ده کرده وه که له ژوور سه ری نه و خانمه پاک و بیگه رده ی له ژیانیدا جگه له چاکه هیچی تری نه کردبوو، له ناو دنیا نهینییه که یدا ویلتر ده بووم.

په رستارو پزیشکه کان له م کاته دا پژانه ناو ژووره که وه و ئیمه یان نارد ده ره وه، من نه مده توانی چیت به پیوه پابوه ستم، له جیگه ی خۆم دانیشتم ... ئاه نه و دیمه نه ی چه ند خوله ک پیشتر له به رچاومدا پوویدا، وه کو فیلم وه ک شانقیه ک ده هاته وه خه یالم هه زاران جار

دايده چله كاندم، جگه له په نابردن بۇ خدا تاكو يارمه تيم بدات،
هيچى ترم له توانادا نه مابوو.

مسته فا كه نه و ناپه حه تى و هاوار هاواره ي منى له بهر دهم
دهرگا كه دا بينى، ناگادارى كرده وه و وتى:

- تكايه نارام بڼه وه، ده كړيت له ئيستادا به جيمان بهيلن، نه مه
به ماناي "برؤ و ئاسووده مان بكه!" ده هات، يان به ماناي "كاتيكى
تر ده تبينه وه"؟! هه لبت له حالتيكدا نه بووم بير له مانه بكه مه وه.
كاتيك پوره فاطمه يان برد، منيش بينينه كانم وهرگيږاو چاوم له سر
قوولايى ديوارى ژوره كه وه كو حه په سانتيك هيشته وه. نه و ديمه نه ي
كه مړوځى سه راسيمه ده كړد ديسان و ديسان به بهر چاومدا ده هاته وه.

له ناو نه و ديمه نه پر پهنده دا ونبوو بووم:

خدايه نه وه چ ژنيكى سه ير بوو! ديمه نيكي يه كجار
سه رسو پهنه ر بوو، چؤن له بير ده چيته وه؟! نه وه نده سامناك و پر
په ند بوو كه بۇ هه موو ته مه نم بۇ چركه يه كيش له بيرم ناچيته وه. كه
له و ديمه نه دا ژيام نيت له كييه تى و بوونى خؤم تيگه يشتم و بوچى و
چؤن هاتنه دنيا م و مړؤ دؤستى و نه ركه كانم بۇ پوون بوه وه، بۇ
يه كه مجار ده ستم كرد به ليپرسينه وه ي كرده وه كانم و له بهر امبه ر نه و
هه موو هه لانه م به خه جالت باريه وه نه فرده م له نه قسم ده كړد، نه و
پووداوه ي كه له ماوه ي چه ند خوله كيكا پوويدا ناخريته ناو ديږه كان

و وشه کان وه سفی ناکه ن، نه مده زانی باس کردنی نه و نیگا و پوانینه
 سرسورپهینه رانه ی نیوان پوره فاطمه و نه و خانه پاکیزه یی وه کو
 فریشته دهرده که وت، باوه پی پیده کریت؟! یا خود پی م ده لئین نه و
 کچه نه قلی له ده ستداوه! چی ده لئین بابلئین من دلنیام نه وانه ی که
 بینیم راسته قینه بوون، به لام چون راسته قینه یه ک؟ نه وه ئیتر منیش
 نایزانه.

پوونکردنه وه یه کم له سهری پی نادریت، به لام نه وه ی لی دنیام
 نه وه یه که له م دیمه نه دا دوو که س پۆلیان بینی و منیش شاهیدیان
 بووم، بلئین خه یاله، خه ونه، خورافات... هه رچی بلئین بابیلئین.

من باوه پرم به مه کردو بۆ من نه و دیمه نه به س بوو.

نه و ساته ی منی به خۆم ناساند، نه قلمی له سنوره کان په پانده وه و
 به دل هه ستم به شته نه زانراوه کان کرد، نه و دیمه نه بائه و چه ند
 چرکه ساته پر له په ندو حیکمه ته ی له پیش چاوم پوویدا باس بکه م،
 تاکو نه و که سانه ی وه ک من له جیهانی پۆحه کان بی ناگان و هه موو
 شته کان به پیوه ری ماده ده پیون وانه ی لی وه ربگرن.

باسی بکه م، تاکو له مه وه ده وله مه نده کان هه ست به هه ژاری
 پۆحیان و هه ژاره کانیش هه ست به ده وله مه ندی ده روونیان بکه ن..
 باسی بکه م تاکو تی بگه ن له ساته وه ختی له ئامیزگرتنی مه رگدا
 نه وه ی مژده پیوستیه تی چیه!

باسی بکەم پێش ھەمووان بۆ خۆم.... تاکو ئەو ساتە پەر لە پەندە
 کار لە مێشکەم بکات و ژيانى بە گوناھ داپۆشراوم سەرلە بەر بگورپێت.
 باسی بکەم کە لە دنیا دا ھیچ کەسی بکەم بە شێوەی ئەو خانە
 نە دیبوو، کاتی ک بە ھاتنە ژوورە وەى ھەموو شتەکان گۆپان وە ک بلیی
 ملکە چ دەردە کە وێن. بە جۆرێک بۆیەى دیوارەکان، بە پەرى سەر
 زەویە کەو، دەرگا و پەنجەرەکان ھەموو پەنگێکی ئەفسوناوی
 داپۆشین.

کە جەستەى بێ گیانی پوورە فاطمەش لە سەر جێگە کەى مێزێکی
 سەیری بە بەردا ھات، ئەوانەى کە بە بەرچاومدا ھاتن و پوویاندا تەنھا
 لە یەک وشە دا کۆى دەکەمەو " مێشکەم وەستاند " ئەى جل و بەرگی
 ئەو خانە؛ من ھەرگیز لەو جۆرەم لە ھیچ جێگە نە دی بوو ھەموو
 ئەو شتانەى دەورووبەرم بە خۆشمەو جیاوازتر دەردە کە وێن.

ئەو ھەوایەى کە ھەلێشم دەمژى وە ک بلیی سێ کەنەم پاک
 دەکردە وە لە ھەموو گوناھو پێسی و خراپە کەنەم دا ئیدە مائیم وە ک
 بلیی لە ژوورە کە دا کات وە ستابوو، لە ناو زەمەندا کاتیکی جیاواز
 دروستبوو بوو، لە ناو دنیاى فانی دا جیھانیکی باقى خولقا بوو.

کە دەستم بە ھێواشی درێژکرد تاکو ھەست بە جلەکانى بەرى
 بکەم، دەتوت دەورووبەرم بوو بە پێگرو ئەو خانەش بە پەڕینی
 دەورە دراو. دەست لێدانى مەحەل بوو، ئێتر ئەو بارە بە تەواوی
 پەڕیشانی کردم.

دوايي ههولئ خۆم دا بۆ حالئ بوون لهو گفتوگۆيهي لهنيوانياندا ههبوو، بۆيه خۆم دريژ کرد بۆ چونه نيواني ئهوه دوو دۆستهوه ههر ئهوکاته بوو که ئهمانهش پووياندا.

ئهوه حالئیک بوو که ئهوهنده بهسام و ئهوهنده پڕ په‌ند بوو که ئه‌قله‌کان ده‌وستينئ و چاوه‌کان ئه‌بله‌ق و زمانه‌کانيش بي‌ ده‌نگ ده‌کات.

خودايه، شتي ئاوا نابيئت!

ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر جيگه‌که‌ پال که‌وتبوو پوره‌ فاطمه‌ی پيرو پوکاوه نه‌بوو، به‌لکو شاجوانيکي هه‌ژده‌ ساڵه‌ی دنيا بوو که پارچه‌يه‌ک بوو له‌مانگ، وه‌ک بليئ پوره‌ فاطمه‌ به‌هاتنه‌ ژوره‌وه‌ی ئه‌و خانمه‌ پڕ پازه‌ وه‌کو جوانترين خانمى دنيا بيئت که‌پاوه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می ناسکى کچيتى خۆی.

ئه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌مه‌ پاستی بوو؟! يان خه‌يالئ من بوو! نه‌خير... نه‌خير... زۆر به‌ئاشکرا له‌ژوره‌که‌دا ده‌دره‌وشانه‌وه له‌ديمه‌نيکي ئيجگار دلپه‌يتندا... چاوانيکي به‌سۆز پڕ جوانی، سيمايه‌کی دره‌وشاوه‌ به‌نور، ئه‌و وشه‌ ئه‌فسوناويانه‌ی ده‌نگيان ده‌دايه‌وه‌و له‌ده‌ميانه‌وه‌ له‌گه‌ل به‌رزترين ئه‌ده‌ب و شه‌رمدا ده‌رده‌چوون له‌ پوو‌خساريشياندا ئه‌وه‌ی به‌ديه‌که‌را دلخۆشيه‌کی هه‌ميشه‌یى بوو.

خودايه ئەم ئافرەتە كۆپە و ئەم قسانەى بە و گەرمى و سۆزە وە
لە نىوانياندا دەكرىت چىن؟!

بۆ حالى بوون لىي خەريك بوو خۆم لە ناو دەبرد پەريشان مابووم
هەر هيچ نەبىت وشە يە كيش تىبگە يشتمايە بۆ من بەس بوو، پەنگيشە
لە بەر ئەو پاددە زۆرەى ئارەزوو كردنى دلم بوو بىت بۆ تىگە يشتن
لە بە شىكى كەمى ئەو قسانەى لە دنياى ئەواندا دەگوزەرا خواى
مىهرەبان كردمىە شاھيد.

بە پوورە فاطمەى وت:

- چاوت پوون، فاطمەى خوشكم دوعاكانت وەرگىران، پەروەردگارم
تۆى لە لاى خۆى بە جوانترين شىوہ قبول كردووە، گوناھەكانىشت
سپارنە وە.

پوورە فاطمە لە بەرامبەر ئەم قسانەيدا، چاوەكانى لىكناو تارادەى
بورانە وە پۆچوو پاشان لە قوولايى دەروونى وە پاراپە وە:

- زۆر شوكر و سوپاس پەروەردگارم واتە ئەو گوناھانەى لە سەردەمى
نەفامى و سەرلى شىواويماندا ئەنجام دان لاى خوا گيان سپارنەتە وە!

- خواى مەزن، داوايەكى پاستە قينەى بەندە يەكى خۆشەويست و
تىكۆشەر دەگە پىننەتە وە؟! لىخۆش بوون و مىهرەبانى ئەو زاتە (جل
جلالە) ئەو نەندە بى شومارە، كە ئەگەر گوناھى هەموو بەندەكانى
كۆبكړنە وە دلوپىك لە لىخۆش بوونى ئەويان بەسە، ئەو بەندانەى كە
لە دله وە حەز بە نزىكى دەكەن و لە ناخە وە لىي دەپارپنە وە لە بەر

تاوان و هله کانیان به فرمیټسک پښتنه وه تهویه ده کهن به ده سټی
خالی ده گپټه وه !!!

توش فریوی که نجیتیت خواردو هله ت کرد، گوناخت نه جامدا،
به لام به یارمتهی هاوسه ره که ت پله یه کی نه وه نده به رزی نیمانت
برده وه که بویته دایک بؤ چه نده ها بی چاره و لټقه و ماو، نه و نزا
په تنه کراوانه ی نه و انت قبول بوو، نه و که سه ی بر دیه وه نیستا تویت.
نیستا پټکه وه ده چینه که شتیټک.

- واته من مردووم؟

- نه خیر نه مردوویت، چونکه شه هیده کان نامرن، نه وان ته نها
جیگا کانیان ده گپټن، به هه نگاوټکی بی ناپه حته ی ده چنه نه و
دنیا یه ی تره وه، هه رگیزیش نازاری مه رگ ناچټن.
- به لام خو من شه هید نیم....

- توش شه هیدی مه عنه ویت، له ناخیر زه ماندا که زوری ی خه لکی
به ره و خراپه کاری ده چن، نه و که سانه ی که گوټپاپه لی فرمانه کانی
خودا ده کهن و له پټناو په زامه ندی نه و زاته دا ده ژین و نووری تیمان
ژیانیان پووناک ده کاته وه ده بنه پابه رو پټشه و بؤ که سانی تریش،
نه وانه شه هیدی مه عنه وین، به ته واری وه که نه و هی له جه نگدا له پټناوی
خودا تی بکوشن، به سرپنه وه ی تاوانه کانیان و به ده ست هیټنای نه و
پله یه وه ده مرن.

له بهر نه وه توش بووېته شهیدې مه غږه وی و له سزاو ناپره حه تی
 ناو گډوډو حه شر پزگارت بوو، گونا مه کانت سرپانه وه به پاکردن به ره و
 لای هاوسه ره که ت ده چیت که له به هشت چاوه پیت ده کات، له ناکاو
 فرمیسک له چاوانی پوره فاطمه هاتنه خوار:
 - به م گونا هباریه مه وه؟!

- به ته نها پیغه مبه ره کان به بی گونا ه ده چنه به ه شته وه نه وانه ش
 که نومیدیان له خواوه ند نابریت، پروده که نه نه و ده پاپینه وه، نه و
 به ندانه ش ده چنه به ه شت. نه و خوڅی و نومیده ی که له چاوانی
 پوره فاطمه دا ده رکوت پهل کیشا بۆ سر زمانی و که وته پاپانه وه.
 - په روه ردگارم! نه م به نده گونا هبارت له نه هلی به ه شت بنووسه،
 بۆ خاتری گه وره یی و شکومه ندیت هیدایه تی هه موو موسولمانه
 گونا هباره کانی تریش بده.

- نه و خانمه پر پازه دانیشن و وه ستان و تونی ده نگی که به ته واوی
 جیاواز بوو له سروشتی که سیکي دنیایی، بۆ زیاتر به رچاوپوونی
 پوره فاطمه له و وته پر په ندانه ی به رده وام بوو:

هه والیکی پر راز:

- پیاویك هه موو كات له دوعاكانیدا داواى ده كرد "خودایه، كاتيك پوخت لیسه ندمه وه، با ته نانه ت پوچیشم ئاگادار نه بیئت"، پوژیک نه خوش ده كه ویت كاتيك هاوسه ره كه ی خواردن ئاماده ده كات له ده رگا ده دریت، نه وه ی له پشت ده رگا كه ده بیئت ده لیت: "بیستم كه هاوپیکم نه خوش كه وتوو، منیش ها توومه سهردانى" پیاوه نه خوشه كه ش كه هاوپیکه ی ده بینیت زور دلخوش ده بیئت، له كاتی قسه كردنیا ندا هاوپیکه ی ده لیت: "وه ره بچین پیکه وه كه میك بگه پین، باش ده بیئت"، ده چنه ده ره وه پیاسه یه كه ده كهن، دواتر نه خوشه كه ده لیت "ئیر بابگه پیینه وه ماله وه"، كاتيك ده گه پینه وه، به رده می ماله كه یان زور قه ره بالغ ده بیئت، هاوسه ره كه ی و مندا له كانی ده گرین، له و ناوه شدا تابوتيك هه یه، پیاوه كه نه و دیمه نه نامویه ده بینیت له هاوپیکه ی ده پرسیت:

- نه و قه ره بالغیه چیه؟ هاوسه رو مناله كانم بوچی ده گرین؟ نه ی نه و جه نازه یه كیه؟!

نه ویش ده لیت:

- وه ره بچین بیبینین، با ئیمه ش بزاین.

کاتیک دەرگه نه مەزاره تازه هەلکەندراوه که دەبینن که پێغه مەرسە
 تەلقین دەخوینیت، خەلکیکی زۆریش بە ئارامی گوێیان بۆ گرتووه،
 ئەمانیش دەچنە ناو ئەو بێدەنگیەو و گوێی بۆ دەگرن.
 دواى بەسەرچوونی ماوێهەك پیاوێ نەخۆشەكە ئاوێ دەداتەو
 بەلای هاوێکەى دا:

- ئیتر برۆین هاوسەرەكەم و مندالەكانم خەمیانە، بەلام لە
 هاوێکەىوێ هێچ دەنگێك نابیستیت، سێ جار هەمان قسە دووبارە
 دەکاتەو و بێ وەلام دەبێت، دواى ئەوێ چەند جاری تر دووبارەى
 دەکاتەو لەکۆتاییدا هاوێلەكەى لادەکاتەو:

- تۆ که دوعات دەکرد، بەردەوام داوات نەدەکرد خودایە کاتیک
 پۆحمت بردهوێ تەنانەت پۆحیشم ئاگادار نەبیت؟!
 - بەلێ.

- دەى تۆ مردوویت، پۆحیشت تەنانەت پێى نەزانى. تۆ، لەبەر
 ئەوێ که لە ژياندا بوویت بەردەوام بەهاواری لێقەوماو و بێچارەکانەو
 دەچوویت و دەبوویتە پەناو یارمەتیدەریان، نزاكانى ئەوانت بۆ
 گیرابوو، بۆیە بویتە شەهیدی مەعنەویی و هێچ ئازاری مەرگت
 نەچەشت چونکە ئەو خێرخوازانەى دەستی بێ چارەکان دەگرن
 گوناھیان دەسپێتەو، ئەگەر بەپۆلەت گوناھکاریش بن.

لەبەر خێرو چاکەکانیان گوناھەکانیان پاک دەبێتەو و شیاوی
 بەهەشت دەبن...

ئەویش دەپرسیت:

- باشە ئەی تۆ کئیت؟

دەلئیت:

- من ئیزرائیل-

لەوکاتەدا مێشکم زرمەى لیۆه هات یەكسەر چاوه‌كانم داخران و
گوێیه‌كانم كپ بوون و سەرم دەخولایه‌وه، لەدواى ئەوه‌وه
بەلەرزینیكى نۆره‌وه كه‌وتە سەر زه‌وى.

پووره‌ فاطمه‌ چۆن باسى تۆ بكەم؟ چۆن وه‌سفت بكەم نازانم!
دیاره‌ كه‌ تۆ خۆشه‌ویستی خوداو دۆست و هاوه‌لى ئیزرائیل
دەرچوویت!

تۆیه‌ك كه‌ خاوه‌نى ئەو میهره‌بانیه‌ گه‌وره‌یه‌یت و له‌كۆتا
ساته‌كانیشدا نزا بۆ كه‌سانى گوناها‌بار ده‌كه‌یت، خودایه‌ چى ده‌بیئت!
یه‌كێك له‌و به‌ندانەى ئەو نزای بۆ كرد بانەم به‌نده‌یه‌ت بیئت!

هاوارى ناخم ئیتەر پى‌پاگیر نه‌ده‌كرا، به‌جۆرێك ده‌منالاند كه‌
ئاگادار نه‌بووم هه‌موو ئەوانەى ده‌وروبه‌رم سه‌یرم ده‌كه‌ن
فرمیسكه‌كانم نه‌ده‌وه‌ستیتنران، هه‌سته‌ گه‌رم و خروشاوه‌كانم بۆ
دانه‌ده‌مرکایه‌وه‌.

لەدواى هه‌موو ئەو پووداوانه‌ بۆ ده‌ستپێكى ژيانێكى نوێ و
به‌به‌رنامه‌، پێویستم به‌نخشه‌ پرێگه‌یه‌ك هه‌بوو... هه‌ر ئیستا و هه‌ر
لیۆه... كاتم نه‌بوو یه‌ك چركه‌ش به‌فیرۆ بده‌م... به‌لام ئەمەم چۆن

بکردایه؟ له کوپوه دهستم پي بکړدایه؟ کي يارمه تیده رم بوايه؟
 مسته فا، که له هه بوونیشم بیزار بوو، دونیای منی نه و نه ده دوور له
 دونیای خوی دهبینی، بپروا ناکه م له ئامانجی گه پانه وه که م تی بگات
 یان نایه ویت تی بگات.

ناحه قی بوو؟! بیگومان نه خیر... دوو دنیای زږد جیواز...
 له لایه که مسته فا که له گه ل حه رامیک تیوه نه گلاوه و خاوه نی نه قل و
 فیکرنکی پاک و تهن دوست بوو، بۆ له که دار نه بوونی که سایه تی، خوی
 له ناو دنیای پاکي دهروونیدا به ندرکدوه، له لایه کی تریشه وه ئیلکای
 نه و کچه ی که نه فسیکی به گوناوه تاوان پیس بوو و که سایه تیه کی
 شیواو هه له شه ی هه بوو...

نه م دوو دنیایه چۆن پیکه وه کۆده بونه وه؟ منیک که بونی چه ندین
 حه رامم کردوه له گه ل مسته فایه کی حه لالخواز... چۆن ده بیت؟!
 نه مه خه یال کردنیشی که مژه یی و بی نه قلی بوو... نه گه ر مسته فای
 خاوه ن شهرم و نه ده بی بی نه ندازه ش بۆ نه مه داواکار بوايه نه ده بوو
 من پیی بلیم: "منی خاوه ن دنیایه کی تاریک به هه له و تاوان شیاوی تو
 نیم؟!" من چ جوړه مړفیک بووم؟ گیانی گونا هباری خوم له گه ل
 پوخی بیگه ردی نه و چۆن پیکه وه بگوچینم؟!

نابیٔ ھەرگیز نابییٔ:

بەلێ ئەمە پاستی و واقعی و مەنتیقە، بەلام ئاخ ئەم دڵەم فەرمان
وەرناگریٔ، کە ئەقلم دەلێت بێ دەنگ بە بێ دەنگ نابییٔ، ئەم
عەشقە گۆیکانی داخستوو و ئاگادار کردنەوێکانم قبوول ناکات.

لەکاتی کدا پابردووم لە دەریایەکی گوناھدا شەپۆلی دەدا پۆجم بەدوای
کەسیکی فریشتە ئاسادا دەگەرا.

خودایە تۆ یارمەتیم بدە! باشە گوناھم زۆر کردووە، بەلام من
مافی ئەوەم نەبە کە پەرەییکی نوێ هەلبەدەمەو؟! پێگەم پێ نادریٔ
واز لە گوناھەکانم بهێنم و هەلبەدەم پزگارم بێت لییان؟!

ئەگەر کەسیک داوای لێخۆشبوون بکات بەدڵ شکاوی
دەگە پێنریٔتەو؟! پوورە فاطمەش کە تەنانت لەگەنجیدا گوناھی
ئەنجام داوە و پەشیمان بووەتەو و بەلێخۆشبوون شیاری بەهەشت و
شەھید بوون بوو، ئایا ئەو دەرگایە لەمنیش ناکریٔتەو؟ خودایە چی
دەبیٔت نەخشە پێگەییەکم بۆ دیاری بکە.. پووناکیەکم پێ نیشان
بدە... پابەرێکم بۆ پەوانە بکە، کە دەستم بگریٔت، منیش بباتە ئەو
دنیا نەبڕاو و نیتوان ئەو کەسە بەرزانە! چی دەبیٔت خواپە گیان!
لەگریاندا چاوەکانم سور بوویوون، حالێکم هەبوو کە ئەوانە
دەورووبەرم بەردەوام بەچاویکی خەمبارو بەبەزەییەو تەماشایان

ده كردم، ته نانه ت مسته فاش كه سه رقالي وه فات كردنه كه ي دايكي
بوو، بهرگه ي ئه و په ريشانيه مي نه گرت، هاته لام:

- ئيلكاي خان له يه كه مين جاري پوو به پوو بوونه وه مانه وه ئاگاداري
ئه و گرنكي پيدانه ي ئيوهم، له دلسوزيستان گومان ناكه م، به لام
ئه وه ي ئيوه بوي ده گه پين له مندا نيه نامه وي ت له خورا خوتان نازار
بدنه، ئيوه ئه مانه تيكي خوشه ويستي دايكمن و، منيش براي ئيوهم.
ئه مه كوتا خال بوو! يان ته نانه ت ئه م قسه كردنه شي ده بووه
ئوميد يكي تري به ره و پيش چون بۆ من! به و حاله په ريشانه
پوخوا وه مه وه له به رده م مسته فادا له به ر ئه وه ي كه خو م به پيوه پي
رانه ده گيرا، هه موو هاواره كاني ناخم كۆكرده وه به ده نكيكي نزم
توانيم بلنيم:

- من ئيوهم زۆر خوش ويست، ئايا هاتنه به ر ده رگاي مالي ئيوه
له و كاته ي شه ودا هيچ مانايه كي ئيلاهي تيانيه؟! من گوشت و خوينم
خوش نه ويستوو به چي ليم تيناگه ن؟! ئيوه به هه شتي دنيا تان پي
نیشان دام، ئيستاش دهرم ده كه ن لي ي، ئه مه چون له ويژدان و
ميهره باني ئيوه ديت!

ئه و ده رپرپينانه ي ناخم له پووخسارمدا به خه ميكي نازارده ر په نكي
دابوو وه، كه ئه مه ش وايكرد مسته فا هه ر چه نده چه ند هه نكاويكي بۆ
دووركه وتنه وه له من نابوو، به لام گه پايه وه دواوه.

له پووخساری ئه ویشدا ئازاریکی تال و له لیوه کانیدا خه م ده باری
دیار بوو که له گه ل خه می دایکیدا ئه و حاله ی منیش ههستی
میهه بانی ئه وی جولاندوه بۆیه وتی:

- من زۆر باش له ئیوه تیده گه م، به لام ئیوه له من تیناگه ن، ئیمه
که نجی دوو دنیا ی جیاوازین، هیه خالیکی لیکچوونمان نییه، له بهر
ئه وه نامه ویت ئومیده وارتان بکه م، بۆ ئه وه ی گونجاو بییت ئیمه
هاوسه رگیری بکه ی، ده بییت تو بییت به "حیفا خاتوون" و منیش
بیمه "صوه یب" ئه گه ر ئه مه گونجاو نه بییت ئه و جگه له دوعا کردنم
بۆتان هیه کاریکی ترم پی ناکریت، له گه ل هه موو ئه مانه شدا ئه گه ر
خودا ویستی له سه ر بییت ملی بۆ ده ده ی پووی وه رگێپراو پۆشت...

له ویدا به ته نها مامه وه به و وتانه ی منی له نیوان بی ئومیدی و
ئومیده وار بووندا جیهیشت، حاله و هه ک گۆله یه کی خلۆر کراوه ی
لیهاتبوو ئه و قسانه ئه گه ریکی زۆر دووریش بوونایه ده رگایه کیان
له دالما کردبووه وه، لانی که م ئه وه ته نها هه لسه نگاندنی من بوو به لام
بۆ من به س بوو.

زۆر پەرۇشى بەسەرھاتی

حیفا خاتوون و صوههیب بووم

له ته مه ندا بۆ يەكە مین جار ئەو دوو دۆسته خۆشەویستەم بەپێ کرد، یەكێکیان بەرەو بەهەشت، ئەوی تریشیان بەرەو قوولایی دەروونم، بەلام زۆر پەرۇشی زانینی بەسەرھاتی حیفا خاتوون و صوههیب بووم، پەنگە لەو چیرۆکەدا دەروازەى تازەو ئومیدی تازە بۆ من شاردرای بێتەو، هەر دەبوو ئەو بەسەرھاتەم دەست بکەوێت لەسەرەتاو تا کۆتایی ئاگاداری بم.

ناوی حیفاو صوههیب لەمیشکەدا بەبەردەوام دەنگی دەدایەو. بەم حالەو لەنەخۆشخانە دەرچووم، بەبێ کات بەفەرۆ دان خۆم گەیانده ئەو کتێبخانە دینیەى لەو بەر شەقامەکو بەدیم کرد، بەشلەواو یەکی زۆرەو بە کتێب فرۆشەکم وت:

— بەسەرھاتی حیفا خاتوون و صوههیبم پێ بدەن! پیاوێک بەبێ ئەو دەنگی لێو بێت کتێبێکی بۆ هێنام.

— ئەو چیرۆکەى باست کرد لەناو ئەم کتێبەدا هەیه.

کتێبەکم کردەو و هەر لەویدا خۆم لەناو پەرەکانیدا ون کرد، ئای خودایە! ئەمە تەنھا بەسەرھاتێک نیه بەلکو بەلگەیهکە کە خۆین لە جەستەى مرۆفدا دەوستینێت. ئەقل لەسەردا بەهۆش دینێتەو، چەند نەشیاو بوو کە بەو بەسەرھاتە کاریگەر نەبیت و لەدوای

بيستنى به خۇداچوونە وە يەك نەكەيت! ئەمە پۈۋبە پۈۋبۈنە وە يەك بوو
ھەموو ئەو چىزىكانەى دىكەى كە بەناۋى عەشق و خۆشە ويستىيە وە
باۋەش بە گوشت و خوينا دەكەن ژيتر پى نا.

نۆر پى ھەستىار بووم، لەرزاندىمى، لەخودا پاپامە وە: "چى دەبىت
پەرۋەردگارم خۆشە ويستىيەكى ئاۋاش بە من بىبەخشە.

حيفا خاتون... دەۋلەمەندىيەكى و جوانىيەكى كە دەتوت
پارچەيەكە لەمانگ، بۆتە داستانى سەر زمانەكان.. كەسى بەناۋبانگ
و كوپى وەزىر نەماۋە كە داخۋازى لى نەكردبىت...

كەسانىك كە دەكەۋنە داۋى گەۋھەرۈ پارە وە.. كەسانىك دەبنە
ۋىلى بە دەست ھىنانى كلىلى باخچەيەكى پر لە جوانى بەلام دلى حيفا
خاتون بە خۆشە ويستى ھەمىشەيى و عەشقى ئىلاھى دەسوتىت...
پۆڭك دەچىتە خزمەتى ھەزەرەت ﷺ:

- ئەى پىغەمبەرى خودا فىرى شتىكم بكة كە دەمگەيە نىتە
بە ھەشت!! لەكاتىكدا ئەۋچاۋەپى دەكات پىغەمبەر ﷺ بە وە
ئامۇزگارى بكات " پۆڭانە پۆڭو بگرە و شەۋانىش نوپۇز ئەنجام بدە،"
بەلام پىغەمبەر ﷺ پى دەفەرەمۆيت:

- حيفا تۇ دەبىت سەرەتا ھاۋسەرگىرى بكةيت، بەمەش نىۋەى
ئىمانەكەت دەپاريزىت! حيفاش بەملكە چىيەكى نۆرە وە پازى
دەبىت:

- ئىۋە كى بەگونجاۋ بزانن من پى پازىم.

- پیغه مبه ریش ﷺ ده فەرموویت:

- سبەینی بە یانی یەكەم كەس كی هاتە مزگەوت لە گەڵ ئەو
هاوسەرگیری بکە، حیفە خاتوونیش بە بی دوو دلی ئەم تەكلیفە ی
پەسەند دەكات هاوەڵتی هەژارو غەریبیش بە ناوی صوھەیب ، ئەم
هەوڵە دەبیستیت، بەلام هیچ سەرنجی نادات، چونکە كە ی ئاسایی
بوو غەریبە یەك كە مال و حالێ نەبیت و سکی بە ناپەحەتی بۆ تیر
بکړیت و لە ژێر دارو لە ناو مزگەوت پوژ بکاتەو، جێگە لە ناو دلی
كەسیکی ناودار بە جوانی و دەوڵە مەندی بکاتەو ؟!

بەلام تەماشای کاری خوا بکەن، ئەو بە یانیە هەریەك لە هاوەڵان
بەبە هانیەك لە چوون بۆ مزگەوت دوا دەکەون، پیغه مبه ریش
ئازیزمان ﷺ یەكەمین كەس كە دەبیستیت دەچیتە مزگەوت صوھەیب
دەبیت، حەزەرە تیش ﷺ هەر لە دوا ی نوێژ حیفە خاتوون بانگ دەكات و
لە ئەنجامە كە ئاگاداری دەكات، بەملکە چیه کی تەواو حیفە خاتوون
دەنگێکی لێو نایەت، حەزەرەت ﷺ لە پاش پێشكەش کردنی وتاریکی
جوان نیکا حەکیان دەخوینیت و دواتر صوھەیبی هەژارو نەبوو
لە گەڵ حیفە خاتوونێك كە پاشاو گەرەکانیش بۆ بە دەستەینانی
پیشبرکێیان دەکرد پەوانە ی مالهە دەكات.

ئەو شەو صوھەیب پێی دەلێت:

- حیفە ... دەزانم تۆ بۆ من نیعمەتێکی زۆر گەورەیت، منیش بۆ تۆ
بەتەنھا باریکی سەر شانم، لەبەر ئەوێ من سوپاس گۆز لێوونم و تۆش

ئارامگرتنت پئويسته، ده ته ویت نه مشه و به په رستشه وه به سهر
به رین! له بهر نه وهی نازیزمان ﷺ فرمویه تی:

"له بهر شتدا ساباتیک هیه، له وی ته نها سوپاس گوزارو
ئارامگره کان داده نیشن"، هر واش ده کن به رماله کانیا
به فرمیسه کانیا ته پو دله کانیشیان به زیکر پو شن ده کن.

جوبره نیل (سه لامي خوی له سهر بیته) پیغه مبه ری خوا له وهی
پو ویدا ئاگادار ده کاته وه و مژده ی به هشتی بوونی ئه وانی له خودای
مه زنه وه پی ده گه یه نیته.

به یانی داهاتوو پیغه مبه ر ﷺ له دوی نویژ صوه یب بانگ ده کاته
ته نیشته خوی و پی ده فرموویت:

- نه ی صوه یب نه و حال ی دوی نه شه وتانم بۆ باس ده که یت، یان
من باسی بکه م؟ صوه یب سهری داده خات و ده لیت:

- نیردراوی خوا ﷺ باشتر ده زانیت.

پیغه مبه ریش ﷺ ده فرموویت:

- خوش به حال ی ئیوه، هر دووکتان به هشتین.

صوه یب خیرا ده چیته سوچه و ده پارپته وه:

- په روه ردگارا.. تو له من خوش بوویت که واته بهر له وهی تووشی
گونه ببه وه پوحم لی بسنه وه!

نه ونده ئیمانی خوش ده خوات، که مه ولای مه زن داواکه ی پرت
ناکاته وه و هر له ناو سوچه که یدا پوخی ده سپیریت.

ئەو ھاوۋەلانى لەمىزگەوت دەبن بەسەرسامىيەكى نۆڧرەوۋە فرمىسكى
چاۋەكانيان دەبارىتن بۆى.

پىغەمبەرمان ﷺ بەو باۋەپدارانى لە ھەيىبەتى ئەم پووداۋەوۋە
سەردەننە سوچدە، دەفەر موۋىت:

- شتىكى لەمە سەيرترتان پى بلىم! لەم كاتەدا حىفا خاتوونىش
پۆچى تەسلىمى ھەق كەرد.

مەزارى ئەو دوو عاشقى خودايە لەتەنىشت يەكەوۋە دروست دەكەن
لەسەر مەزارى يەككىكان دەنووسن: (لەسوۋپاس
گوزارەكان "سۈھەيب")، لەسەر ئەوۋى تىرىشيان دەنووسن:
(لەئارامگرەكان "حىفا") ئەوان بەدەر لە دنيای فانى و عەشقى فانى،
بەرەو دنيای ھەمىشەيى و خۆشەيىستى ھەمىشەيى دور لە
جىابوونەوۋە پۆيشتن.

وانەى نۆڧرەگەورەم لەم چىرۆكەدا دەرھىنا كە تا قوۋلايى ناخم
كارىگەرى لەسەر دانام، نۆڧر باشىش لەوۋە گەيشتم كە بۆچى مستەفا
منى پەت دەكردەوۋە، لەوانەيە نەبوومايەتە حىفا خاتوون، بەلام
دەمتوانى بىمە بەندەيەك كە خوام نۆڧر خۆش بوۋىت و شىاۋى مستەفا
بم، جگە لەوۋە شانسىكى تىرىشم نەبوو، كەوابى بۆ بردنەوۋەى ئەم
تاقىكردنەوۋەيە بەشەوۋ پۆڧر ھەلەدانم پىتويست بوو، ئەگەر لەم دنياش
نەبوايە لەخوا دەپارامەوۋە بۆ ئاخىرەتم، ئەو پۆڧرە بىپارىكم دا كەوۋەك
داكوتانى بزمارىكى ژەنگاۋى بوو بەمىشكەدا...

ده بېټ بېمه حيفای مسته فا... له و ساته ی که خوځم له ننيوان دنياو
 ناخيره تدا ون کړدبوو به زه ننگی ته له فونه کم به ناگا هام، نه وه ی
 په يوه ندي ده کړد شوفېره تايبه ته کم بوو، به په روښه کی زږده وه
 وتی:

- خاتون پټويسته هر ئیستا پرېږين.

ترسټک که وته دلته وه، بیرم له دایکم و باوکم کړده وه:

- شټیک پوویداوه؟

- من لای باخی گشتی چاوه پټان ده کم تکایه زږد خیرا بگن!

نه و ترسه ته واو دایگرم:

- چی بووه بیلین؟ ده ته ویت شیتم بکه یت؟

- دایک و باوکت تووشی کاره ساتیک بوون، په له بکه ن چاوه پټی
 ئیمه ن.

نمه بهس بوو که به ته واوی نه قل له ده ست بدهم هاوارم کړد:

- چی بووه؟

- شټیک نه، سویند ده خوځم، مه ترسیه کانیا ن تیپه پاندوه، چاوه پټی
 ئیمه ن.

چیم بکړدایه، چن بوه ستامایه! نه و پښه یه نه وه نده دوورو دریژ
 بوو بڼم... له لایه دایکم و باوکم له گه ل نه جمل و له لایه کیش حالی
 پڅم که به خه می پووره فاطمه و مسته فا ویران بوو بوو.

باوکم؛ رقی له دین بوو:

له گه ل بېنېنی دایکم و باوکم له ژوریکدا که به سر دهریادا ده پړوانی له تاییه ترین نه خوشخانه یی نه و ښاره دا، هه ناسه یه کی قولم هه لمزی هه ردووکیشیان نه و کاره ساته یان زور به ساده یی به سر هاتبوو، زانیاریه کان پوون بوون، که زانیم له باریکی ترسناکدا نین زور سوپاسی خوام کرد، دایکم و باوکم هه ر که منیان له پیش خویان بېنی حالی خویان له بیر کردو پرسپاریان له پازی کردن یان نه کردنی مسته فا کرد، دهردی نه وان نه و خوشه ویستیه ښاراهه و هه لقولاهه ی من نه بوو بقی نه وان، به لکو سوو دمه ندبوون بوو له نه زموون و ده ست پاکی مسته فا، منیش وتم:

- نه خیر له بهر نه وهی دایکی وه فاتی کرد نه متوانی نه و قسانه یی له گه ل بکه م، باوکم قسه کانی پی بریم:

- باشه باشه نه و ژنه هه ر له له زکه ده چوو، ده توت نه و توی گوره کردوه، له ده ورت ده گه پړاو خه می ده خواردی وه لاهم نه دایه وه، حالی کردنی باوکم له راستیه کان مه حال بوو نه و تیڼه ده گه یشته.

- به لاهم تق واز له مسته فا مه هیڼه .. برېږده وه بقی لای .. نه گه ر نه و پازی بکه ین، هه م نه ندایم کی باش و خاوه ن نه زموون، هه م که سیکی ده ست پاک و متمان په پیکراو بقی گه نجینه ی پاره کانمان به ده ست ده هیڼین، نه گه ر نا من به نیمان و دین و نیمامه ته که ی سه رسام نیم،

نه زمونه کانی که پټوېستمانه بڼه ټيمه به کار بهيښت نه وه ترېشې بڼه
خوځې، هره وده ده بينين له ناو خانم کانی کړمپانيادا ده کړتې وه و
ټيمه ش له يه کيکي تر له ده مارگيره کانی نه م مه لکه ته پزگارمان
ده بڼت.

- ټاه باوکه ! نه قل و پوځ و ده روونې تو چنه د پڼ له فيکرو
بیرکړدنه وه ي ه ل و تاوان، که پاککړدنه وه يان له م ته مه نه تدا کار يکي
نه سته مه، ټاه نه گه ر نه و که سانه ت باش بناسيايه دلنيام وه کو من
حه يران ده بوويت بڼيان.

ماموستا ټاقله کانی باوکم چنه دين ساله نه مه يان تيگه ياندوه "
کوڼه په رسته کان ده يانه ويټ مه لکه ته که مان له ده ست ده ربه يښن،
نه گه ر نه مه به راستي پوويدات چنده سه ربه ستی و ديموکراتي هه بڼت
هه موويما لى قه ده غه ده که ن له بهر نه وه پټوېسته بهر
له گه شه سه ندنې گه نجه دينداره کان بگړين، ته نانه ت ده بڼت بهر له
چرکړدنيان سه رکوتيان بکه ين".

له بهر نه وه باوکم هه مووکات له هه مو وه وائيکي بچوککړدنه وه و
که م کړدنه وه ي نه و جوړه که سانه دا ده ستی هه بوو، (قوناغی ۲۸ ی
شوبات) نه و پرؤسه توندره وييه ي به شيوه يه کی دږدانه به رامبه ر
که سه دينداره کان گيرايه بهر، له بيرمه چوڼ باوکم فرميټسکی خوځی
ده پښت.

چۆن له بیری ده کهم؟ باوکم چەند خۆشحال ده بوو کاتیک ئه وانی ده بینی به ره و زیندان و سزادان پاپیچ ده کران هه مووکات چه پله ی لیده دا بۆ گرتن و نازاردان و نه میشتنی گه نچه دیندارو پارێزکاره کان، له به رامبه ر نه مه شدا یارمه تیده ریکی ماددی باش بوو بۆ ئه و گروپ و لایه نانه ی شه پی یاسایی و نایاساییان له دژی ئه و که سه دیندارانه ساز ده کرد.

باپیره م هه رچه نده خۆی دیندار بووه، بۆ خویندنیکی باشتی باوکمی ناردووه ته فره نسا، به داخه وه باوکیشم به دامالزای له باوه پو کلتوری خۆی و گرنگی نه دان به پیروزیه کانییه وه گه پاره ته وه. باپیره شم که به و خه فه ته وه ته مه نی به سه ر برد ده یوت "ئه وه گه وره ترین هه لئه ی من بوو"، وایزانم هه ر به و خه مه شه وه سه ری نایه وه و مرد.

له خه یزانه که ی ئیمه دا خواو دین و ته نانه ت بۆ نه ئایینی ه ناساییه کانیش به سه ر زماندا نه ده هاتن. قوربانی کردن به دپنده یی و هه ج کردن به لاسایی کردنه وه و سوودگه یاندن به عه ره به کان ناسیترا بوو، له ده وری به ریکی وادا بووین که استغفر الله هاو پێکانی باوکم پێکه نینیان به باسی خواو قورئان و ئیمان ده هات، که سانیك بوون چاویان جگه له پاره و سه ره وه شتیکی تری نه ده بینی.

ئیتیر منیش له ژینگه یه کی له م جۆره دا گه وره بووم و شیوه م گرت نه نها یاسا که له من گه یه ندرا بوو ژیا نیک بوو له به رزترین و

شکۆمه ندرتین حالدا، له بهر ئه و ئازادیه زۆره ی پیم درابوو هه
له سه ره تای خویندنی ناوه ندیمه وه خه یالی " هاوپی کوپ" ها تبوو
سه رم، من دوور له پاکی و بیگه ردی و پارێزگاری گه وره کرابووم،
به تایبه تیش یاسا وه لویسته ئایینه کان به پیشهاتیکی که م و
بی بایه خ ده هاته پیش چاو.

له گه ل ئه مانه شدا له بهر ئه وه ی فه لسه فه ی ژیا نم هه له بوو، هیچ
کات ههستم به ئاسووده یی راسته قینه و دلخۆشی نه ده کرد، زۆر جار
سه رم ده کرده سه ر وه گرگرتنی چاره سه ری ده روونی. له کۆتایی ئه م
ته قه لایانه مدا زۆر باش تیگه یشتیم که من له ده رووندا نو قسانیه ک و
حه سه رته ئیک و بۆشاییه کم هه یه که نازانم چ ناویکی لی بنیم، به لام
هه ست به نه بوونی ده که م ئه وه موو ده سه لات و سه رووت و ژیا نه
به رزه ی من تیا ی بووم و خه لکانیک ئیره ییان پی ده بردم، ئاسووده یی
پۆحی پی نه ده به خشییم و نه ده بووه پووناکیه ک بۆ تاریکایی ناخم.

له بهر ئه وه بوو که به ناسینی خه لکی ئه نادۆل و تیگه یشتن له
په ره ورده ی خیزانیان، من دنیا به کی زۆر جیاوازترم دۆزیه وه،
له کۆتایشیدا بوومه عاشقی ئه و دوو مرقۆه ی به به خشنده یی و یارمه تی
دان و خاوه نداریه تی جوانترین په وشته کان ناسراو بوون.

پۆحی خاوین و دوور له ماددیته و به رژه وه ندی خوازی،
هاوپییه تیه کی دروست و بی به رامبه ر سیمایه کی پازاوه

بەزەردەخەنەيەكى شىرىن و دوستايەتيەكى گەرم و يارمەتيدانئىكى
دۆڭزەنە لەپىناۋى خوادا....

بەلى ھەر ئەمە بوو ئەوئەي پى دەبەخشىم كە نە لە پارس و نە لە
نيۇرك و نە لە ھېچ جىيەكى تىرى گەشتەكانمدا ھەستم پى نە كرد بوو،
ديار بوو ئەوئەي مەن لە ھەسەرى دىنيا بۆى دەگەپام لە پوويەكى شىرىن و
درەوشاۋە ۋەك خۆرى مەۋقەئىكى سادەئى ئەنادۆلدا دۆزىمەۋە،
بەناسىنى ئەو دىنيا جىياۋازە كە گرنگەترىن دۆزىنەۋەي ژيانم بوو. ئىتر
جىياۋاز ترو بگرە پىچەۋانەي خىزانەكەم بىرم دەكرەۋەو شىۋازى پى
پۇشتەكانم لەگەل ئەوان جىياكرەۋە ھەموو دوعاۋ ئارەزووم ئەۋەبوو
باۋكم بە تىگەيشتەن لەم پاستىيە لە ئەسىرى پارە پزگارى بىيىت و
گوى لە دل و ويژدانى بگرىت.

ئەو دوو كۆچەرئەي ۋانەي مەۋقەدۆستى دەئىنەۋە:
بەئومىدەۋار بوۋنى دىل و خەيالەكانى سەرمەۋە گويم بۇ چۆنىەتى
كارەساتەكەي باۋكم و دايكم دەگەرت، كە لىپرسراۋىكى
نەخۇشخانەكەو سەربازىك ھاتنە ژورەۋە.

- شايت حالەكانى كارەساتەكەمان دۆزىۋە كاك عەقىل. خانىيىكى
سى بۇ سى و پىنچ سالانەي خەمبارو پىياۋىكى تەمەن چل سالانەي
بەشەرم، ئەو دوو گوندەشىنەي ۋەك دوو ھاسەر دەردەكەۋتن

هیلله کانی پوخساریان ته قهلاو ماندوو بونیانی به ده ست ژییانی
سه خته وه نیشان ده دا.

به جل و بهرگیشیاندا دیار بوو که سانیکی هه ژارو که م ده ست
بوون، که بهو حاله لاوازو که م تواناییه وه بینیم زور ئازارم چه شت،
نۆریش په رووشی حالیان بووم.

ده بیئت باوکم له بهر یارمه تیدانی ئه وان و بۆ خه لات کردنیان داوای
کرد بیئت؟ یاخود ئه گه ر بوو بیئت نه هۆکاری ئه و کاره ساته بۆ سزادانیان
بانگی کردوون؟ هه رچه ندیش له سیمایانم ده پوانی هیمایه ک نه بوو بۆ
تیگه یشتن، ئه وه نده دلم بۆ ئه و مرۆفه داماوانه ده سوتا که بی تاوانی
و بی چاره یی و پاکییان تیاده بینرا، باوکم شانه کانی بهر زکرده وه به
توندی هه لئ دایه:

- ئیوه ئه و جانتایه تان برد؟ پر بوو له سه نه دو به لگه نامه و پاره کانم.
پیاوی هه ژار به گریان و زه بونیه وه وتی:

- نه خیر گه ورم، ئیمه شتیکی له و جۆره مان نه دیوه و نه بردووه،
باوکم به توو په ییه وه هاواری کرد:

- که واته، ئه ی له کوپییه؟

به بی ده سه لاتیه وه سه ری دانه واندو وتی:

- هه موو شتی کمان له جه نابی پۆلیس گه یاندووه گه ورم له وکاته دا
پۆلیسه کهش هاته قسه:

- گه وږدم له بهر نه وهی نه مه له دهره وهی شار پوويداوه، پڼگره
چه كداره كان ده ستیان تيايدا هه يه، ئيمه نه و زانياريانه ی پټويست
بوو له مانمان وه رگرت. پووداوه كه به م شيوه يه گيږدراوه ته وه:

ئيوه كاتيك له گه ل خانم له شاخه كانی تړوسه وه به ره و خوار دين،
به هوی باريڼی به فراه وه به ره و كه نده لانيك خلور بوونه ته وه.. كه
نه وی لا پالتيكي سه خته و له خواريه وه دولتيك هه يه، ئيوه به
نوتومبيله كه تانه وه ته قله تان داوه و تا خواره وه خل بوونه ته وه به
هوی نه وهی له شويڼی پووداوه كه دا شوشه ی مه يمان دوزيوه ته وه،
نه وه دهرده كه ویت كه ئيوه ش له وكاته دا مه ست بوون.

باوكيشم وهك نه وهی زور شتيكي ناسايی بيت به توو په ييه وه به گز
پوليسه كه دا چووه وه:

- به لي، خوارد بوو مانه وه سزاكه شی هه رچی بيت وه ريده گرین به لام
بابه ته گرنگه كه م پي بلين جانتا كه له كوڼيه؟

پوليسه كه ش وهك مندالتيكي پيگه يشتوو، به په قيه كه وه له باوكمی
پوانی و وه لامي دايه وه:

- نه م خيزانه ش كه له كوچه ريه كانن له وكاته دا سه رقالي مه پ
له وه پاندين بوون، كاتيك نه و كار ه ساته ی ئيوه ده بينين، له
كه نده لانه كه وه دينه خواره وه و ئيوه به برينداری له نوتومبيله كه تان
دهرده هينن، دواتر هاوپتيكاني تريان بانگ ده كن و به يارمته ی نه وان
ده تان گه يه ننه وه سه ره وه، به هوی داخستنی پيگه كانيشه وه ئيوه

دهگه يه ننه ناو چادره کانيان و له سهرمای نه و شه وه پزگارتان دهگه ن،
نه گه ر نه م خيرخوازانه نه بونايه که پايان کردوه بق يارمه تيتان يان
له سهرمای نه و شه وه دا ده تان به ست يا خود ده بوونه ژمه خوراکي
ناژه له دپنده کان.

هه ستم به شهرمه زاري ده کرد و ئاره قی خه جاله تيم ده رده دا
به رامبه ر نه و خيزانه به پرتزو خيرخوازه که به نيته باشي يارمه تي دايک
و باوکميان دابوو، به لام نه وانيش که مترين سوپاس گوزاري و منه ت
باريان نه ده نواند، خودايه، نه مه چی بوو؟ خه ريك بوو به ته وای شي ت
ده بووم که ده مبيني که مترين هه ستي مرقايه تي له دلياندا نييه
به رامبه ر هه ژاره کان. هه رچی بي ت من چهند سالی ته مه نم له گه ل نه و
جوره مرقانه و له و دنيايه دا ژيا بووم، بير لي کردنه وه شي ئازاري
ده دام پوليسه که له پوون کردنه وه ی پووداوه که به رده وام بوو:

— جانتا که شتان به هه موو به لگه نامه کاني ناويه وه له چه کداره
پيگره کان سه ندرارونه ته وه و لای ئيمه پاريززواه، نه م که سانه ی که
ئيوه به تاوانبارتان زانين له گه ل کرانه وه ی پيگه کاندا ئيوه يان
که ياندوته نه خوشخانه ی نه و شاره هه موو خه رجي ه کاني شيان له
گيرفاني خويان داوه، ئيتر له وه زياتر خوم پي پانه گيرا به تووپه بيه وه
پووم کرده باوکم:

— ئيوه ش نه م مرقانه ی که ده بي ت ده ستيان ماچ بکه ين بق
ليپرسينه وه بانگتان کردوون؟ من له به رامبه ر نه م دوو مرقه به پيژده دا

خه ریکه ده تویمه وه، ئیوه ش ته نانه ت داناچله کن؟ ئه مه چ جوره
په فتاریکه؟ ئیوه مه ست و ویزدانتان چی به سهر هاتووه؟ بۆ خاتری
خوا دلتان بۆته بهرد؟! باوکم وهك په فتاری مه میشه یی خۆی، وهك
ئه وه ی گوپی لی نه بوویت:

- كه واته ئه و پاره یه ی خه رجیان کردووه، به زیاده وه پتیا ن بده نه وه
با برۆن

پیاوه كه به سه رنجیكی ورده وه پوانیه باوكم، به ده نگیكه وه كه
ویزدانه كان ده هژینیت وتی:

- كه ورم ئیوه هیچ له خوا ناترسن؟

ئه و ئیواره یه له پتیا و پزگار کردن و بردنه سه ره وه ی ئیوه دا له و
كه نده لانه ی تیی كه وتبوون خۆم و هاوسه ره كه م زۆر به سه ختی
توانیمان پزگارتان بكهین، به هۆی ئه وه شه وه هاوسه ره كه م
كۆرپه یه كی له بار چوو، كه ماوه ی ده ساڵه چاوه پتیی منالین، ئیمه
گیاننیکمان کرده فیدای پزگار کردنی ئیوه، هیشتا ش ئیوه مان
له ده ره وه به جی نه هیشت ئیوه ش چی ده لێن!

ئه و به یانیه كه پزگاكان کرانه وه، پاره یه كم نه بوو تاكو
هاوسه ره كه م كه به رده وام خوینی لی ده پویشت و ئیوه ش كه به
برینداری له لای من بوون بگه یه نمه نه خوشخانه، بۆیه له خزمه كانم
قه رز کرد، کاتێك چاوه پتیی سوپاس کردنیکمان له ئیوه ده کرد، هاتن
به دواماندا و هاوسه ره كه میان به زۆر له نه خوشخانه مه ستان له بهر

نه وهی ئیوه بانگتان کردبووین، ده بینن که نه و داماوه توانای به پټوه
وه ستانی نیه.

ته ماشاکه ن گه وره! ئیمه له شاخ و داخه کان گه وره بووین
گه وره کانمان جوان قسه کردنیان فیر نه کردووین، به لام پیاوه تیان فیر
کردووین، ئیمه له بهر پاره نا به لکو له بهر مرقفایه تی یارمه تی خه لک
ده دهین، ئامادهین هه موو ئه وهی هه مانه خه رچی بکهین له پټناو
یارمه تی دانی غه ربیك، لیقه و ماویك یان هه ر کهس که پټیوستی
پټمان بیټ، گیانی ئه وان به گیانی خۆمان ده زانین و ماله که شیان
ئه مانه ته له لامان، ئیمه له گه وره کانمانه وه ئه مه مان بینیه و
لییانه وه فیر بووین، ئه مه ش بۆ سوپاس کردنی بهنده کان ناکهین،
به لکو بۆ به ده سته پټنانی ره زامه ندی خوا ده یکهین، پاره ی که سانیک
وه کو ئیوه ده ست و گیرفان و گه ده مان پیس ده کات، خوا
به نسیمانی نه کات.

ئه و پهت دانه وهیه ی پیاوی هه ژار به رامبه ر باوکه دایه وه، هه موو
هه سته کانمی وروژاند و دلمی داچله کاند... بۆ ده نگیه کی قوول
ژووره که ی داگرت وه فاداری و مرقف دۆستی ئه و دوو که سه ی وه کو
شاخ له بهرده م هه مووماندا چه قی بوون، گیانی به بهر بۆ پۆحه کانیشدا
ده کرد، به لام باوکه تا ئه و کاته ش هه ستیار بوونیک له پوو خساریدا
ده رنه ده که وت، له وانه یه ئه وه بۆ یه که م جار بوو بیټ خۆی

به قهرزدارى ئەو دوو مەرقە زانیبەت، كە سەرى دانەواندو ناچار بوو
له بەر خۆیه وه وهك بلیت " ببورن.." ورتە ورتیکی لیۆه دەرەت.

ئەو دوو مەرقەى كە شایستەى ئەو بوون سەدان جار لە
شەرمە زاریدا سەریان بۆ دانەوینریت و پێیه کانیان ماچ بکریت، بە
سەریەزى و بى چاوه پى سوپاس کردن پۆشتنە دەرە وه. منیش
دەم لە باوكم كرده وه چاوه كانم تى بپى، هەموو ئەو نەفرەت و بق و
تووپەییە ئەو چەند مانگە لە دڵدا دروست بوو بوو دانە دانە
هەلمپشتن، دەمویست ئەو وانەى مەرقە دۆستیه یان تى بگەیهنم كە ئەو
دوو مەرقە هەژارو فیداکارە بەكەسیكى بەندەى پارەى وهكو
باوكمیان دەدا، پرسیاریکی سێكەرم لە باوكم كرد:

- ئەگەر لەلای ئیۆه پووداویكى لەو جۆرە لەكەسانىكى تر پووى بدایە
ئەو فیداکاریەى ئەوانتان دەکرد؟

-

- كەوايە ئەوێ لە ژياندا لیتان فیر بووم تا ئێرەیه. نەمتوانی زیاتر
لە ژوورە وه بمینمە وه، دەرگاگەم دا بەیه كداو پۆیشتە دەرە وه،
ئەگەر نا لەبەر تووپەیی ئۆرم، دوور نەبوو هیترشی بق و کینەم
بەسەریاندا بتهقیته وه.

بەپاکردن خۆم گەیانده ئەو دوو مەرقە بەپێزە و تاوم دایە
دەستەکانیان بۆ داواى لێبوردن، خانمەكە بەدنیایەك لە خۆشەویستی
و پێزە وه لێی پرسیم:

- تۆ چى ئەو پياوھىت؟

- من كچى ئەوم

دەستەكانى بۆ ئاسمان بەرزكردهو وتى:

- ئاى خواى مەزن تۆ لە وشكانىه وه ئاو دەردههينيت و ئاويش لە جىيەك وشك دەكەيت. كچىكى وهك فريشته دەبهخشىته مرقىكى ئاوا ستهكار. ئاى خواى پەروەردگارم! باوھشى بەمندا كردو نزاى بۆ كردم:

- خواى گەورە بتكاتە دۆستى كەسە بەپژەكان لەدەوه "نامين" يكى گەورەم بۆ كرد، ويستم كەمىك يارمەتى بكەمە گيرفانەكانيان، بەلام پىگەيان پى دەدام؟!

بە سەرسامىيەكى زۆرەوه لەو دلّ فراوانى و بەخشندەبىيەى ئەو دوو مرقى قارەمانەى كە جەكانيان كۆن و پىلاوھەكانيان داپاو فرمىسكەكانيان لە چاو قەتيس مابوو دەمپوانى و پىي ويران دەبووم. چەند حەزم دەكرد منيش كەسەك بوومايە لەو دنيا پاك و بىگەردەى ئەواندا، لەكاتىكدا ئەو كەسە بى نوورو ساردوسپو دوور لەويژدان و مرقىايەتيانە منيان بەچاو و سەرى خۆيان دەزانى، من دەمويست بىمە قاچ و پىيەكانى ئەم كەسە غەريبە گەرموگور و بەخشندە و مپەرەبانانە، پاكى و دلفراوانى ئەو دوو ھاوسەرە منيان عاشقى خۆيان كرد بوو. ئەو باوكەم كە وامدەزانى هېچ پىي كاريگەر نەبووبىت، وادەردەكەوت بۆ يەكەمىن جار وانەيەكى لەو خىزانە

کۆچەریە وەرگرت بێت، هەرچەندە نەیدەویست خۆی وانیشان بدات، بەلام چەندجارێک خەمی ئەو هەلەیهی لەلای دایکم باس کردبوو وە تەنانت باسی کرد بوو کە شەوێک لە خەونیدا باپیرم پێی وتوو " کۆپم من پێت خەجالت دەبم " بەمەش ئازاری چەشت بوو، ئیتر لە چاوەکانی باوکمدا نەرم بوونیەکم هەست پێ دەکرد ئەمەش زۆر دلخۆشی کردبووم بەردەوام بۆی دەپارامەو.

چۆن بەرگەیی ئەو پەرۆشیە بگرم:

بەلێ هەر ئەو شەو بەپیارمان دا بە خێزانی بچینە سەردانی مستەفا بۆ سەرە خۆشی لێ کردنی، بەو بەهانهیەشەو دوا داواکاریمان و تەنانت دوا پارانەوێ منیشیان پیشکەش دەکرد. ئەگەر مستەفا پەسەندی بکردایە باوکم بۆ کار دەبەینایە لای خۆی و هەموو تواناو یارمەتیەکیشی پێ دەبەخشی، چ یارمەتیەکیش! کۆمپانیاکەی دەخستە بەردەستی، پەروەردگارا! پلانی ئەم کارە چەندە خۆشحالی کرد بووم، دەیی وایە من دووبارە ئەوم دەبینیەو! پەرۆشی و هەستیاریەکی بێ ئەندازە هەموو گیانمی تاودا بوو دواي چەند پۆزێک لەعەسریکی درەنگ وەختدا کەوتینەپێ، بەگەشتنمان بەو شارە شیرینە و چوونە ناو گەرە و بەردەم مالتۆچکە گلێنە یەک نەۆمیەکەی ئەوان ئیتر وردە وردە هەناسەم توند دەبوو.

مستەفا كە دەركاكەى كرده وە ئىمەى بىنى نۆر سەرسام بوو،
دەمزانى ئەو ئەدەب و پەوشتەى ئەو ھەيتى ھەرگىز ئىمە لەویدا
ناگەرپىنئىتەو، بەدلىنباى فرموى دەكردين بۆ ژورەو چۈنكە مەن
نۆر باش ئەوم دەناسى، سەرسام بوونەكەى خۆى دەرىپى:

- ھەرگىز چاوەپى ئىووم نەدەكرد، ئەمە لای مەن بەو مانايە
دەھات: "ئىووم چەند بى شەرەمەن مەن نازانم چۈن لە دەستتان پزگارم
بىت! "، پۆشتە كە نارەو و فرموى كرىنە ژورەو كاتىك دووبارە
پىم نايە ناو ئەو مالەى ژيانمى سەراپا گۆپى و خۆمى بەخۆم ناساند،
ھەموو گيانم گەرم داھات و بەبى وىستى خۆم دەلەرزىم.

دايكم كە لەو حالەدا بىنىمى ئاگادارى كرىمەو:

- ئارام بەرەو كچم ئەم پەرشىيەت چىيە؟ خەرىكە
دەبورئىتەو...؟

بەلى بەپاستى خۆم بەنۆر پاگىردەكرد تاكو نەكەومە سەرزەوى.
بەبىنىنى مستەفاش ھەموو ناخم شىوابوو، لەنامىز گرتەن و ھەستە
دايكانەكەى پورە فاطمەش بەھىچ جۆرىك لەبەرچاوم نەدەپۆيشت،
چەندە بىرم دەكرد...!

ئەھ لەم مالە! تۆ مەنت بەخۆم ناساند مەرفايەتى و خۆش وىستەنت
فەركردم، بەجىھانى شەرم و ئەدەب و پەزىت ئاشنا كردم.

پۆشتىنە ناو ئەو ئورە بچوگە پاكوخاوين و پاژاوه يەى لەكە شىكى
ئارام و ئاسوودەدا مرقۇسى مەست دەکرد. ئاشكرا بوو ئەمە
پەنگدانەوى پۇحى ئەو كەسانە يە كە لەم مالا دا ژيان..

سەرۆكى شارەوانى و جەنابى پارىزگارىش كە هاتنى باوكميان
بيستبوو، پاش كەمىك ئەوانىش گەيشتنە ئەوى.. باوكى بى ئارام
ديسان بەشيوانى قسەكردنى تاييەت بەخۆى بەشيوەى فەرمان كردن
دەستى كرد بە قسە لەگل مستەفا كە بەپيوە پاوه ستا بوو:

- ئەى گەنج... من لە ژياندا نەچوومەتە بەرپىي هيج كەستىك بەلام
دەبينىت كە هاتومەتە لاى تۆ، لەبەر ئەو بەش گوى بەوتەكانم بدە،
دەمەويت گەورەترين شانسى ژيانت بخەمە بەردەست.

بەم پيشەكە دوور لە پىزدانان و بى هەستەى زۆر توورە بووم
ديسان سەرەتايەك بوو بۆ تىكدانى هەموو شتىك. لەخوا دەپارامەوه
كە بە ئومىدەوه لەم مالا دەربچين، باوكم كە وەكو شىر خۆى
بەبەمىزو سەپىنەر دەزانى دەستى پىكرەوه:

- هەلەكەم تىگەيشتم، ئىمە خەلگانی ئەنادۆلىمان بە نەزان و نەقام و
دواكەوتوو دەزانى ديارە كەوانى، ئىمە خاوەنى پارەين و ئەوانىش
خاوەنى پياوەتى و مەردايەتى، لەبەر ئەوئەى ئەمەمان درەنگ زانیوه،
تاوانبارين، هەر بۆيە لە تۆوه داواى لىبوردين لەهەموو خەلكى ئەنادۆل
دەكەم، بىگومان ئەمپۆش بۆ چاككردنەوى ئەو هەلەيەمان هاتووين.

مسته‌فای زیره‌ک که ده‌یزانی سه‌ره‌نجامی نه‌و قسانه‌ی باوکم
به‌کوئ ده‌گات، به‌ه‌لوئسته‌یه‌کی پیچه‌وانه ده‌ستی به‌رزکرده‌وه
باوكمی بیده‌نگ کرد، به‌ده‌نگی‌کی خه‌مباره‌وه وتی:

— من وام گومان ده‌برد بۆ پرسه‌ی دایکم هاتبن، به‌لام هه‌له‌ بووم
پئویست ناکات نه‌مانه بلّین، نه‌گه‌ر باسه‌که‌ی هه‌ر نه‌مه‌ بیت له‌خۆرا
خۆتان نه‌زیه‌ت داوه، نه‌وه‌ی که‌ مسته‌فا وتی، باوكمی شه‌رمه‌زار کرد
بۆیه‌هه‌ستی به‌هه‌له‌که‌ی کرد:

— دووباره‌ داوای لی‌بوردن ده‌که‌م، ئیمه‌ به‌داخه‌وه‌ فیری نه‌م نه‌ریتانه
نین، به‌لام به‌پراستی ئیمه‌ بۆ سه‌ره‌ خوشی وه‌فاتی دایکت هاتبوین،
خۆت خوش بیت، بی‌گومان له‌گه‌لّ مردوودا نامرین. ده‌بیت به‌رده‌وامی
به‌ژیان بده‌ین، تۆ ئیتر نه‌بیت له‌بیری خۆتدا بیت، کارێک بۆ داهاتووت
بدۆزیته‌وه، له‌م سه‌رده‌مه‌دا ئیمامه‌ت سکت تیر ناکات، تۆ کارێکت
پئویسته‌ که‌شی‌اوای لی‌هاتوویه‌که‌ت بیت.

دیسان باوکم له‌ قسه‌ په‌قه‌کانی به‌رده‌وام بوو، ته‌نانه‌ت
سه‌ره‌خۆشیه‌که‌شی گه‌پانده‌وه‌ بۆ سه‌ر باسی ئیش کردنه‌که‌، مسته‌فا
به‌هه‌موو پیاوه‌تی خۆیه‌وه‌ دووباره‌ ناچار بوو قسه‌کان به‌باوکم ته‌واو
بکات:

— بۆ سه‌ره‌خۆشی کردنه‌که‌تان زۆر سوپاستان ده‌که‌م بۆ
مه‌سه‌له‌که‌ی تریش... من ئیستا بیری لی‌ ناکه‌مه‌وه‌ له‌کاتی پئویستی
خۆیدا کار ده‌دۆزمه‌وه‌، ئیستا نوێژی عیشا کاته‌که‌ی نزیکه‌و من

له مزگوت ئەرکم ههیه، له سەر ئیزنتان ده بێت بپۆم ئەمە به مانای
ده رکردنی ئێمه ده هات به شیوهیهکی پێزو تهقدیرهوه " له گەل ئێوه
هیچ ئیشیکم نه ماوه، ئیتر نه گەر بپۆن زۆرباش ده بێت". به لام باوکم
نیهتی قبول کردنی ئەمە ی نه بوو بۆیه وتی:

- فەرموون... به ئەرکی خۆتان ههستن ئێمهش لیڤه چاوه پێتان
ده کهین، که مستهفا پۆیشته دهر، باوکیشم ئەوهی له دایدا بوو
که متهرخه می نه کرد له دهر بپین:

- کهسی نه فام و کۆنه په رست.. ئەو نیعمه ته ی هاتۆته به رپیی له قه ی
لی ده دات. مڕۆڤ تا دوا هه ناسه شی پێویستی به پاره هه یه، که سیکی
به ناوبانگی وه ک من هاتۆته به رده رگا که ی خه ریکه یاری به شانسی
خۆی ده کات.

چه ند میواندارییه کی جوان بوو:

مستهفا له گەل گه رانه وهیدا ئەوه نده ی میوه و شیرینی و پێویستی
میوانداری هێنایه وه که سه رسام بووین له و کاته ی شه ودا له کوێ
به دهستی هێناون!

ئەمە کلتوری ئەنادۆلیه کان بوو، به ئیمان و قورئان په روه رده
کراون. به مڕۆڤ دۆستی و ئەدهب و پێژ گه وره کراون له سەر مۆدیلی
ژیانی که پاهێنراون که خزمهت کردنی میوان که مترینیه تی.

ئەمە پەروەشت و تىگە يىشتوويىەك بوو كە ئەگەر دوژمنەكە شيان بهاتايە مالىيان تا تىريان نەكردايە و جوانترين خزمەتيان پيشكەش نەكردايە نەياندە هيشت بېروات، ئەو ەى منى عاشق كردبوو، خەونەكانى پازاندبوو ەو لە پۇحمدا پۇچوو بوو ەر ئەم تىگە يىشتوويىە جوانە بوو، ەمووان پىكەو ەو دلفراوانى و دەست ئاو ەلايىەيان سەرسام مابووين، مستەفا كە ەكو دەست پەنگىنى كچىكى كەنج خواردنەكانى ئامادەكرد بوو ە دەستەكانى خۆى پيشكەشى كردىن، ەمووانى ەيران كردبوو.

دايكم و باوكىشم كە لە نزىكەو ە ئاگادارى ئەم پياو ەتى و ەست بەرزى و پەروەشتەى بوون تىگە يىشتن كە بۆچى منىش وا دلدارو ەيران ماوم بۆيان، باوكم بى دەنگى بېرو دەستى بەقسە كردهو ە:

- مستەفا دەستت خۆش بىت كوړم، بۆيەكەمىن جارە لە ژياندا لە مالتىكى گلدا دانىشم و ئەم خزمەتە بكرىم! بەپاستى كاريگەر بووم بە دەروون پاكى ئىو ە. ئەگەر بتانەو یت ئىستا بچىنە سەرباسە بنەپەتەكە، لەلەو ە دوام دەكرد كە ديسان باوكم بەقسەو پەفتارەكانى نەبىتەو ەزى ناپەجەت كردنى مستەفا. كە باوكم دەستى كردهو ە بەقسە، من بەردەوام سەرنجى مستەفام دەدا بۆ ئاگادار بوون لە بەرپەرچ دانەو ەكانى ئەو. بەلام ئەو بەهيچ جۆرىك ئاوپىكىشى بەلای مندا نەدايەو ە. بۆ ئەو ەى چاوى نەكەو یتە سەرم، ئەو ەى لە دەستى بهاتايە دەيكرد. تەقوا لەناخى ئەودا بەجۆرىك بوو،

که نه گهر هه موو دنیا پیکه وه هه ولای خه له تاندنیان بدایه، نه و لایه کی له نه فسی نه ده کرده وه، باو کم له وته تیکه ل و پیکه له کانی هه بهرده وام بوو:

- ئیتر له دنیا دا به ته نهایت داهاتوویه کت پیویسته. سه یرکه بۆ نه مه چیت پی ده لیم: لای ئیمه هه م ئیش هه یه بۆتۆ، هه م ئیمه ش له پیویستی که سیکی ده ست پاکی وه ک تۆداین، ئیمه له نه زمونی تۆ سوو ده مند ده بین و تۆش له پاره که ی ئیمه، نه گهر نه م داوایه قبول بکه یت ده بیته خاوه نی ده سه لاتیک که په نگه خه یالیشته نه کرد بیت ته نانه ت داهاته که شته خۆت دیاری بکه، هه رگیزیش ده ست له به پاره کانت وه رنده ین.

نه وه زۆر باش بزانه که هیچ که سیك نه م ده سه لاته په هایه ی پی نادریت و هیچ نه دما تیک په ی تۆی نادریتی، بۆچی نه مانه ده لیم؟
ژیانی سه ره به رزانه و به په وشته تۆ کاریگه ری زۆر له سه ر ئیلکای داناوه، نه ویش له سایه ی تۆوه ژیا نیککی نوپی ناسی، تا نه مرۆ به و جۆره ئاسووده و دلخۆش نه بووه. تۆ بوو یته یارمه تیده ری کچه که م، منیش ده مه ویت یارمه تی تۆ بده م، مه سه له که به م جۆره یه.

باو کم تا قسه ی بکر دایه هه له ی زیاتری ده کردو منیشی زیاتر شه رمه زار ده کرد، نه یده زانی قسه کانی به ره و کوئ ده چن و نه و که سه ی نه م خه ریکه به رامبه ری قسه ده کات به ته واوی له په گه زو بیر کرد نه وه ی نه و، زه وی تا ئاسمان جیاوازه.

سەرەپای ھەموو ئەو داواکاریە سەر سەختانە ی باوکم، مستەفا

دیسانیش بە پەوشت بەرزى خۆیەو وەلامى دایەو:

- سەرەتا سوپاسى زۆرى ئەو تەكلیفانەت دەكەم، بۆ ئەو
بیرکردنەو وە یەشتان لە من ھەر سوپاس دەكەم، منیش دەمەوێت ئێوە
بزانن كە من ئیستا لەبیری دۆزینەو و دەست كەوتنى كاردانیم،
بەھۆی چەند كاریكى بچوكى خۆمەو جارو بار لەدەرەو و ناو وەو
ولات لە دۆستەكانمەو پارە یەكەم پى دەگات، كە خەرجى پۆزانە ی
خۆمى پى دابین دەكریت، لە ئوسترا لیاو ئەلمانیاو پوسیاو بەردەوام
ھاو پێكانم پە یوەندى دەكەن بۆ پیشكەش كردنى بانگهێشت نامە بۆ
كار، بەلام من نامەوێت ئێرە كە شوینى یادگارى باوكم و دایكەم بەجى
بھیلم، ھەر وەھا ئازارى دایكیشم جارى زۆر تازە یە، ئەگەر پێویستم
بەكار بوو ئەو كات خۆم پە یوەندیتان پێوە دەكەم.

بۆ مەسەلە ی كچەكەشتان.. دایكەم ئەو ی زۆر خوێش دەوێست
تەنانەت وەكو كچى خۆی، منیش پێز بۆ ئەو خوێشەو یستى دایكەم
دادەنیم و، ئەو وەكو خوشكى خۆم تەماشای دەكەم. بەدەر لەمە
نیەتیكى ترم نییە.

ئەم وتانە ی كۆتایی وەكو بۆمب لەناو ژوورەكە دا تەقیەو
ھەمووان وەلامى خۆیان وەرگرت، بەلام ئەو ی بەتەواو ی پووخوا من
بووم، ھەموو ئومێدەكانم لەگەڵ زەوى تەخت بوون، بەلام زۆر سەیر

بوو هیشتاش تروسکاییهك له هیوا له دلمدا مابوو، باوكم بهو
 خۆبه گوره زانین و بێ منه تیهوه ئه ویشی پێ له دهست دام.
 له دلی خۆمدا پقم له و جۆرو شیوانی قسه کردنه ی باوكم ده بوه وه
 " ئاخ باوکه چی ده بوو بۆ یهك جار له ته مه نتدا وازت له
 خۆبه گه و ره زانین و لووتبه رزی به ئنایایه و فیری شیوانی قسه کردن
 ببوینایه !

بۆیهك جار نرخى كه سی به رامبه رت بزانایه ! هه ستت به گرنکی
 شته كانی تریش بکردایه، جگه له پاره ... ئاخ باوکه چی ده بوو؟! "
 له بهر ئه وه ی قسه و باسه كان خه ريك بوو كۆتاییان پێ ده هات،
 جه نابی پارێزگار هاته قسه و وتی:

كاکی به پێز ئیه گوێی مه ده نی، من خۆم له گه ل مسته فا
 قسه ده كه م، هیوادارم قسه م نه شكێنیت و دوا ی چاره سه ری
 كێشه كانی، به دلی خۆشه وه ده ست به كار بكات.

لاشه یه کی بێ گیان بووم:

ئه وێمان به جێ هیشت، به لام دلم له لاشه م و هۆشم له سه رم جیا بوو
 بوونه وه .. بیرم نییه هیچ کاتێك ئه وه نده به پووخوا ی و نا ئومیدی
 خۆم دی بێت! ئومیدو خه یال و خۆشه ویسته یه كانم له وێ جێ هیشت
 و به بێ گیان وهك جه نازه هاتمه ده ر! ئیتر لاشه یه کی بێ گیان بووم!
 چه ندین پۆژ نه هاتمه وه سه رخۆم، له ژووره كه م ده رگام داده خست و

شهو تا به یانی ده گریام، له حزووری خوادا چه نده فرمیسم
پشت...!

نیتړ بڼ من پوژاننیکي سهخت دهستی پیکردبوو نه مده ویست
بگه پیمه وه بڼ نه و ژیا نه دوو پوویسی و دلته نگی و بی پوحم
به له دهست دانی مسته فاش که هه موو نومیدیکم بوو، نیتړ به هه ردو
دهست ده نویست نیمان له نامیز بگرم و لیتی جیا نه بمه وه چونکه جگه
له نیمان دلته واییه کم بڼ نه مایوه وه.

نه مه دواي نه وهی نه و هه واله شم بیست، که جه نابی پاریزگار
چند جار مه سه له که ی به مسته فا وتوه ته وه و ژوری لی کردوه،
نه ویش بهرگی نه گرتوه و له بهر نه شکاندنی قسه ی نه و نه و شاره ی
به جی هیشتوه، تاقیکردنه وه ی راسته قینه ی من نه و کاته دهستی
پیکرد. بڼ به رده وامی دانم به ژیان بی مسته فا دوو هه لېزاردنم
له به رده مدا بوو: یان چوونه وه ژیر باری نه و دنیا بی پوچه ی که
هه موو شتیک به پاره ده پیویت، یاخود پیداکری له سر که یشتن
به خودا و ئاسوده یی راسته قینه و له و پیناوه شدا بهرگه گرتنی هه موو
فشاریک... بڼ نه وهی له ناو ته نیایی خو مدا و له و دنیا تاریکه ی تیایدا
بووم نه خنکیم چه ندین پوژ له خودا پارامه وه. نه وه نده گریام و هاوارم
کرد و هخت بوو ناخم پارچه پارچه ده بوو و تیک ده چووم. له م گه شته
نوییه مدا به بی مسته فا به رده وام ده سوتام و داوام ده کرد که
پزگار که ریک پابه ریکم پی نیشان بدریت که جیگه ی مسته فا پې

بکاته وه چونکه لهوباره قورسې به سهر شانمه وه بوو نږد لاواز بوو
بووم بهرگه گرتم نه ستم بوو، وهك دريژ كړدنی ده ستيكي يارمې تي
بؤ كه ستيكي ته نهاي به جي ماو له ناو بيا بانيكي چؤلدا خواي مهن
دهرگايه كيشي به من نيشان دا...

نه وپوډاوه پې پازەتان چؤن بؤ باس بكه م... نازانم... بؤ كه ميك
دووركه و تنه وه له خه مه كانم و سوك بووني نه و باره قورسې ژيان
به بې مسته فا! له كؤمپانياكې باوكم ده ستم به كار كړدن كړد،
له سنوري كار كه شمدا ه و لم دده ده ستي يارمې تي بؤ كه ساني
ليقه و ماوو ه ژاري خه لكې نه نادول دريژ بكه م به تايبه تيش دابن
كردنی خه رجي خويندن بؤ مندا له ه ژاره كاني نه و شارانه له نيه تمدا
بوو.

به لي هه موو شتيك له و نيواره يه دا پوويده، نه و نيواره يه
ده ستيكيكي نوې بؤ ژيانم و خؤپاگريه كي تازه له ته مه نمدا و
بېر كړدنه وه و فيكريكي نوې له زه ينمدا چرؤي ده كړد...

نه و نيواره يه، له گه ل دايكم هه لسه نگاندمان بؤ نه و پوډاوانه
ده كړد كه له و كؤتاييانه دا تيا ياندا ژيا بووين به مانايه كي تر
به ليپر سينه وه ي خؤمان، دانه دانه هه له كانمان ده مينايه وه پيش چاو.
له م مه سه لانه دا دايكم له باوكم بؤم نزيكتر بوو، باوكم به هه موو جؤريك
له باسي خواو پيغه مبه ردا به رپه رچي ده دايه وه.

سامناکی قیامت:

له ناو ژوره کهمدا که به جوانترین که ل و پهل پازینر ابووه و له سهر جینگه گهرمه کهم پال که وتبوم، له زه نیمدا ورده کاریه کانی پرژه ی یارمه تیه که به هزار جور ده هات و ده چوو، له خشوعی کی زوردا به داوکردنی په ناو یارمه تی و هیز له په روه ردگارم بو نه و کاره خیره ی ده ستم دابویه چاوه کانم داخست تا خوم له ناو هاوارو ناله ی خه لکی شله ژاوو ترساوی سهر شه قام و کولانه کانددا دوزیه وه که هموو هاواریان ده کرد "قیامت هه لده ستیت!" نه و دوکه له ی نه و ناوه ی پرکردبو، چاوه کانی کویرده کرد، چه نده سوتینه ربوو! به و هاوارو نالانه ی به رز ده بویه وه گوئییه کان کپ وکه په ده بوون، ته لاره کان ده پووخان و کتیه کان تاناستی شه قامه کان تهخت ده بوون.

له ناو نه و هه لمه دوزه خیه ی هه موو جیه کی گرتبوه وه کهس نه یده زانی چی ده کات و به ره و کوئ پاده کات، نه و هاواره توقینه رانهش که به رزده بوونه وه مروئی پارچه پارچه ده کرد.

من و دایکم و باوکیشم که هاتبوینه بالکونی فیلاکه مان سهرنجی نه و تابلو ترسناکه ی ده ورپه ری خومانمان ده داو له بهرامبه ریدا به هاوارکردنه وه باوه شمان به یه کدا کردبوو.

به بهرچاومانه وه هه موو کژمپانیاو کارگه کانی باوکم ده پووخان پاره و چه ک و به لگه کانی به هه وادا ده چوون و دیار نه ده مان.

نۆرى پېنەچو لە سەر گردێكەو شتێك وەكو ئەژدەپاھەك ھەموو ئەو ھەوای خاوەنی بوین قوتی دا. ئێمە بە ترسیكی نۆرەو ھەناو ئەو ھات و ھاوارەدا بەرەو قاتەكانی سەرەو ھەھاواری "خودایە یارمە تیمان بەدە" پامان دەکرد باوكم كە بە درێژایی ژيانى لە دژی دین و خوا و ستاوە و ھیچ كات بچوكتین ھەنگاوی بۆ نەناوە، ھەردوو دەستی كردبوو ھەو بە لاڵانەو ھەو لە خۆی دەدا: "خوایە جگە لە تۆ ھیچ دۆست و پزگار كە رێكی تر نیە، بە تەنھا تۆ دەتوانیت یارمە تیمان بەدەیت!"

دایكیشم ھاواری بەرگی نە دەگرا:

"تۆ كە چارە ھە بۆ چارەكانیت تۆ پێگە نیشانی سەرلێشیواوەكان دەدەیت.. یارمەتی دەردەدارەكان دەدەیت پزگارمان بكە خودایە..."

بە ئومێدو بڕوایەكی نۆرەو ھەوترس و تۆقانەى تیایدا ما بووین لە ھەر ساتێكدا چاوەپێ بووین ھەرگ یەخەمان بگرت، ئەو یەكە مجار بوو لە ژياندا ھەستم بە بەرگەوتنى ساردی فریشتەى گیان كێشان ئیزرائیل دەکرد كە بە خوێن و گیان و دەرووندا دەپۆشت، ئەو ترسەم لە فریشتەك نەبوو، بەلكو لە بەر گوناھباریم بوو.

لەبەر ئەو تا دەنگم دەربھاتایە ھاوارم دەکرد:

- پەرەردگارم! من بەندەكەى شیاوی تۆ نیم، بەلام تۆم نۆر خۆش دەوێت، ئەو بەندە خۆشەوستانەى تۆشم خۆش ویست، ئەگەر

له بهر خاتری نه وانیښ بیت، که میکی تر ته مه نم پی بیه خشه تا کو بۆ
 گونا مه کانم ته و به بکه م و له بهر په زامه نندی تۆ کاری خیر نه نجام
 بده م، له ویی چاره ییبه دا که له سرمانه وه تا پیکانمان له ناره قی ترس
 و بیمی خۆماندا نقوم بوو بووین خۆمان بۆ ته سلیم کردن به مه رگ
 ناماده کرد بوو. له ناکاو له ناسمانه وه ئامیریکي فریو ده رکه وت،
 نازانم چۆن وه سفی بکه م تا بلایی سپی... له فرۆکه و کۆپته ر و هیچ
 یه کیکی تر له و نامپازه فریوانه نه ده چوو که ده یان ناسین، وه کو
 بالنده یه کی سه رنج پاکیشی گه وره له ناسمانه وه به نه سپایی
 داده به زی.

به ته وای هاته سه رسه ری ئیمه و به ه وادا هه لواسرا بوو دوو
 که نجی خوین گه رم له ناو ده رگا که یدا ده رده که وتن که گوریسه کانی
 ده ستیان فری ده دایه خواره وه دانه دانه ئیمه یان بۆ ناو ئامیره
 فریوه که پاده کیشا له گه ل دایکم که پوشتینه ناو ئامیره که وه، خواجه
 نه وه کوئ بوو! پر بوو له هه موو جوانیه ک... نه و دوو که سه ش که
 پیشوازیان لی کردین، له جوانیه کی نه فسوناویدا بوون، له سه رنج
 پاکیشی و په ونه قیکی هوش به ردا بوون که مرقفی مه ست ده کرد.

کاتی که نوږه ی باوکم هات بۆ گه یشته ناو ئامیره که له ناکاو
 ئامیره که به رز بوه وه بۆ ناو هه واو ده رفه ت به سه رکه وتنی باوکم
 نه درا، زډر پاپایه وه هوار ی کرد "منیش ئیمانم هیئا، منیش
 به رن!" به لام زډری پی نه چوو له ناو دوو که ل و ته مه کانددا له چاو ون

بوو، له گڼل دايكم زږد گريابن و داوامان كرد كه باوكيشم سهركه وږت
به لام يه كيك له و گه نجه پر پازانه وتی:

- له خږا خږتان ماندوو مه كن، ثم ناميره يه كيكه له
نوتمبيله كانی به ههشت، ته نها دوسته كانی خوا ده توانن سواری نه مه
بين.

يه كسر له و كاته دا نوميدكي گوره له دلندا دروست بوو " واته
خوای مه زن نيمه ی به دوستی خوۍ داناو! "، گه نجه كی ته نيشتم
وهك نه وهی ناگاداری چركه به چركه ی نه وانه بيت كه به خه يالندا
ده هاتن ناوپی دايه وه به لامدا:

- نيوه له بهر كرده وه كانی خږتان نا، به لكو له بهر دوعای
خوشه ويسته كانی خوا كه بږ نيوه يان كړدوه پزگارتان بووه.

به پهرؤشه وه پرسيم :

- كی دوعای بږ نيمه كړدوه.

- وهرن بتان به مه لای نه وان.

نه وهی پزگاری كړدين، كی بوو؟

به پيگه يه كی ته سك و تاريك و ده رچه يه كی پر زه حه تندا
پوښتين تا گه يشتينه بهر ده رگايه كی سه رنج پاكيش و وه ستاين
وتی:

- بچنه ژورده وه، چاوه پيتانن.

ئای خوییه گیان! باخچه یه کی ئه وه نده نه بپاوه و دلپفین بوو،
 ئه وه نده سه رسامکه ر بوو، هه موو هه سته کانی مروؤفی
 ده جولاند... له ناوه پاستیدا کۆشکیکی گه وره هه بوو که تا دلّ حه ز
 بکات پازینر ابوه وه به هه موو جوانیه ک، ئه و فیللایه ی ئیمه که له ناو
 هه موواندا ناسرا بوو، له چاو ئیره دا ته نها هیلانه یه کی بچوک بوو،
 له حه په سان و په رۆشیدا له بهر خۆمه وه وتم: "ده بیّت ئیره به هه شت
 بیّت..."

چه ند مه تریک له و دیوو کۆشکه که وه جییه کی دانیشتن
 ئاماده کرابوو که تیایدا دوو مروؤف دانیشتن بوون پرشنگیان
 له دووریه کی زۆره وه ده دره وشایه وه، پاش ته ماشایه کی زۆر توانیم
 بیان ناسمه وه که مسته فاو پووره فاطمه بوون.

به پاده یه ک سه رم سوپما بوو که خه ریک بوو له هۆش ده چووم،
 پووی دره وشاوه ی ئه و دایک و کوپه و خۆشحالی له پاده به دره ریان
 ئه وه نده ئیمه شی هه ستیار کردبوو که ئیره بییمان پیده بێردن...

ئیمه یان له شویننیکێ تاییه ت دانیشاند و خۆشیان له و ساباته ی که
 چه ند مه تریک له سه رو ئیمه وه بوو به پوو خۆشیه کی زۆره وه دانیشتن
 و ته ماشای ئیمه یان ده کرد.

دایک و کچیش له و تابلۆ وه صف نه کراوه دا ته واو خۆمان له ده ست
 دابوو، بیده نگ و حه په ساو مابووین... به لّام حه سه ره تی باوکیشم له دلّ
 ده رنه ده چوو دایکیشم فرمیسی ده رپشت و ده یوت: "ئێستا باوکیشت

لیره بوايه! "باوكم كه له دنياش نه يهتشت ئاسووده بين، ليرهش
ته نانهت ده بيت خه فته لى بخوين...

ئوهى وهكو خزمه تكارهاته لاما و ميوانداريه كى باشى ليكردين
وتى:

- به لى ئه دايك و كوپه زوريان دوعا بو كردن، به تاييهت مسته فا بو
هيدايت وه رگرتنتان زور پاراپيه وه ئه وان ئيوه ده بينن و ده نكتان
ده بيستن، به لام ئيوه قسه كانى ئه وان نابيستن.

دهستم كرد به پاراپانه وه كه ئه گه ريه ك وشهش بيت ده مه ويت قسه
له گه ل مسته فا بكم، بويه به و كه سهى ميواندارى ده كردين وتم:

- چى ده بيت پيگه يه كم نيشان بدهن تا به جورىك قسه مان له گه ل
بكه ن! لانى كه م سوپاسيان بكه ين له بهر ئه وهى ئيمه يان پزگار
كردوه

ئو كه سه ئه فسوناوييه:

- ده چم پييان ده ليم ..

نوشتايه وه چرپه يه كى به گوئى مسته فا دا كرد، له دواى ئه وه وهك
ئوهى پيشتر پيگريك هه بوو بيت و ئيستا نه ما بيت، له دوريه كه وه
دهنگى مسته فام ناسيه وه كه وتى:

- به خيرهاتن...

ئيمهش يه كسه ر وه لامان دايه وه:

- خوا لیتان پازى بېت. نه گەر یارمه تیتان نه داینايه نه و گه رده لولولى
دنیايه که له قیامت ده چوو نيمه شی قوت ددها و پرگارمان نه ده بوو،
به لام باوکم نه هات.

مسته فا وتی:

- زږر خه مبارم بڼه وه به لام خوا شانسیکی تری بڼه ئیوه نارد نه گەر
نه م هله به کاربېندن و بېنه به ننده یه کی شیاوی نه و سهره نجامتان
ثاوا ده بېت، ده بېت حالى باوکت بڼه ئیوه بېته په ند.

دایکم به په روشيه که وه وتی:

- هاوسره که م هیچ شانسیکی نییه؟

- نه وه ی که دیوتانه بڼه ئویشی باس بکن ئومید ده که م نه و خوايه
بدوزيته وه که نه وی ناردو ته دنیاو هر نه ویش له دنیا دهری ده کات
به لکو نه م به جدی وه ریگریټ و ناماده کاری بڼه دوا پوژی بکات.

دایکم پرسى:

- نه ی نیمه چی بکه یین؟ له کوپوه ده ست پی بکه یین؟

- خوی مه زن چی له ئیوه بوویت....

- واته؟

مسته فا له وه لامی نه مه دا سهری پاوه شانند:

- ته مه نتان به خورپای تیپه راند پیکه نینتان به و که سانه ده هات
که به نده ی باشی خوا بوون، دوزمنی قورشان و ئیمان بوون، به لام

په روه ردگارم نه و نه ده مېهره بانه، بچوكترين په شيمانى ناو دلّه كان
ده كاته وه سيله ي پرگار بوون بويان.

دايكم نيلكاي خانى زور خوش ويست ته نها به دوعا كړدنه كانى
خويشى لى نه گه را، به لكو داواى له منيش ده كړد له نويزه كاندا دوعاى
بؤ بكم، به هوى دوعا به كوله كانى دايكمه وه خواى گه وړه شانسيكى
تري به نيوه به خشى .

- تكا ده كه م به رچاو پوونيمان پى بدن!

- زيانكي شياو به به نديايتى خوا، دوزينه وهى گروپى نه و هارپيانه ي
كه له پيتاو به ده سته پي ناني په زامه ندى خوادا كارد ه كن، قه ز كړدى
نه و په رسته شاندى كه نه تان كړدوون....

همو نه مانم له بهر كړد، دواتر پرسيم:

- باشه كى يارمه تى نيمه ده دات.

وتى:

- بچه لاي فريشته خان.

- فريشته خان كييه؟

- نه و نيوه ده دوزيته وه.

به ده نكه ده نكيكى زور به ناگا هاتم، زه مين له رزه بوو، فيلاكان
به و گه وړه ييه له شوپنى خويان ده له رزينه وه زور ترسناك بوو،
همووان خويان گه يانده باخچه كه ي دهره وه، وهك بلپى نه مه
سهره تاي نه و پووداوانه بوو كه له خه ونه كه مدا دى بووم، سهره نه وه

بوو من و دایکم و خزمه تکاره کان و تهنانهت باوکیشم له و کاته دا تهنه
هاواری خوامان ده کرد.

دایکم نهیده توانی هیور بیته وه.

- دایکه به سه ... ته او بوو ئیتر... ده مویست بیوه ستینم،
نه ده کرا...

- چون ئارام بم کچم، ئه مه م به ته اواری له خه وندا بینى، سه یری
چاوه کانی دایکم کرد، وه که نه وه ی بۆمبای پیا ته قی بیته چاوه کانی
سوور بوو بوون، پوخساری ته اوو تیکچوو بوو، وه کو شیت هاواری
ده کرد: "فریشته خان، فریشته خان.."

وتم:

- دایکه کام فریشته خانه !

- نه و خانمهی ئیمه پزگار ده کات....

ئای خوابه گیان... بى هۆش بووم له ویدا... دایکیشم هه مان
خه ونی بینیه. باوکیشم دووباره پیکه نینی به ئیمه ده هات، ئه م
شتانه له دنیاى نه ودا جی نه ده بووه تهنه شت که باوه پی پی هیئا
بوو پاره و هیژ بوو.

نه خشه ریگا و یه که مین سو جده م:

نه و شه وه له که ل دایکم نه خشه پیکه یه کمان دیاری کرد:

۱- ژيانتيك كه شياوى په زامه ندى خوا بيته.

۲- گروپی ئەو ھاپپىيانەى كە بۆ خوا دەژىن.

۳- يارمەتى دانى بى كەس و ھەژارەكان.

ئەو ئىۋارەيە يەكەمىن ھەنگاۋ بوو بەرەو ژيانىكى بۆ خوا بوون،
لەكاتىكدا باۋىك و ھاپپىكانى لەسەر مېزى خواردنەو دەنگى
پىكەننىيان بەرزەدەبوو، مەن و دايىك بۆ يەكەمىن نوژمان لە
خەزۋى پەرۋەردگار پراۋەستەين.

ئاي خودايە! لەو ئىۋارەيە...! يەكەمىن تەكبىر.. يەكەمىن
پراۋەستان.. يەكەمىن سۈجەدە..

ئەو ئىۋارەيە پۇخەم تىايدا فېرى و دىلم لەجىي خۆى ھەلگەندراو
جەستەم لەپراستەقىنەترىن عەشقدا توايەو....

ئەو ئىۋارەيە سەتەك بىو كە ھەستەمان بە پراستەقىنەترىن
ئاسۋودەيى دەكرد و واماندەزانى تازە لەدايك بوۋىنەتەو.

ئەو شەو بۆ يەكەمىن جار قىبەلەمان ناسى و پوۋمان كەردە خواو
بەشدارى ئەو كەشە مەعنەۋىيە جوانەمان كەرد كە بەندە پراستەگۈكانى
خەتەن تىايدا دەژىن چۆن باسى بىكەم پەرۋەردگارم؟!

ئەو شەو تا بەيەنى بەبى ۋەستەن فرمىسك لەچاۋم دەبارى لەبەر
ھەلەو تاۋانەكانم تا تەۋانىم داۋاي لىخۆش بوون و سېرنەۋەى ھەلەكانم
لە زاتى ھەق كەرد.

ئەو شەو تەمەنى گوناھبارى ئىلكاى كۆتايى پى ھات. لەژيانى
تازەشەمدا بە بەلئىنى جىيانەبوۋنەو ھەم لە پىيازى خوا دەستەم پى كەرد،

به دريژايي تاريخايي نه و شه وه داوام كرد خوا به بنده يه كي شياوي
خزي قبولم بكات وه كو دوا دوعاشم له به يانيدا له قوللايي ده روونمه وه
پارامه وه " په روه ردگارم نه گهر بق يه ك ساتيش له م كه شه پوځانيانه
دابرام، نيتر مه مژينه! ..."

هر كه پوژ بو وه يه كه مين شت كه له ژياني نويماندا پي
هستانين، له گه ل دايكم پوښيني جل و بهرگي گونجاو به و ژيانه مان
بوو، بو نه مهش زور ناره حه تيم به ده ست باوكمه وه چه شت، به لام نيتر
من جگه له خودا گويم بق كه سيكي تر نه ده گرت، كاتيك
به سه رپوشه كي سه رمه وه بق يه كه مين جار چومه به رده مي
ئاوينه كم، به نه سريني چاوه كانمه وه به لئيم دا " نه م سه رپوشه
شايه تي نيمانه كم بيت، ده بيت به رده وام به م پوځاكه وه بپومه ده ر،
نيتر نه مه ده بيته ناموس و نيشانه ي نيماني من"

نه و پوژه فله سه فه يه كي نه گورم بق ژيانم دانا، سه رها ده بيت
خوم په روه رده بكم پاشان پتويسته بيمه ژنه بازرگانكي به هيژو،
هه مو نه وه ي ده ستم ده كه ويته به سه ر ليقه وماو و قوتا بيه
هه زاره كاندا دابه شي بكم.

زور به تاييه تيش ده بيت قوتا بخانه و جيگه ي پتويست بق
پيگه ياندي گه نجاني نيماندار و نيشتمان په روه ر بكمه وه، هه مو
نه وه ي كه ديته ده ستم ده بيت بيكه مه وه قفي نه م يارمه تي و
خزمه تانه.

به لām له م نه خشه پښه نوښه مډا، چاوم له و پښه يه ش بوو كه
مه لك خان بوم ديارى ده كات، نه و كيڼه؟ له كوڼه و چون
ده رده كه ویت؟ چ پښه يه كمان نيشان ده دات؟ به رده وام بېرم له وه
ده كرده وه.

له گه ل نه و خانم دستانه ي كه له كوتايى هغه كاندا دانېشتمان
هه بوو بؤ گفتوگو كردن له سره بابته ئيمانېه كان و وه رگرتنى زانيارى
پښوېست بؤ بره ودان به به ندايه تى و په رسته شه كانمان، به م جوړه
به بېر كړنه وه يه كى قووله وه هه ولمان ده دا له خو مان و دېنه كه مان تى
بگه ين، نه وه نده له م گفتوگويانه دا قال ده بوومه وه كه به پښى نه و
زانياريانه ي له وى فير ده بووم، پوزانه له كاتى ديارى كراودا جيبه جيم
ده كړدن.

ناشكرايه تا ئېستا له بوشايى و كه لېنى گوره دا ژياوم و به خوشم
نه زانېوه... نا ه باوكه چيت پى بلېم، نازانم... به ته نها نه تكدېنه
به نده ي پاره، به لكو به دوور خسته وه مان له دين ئيمه ت كړد بووه
لاشه يه كى به شان و شه و كه تى ناو بوشى پوچ لاواز.

دووباره كوتايى هغه هاتبوو، به فرېن به ره و نه و گفتوگويه پام
كرد كه بانگه ښتېان كړد بووم، له كومه له كه دا دوو پزېشك و چه ند ژنه
بازرگانېك و چه ندېن كه سى ترى خاوه ن ئيشى جوړاو جوړ ناماده
بوون.

ئەوئەندە كارىگەر بووم بەو گفتوگويانە.. لەزىرەكى و لىھاتوويى
ئەوانە شەرمەزار دەبووم كە پىشتەر واتىگە ياندرا بووين موسولمانەكان
كەسانى نەفام و نەزانن.. ئەوانەى لەوى ئامادەبوون، ھەريەكەو
لەبوارى خۇيدا كەسى پىگە يشتووبوو ئەمەش دىيابىنى منى تەواو
گۆپى بوو.

من كىم؟ بۆ دەژىم و ھۆكارى بوونم چىيە؟ ژيانى دووھەمى كەسانى
مردوو چىيە؟ ياساكانى ئىسلام بۆ ژيان چىن؟ ئەى حىكمەت و
دانايىيە شاراوھەكانى چىن؟ سەدان پەرسىيەى لەو جۆرە لەسەرمدا
گۆزەريان دەكرد. بەلادانى ئەم پەردانە لەسەر چاوم ھەستم دەكرد
لەپىيوستى ئەوھەدام زانستىك بزانم كە پىگەيەكم بەرھە ئاخىرەت بۆ
پووناك بكاتەوھ....

بەلى ھەر لەم كۆمەلانەى تىاياندا دادەنىشتىن بەشىوھەكى
سەرنج پاكىش و بە ئەدائىيەكى جوان وەلامى دانەدانەى ئەمانەم پى
دەگەيشت... ئاھ مستەفاكەم! چەندە قەرزى تۆم... تۆ بەتەنھا
خۆشەويستى و عەشقى دىنايىم نەبوويت، تۆ خۇزىك بوويت كە
پىچكەى ئاخىرەتىشت نیشان دام، بەخۆشويستى تۆ ھەموو ئەم
جوانيانەم دۆزىوھە تەنھا خۆشەويستى خۆت نا، بەلكو عەشقى خوات
پى ئاشنا كردم.

چۆن سوپاس گوزارت بىم، نازانم! ئاھ ئىستا لىرە بوويتايە لەلام
بوويتايە ھەموو تەمەنم پى ببەخشىتايە. بەتپەپ بوونى پۆلەبەر

چاوم گه وره تر ده بیټ، ژيان بينی تۆ هه موو پۆژێك باشت
له بیرکردنه وه کانی منیشدا په نگ ده داته وه. چی ده بیټ، پۆژێك
ده رکه وه. نه دله ساف و خاوینه ت بابتوانیټ له هه ست و سۆزه کانی
من تی بگات، وه ره وه دهستم بگره تاكو له سایه ی تۆدا بتوانم
به متمانه یه کی زیاتره وه له سه ر نه م پێگه یه ی په ره ردگارم پێ بکه م.

گوناهه کان دل ده مرینن و، مرۆڤ دلتنه نگ ده کهن:

نه پۆژه له باسیکدا بووین که پیش گفتوگۆکه دیاری کرابوو شهرم
و شکوو نه زه رکردن، به کورتیه که ی (عیففت) داوین پاکي، باسی نه و
پۆژه مان بوو.

له راستیدا نه م باسه جیی گرنگی پیدانی منیش بوو، چونکه من له
کلتورێکه وه هاتبووم که هیچ له سه ر نه م بابه ته نه ده زانی و
له ژيانێکی پر سه ره به ستیدا ههستم به هیچ هه ستیاریه کی نه م یاسایه
نه ده کرد.

له و کۆمه لگه یه ی من لیوه ی هاتبووم، گه نجه کان پێویست بوو بۆ
ژیانیان یه ک بناسن و بچنه ده ره وه و پیا سه بکه ن پێکه وه... به لام
پوانینه ئیسلامیه کانی نه م ژiane نوێیه مم نه ده زانی له پوو ی نه م
بابه ته وه... له بهر نه وه باسی نه و پۆژه نۆر بۆم گرنگ بوو. یه که مین
جار بوو تیپوانینه ئیسلامیه کان سه باره ت به م باسه ببیستم... نه و
ماله ی وانه که مان لی ده خویند به دیکۆری عوسمانیه کان پارێنرا به وه

که له وپه پری جوانیدا بوو له سهر دیواره کانی تابلو و نووسینی نږد
 جوان نه خشیترا بون به جوړیک مړوځی سهرسام ده کرد، له ژوره وه
 که سیکی نه وه نده نارام دانیشتبوو، که هر به یه که م هه نګاونان
 به ره و ژوره وه هه ست به هه لمښی هه وایه که ده کرد که پڅ
 پیو یستی ه تی.... خانمیکې پووخوڅ و دهر وون پاک که
 به هه لسوکه و ته شیرینه کانی ناخی مړوځی فته ده کرد، خاوه نی نه و
 ماله بوو. خوځی ماموستای په روه ده یی و هاوسه ره که شی له کارګه
 کاری ده کرد. هر له گه ل چوونه ژوره وه م به پیشوازییه کی گهرم و
 له نامیزگر تنیکې دایکانه ی پر له میهره بانی فهرمووی کردم بڼ
 دانیشتن. له پشت سهرمه وه کتیبخانه یه کی پازاوه به چه ندین کتیبی
 دینی و زانستی هه بوو که سهرنج پاکیشترینیان ته فسریرکی قورئان
 بوو له ناو به رگیکی په نگ سووردا.

له دواي یه کترناسینیکې خوشکانه نه و خانم ی به پرپرسیار بوو
 له باسی نه و پوڅه دهستی به قسه کانی کرد:

- وانه که ی نه مړومان باسیکی نږد جدیدی و گرنگه له لایه نی
 کومه لګه و مړوځایه تییه وه "عیفهت (داوین پاکي) و زینای چاو" ه...
 نه م باسه هه ستیاره ی که په نگه لای نږبه ی موسولمانان فهراموڅ
 کراو و له بیر چوه وه بیت، نه خوڅشیه کی کاریګه ره له سهر هه موو
 لایه نیکې ژیان ی مړوځ.

بەر له باسی "زینای چاو" وه کو ئاماده کارییه ک بۆ ئه و باسه
 سه ره تا بابتهی "بئی شهرم و شکۆیی" باس ده که یه، چونکه بئی
 شهرمیه که زینای چاویش دینیتته کایه وه، به داخه وه ئه مپۆ زینای
 چاو بۆته به لایه ک که خۆمان و هاوسه ره کانیشمان به رده وام
 ده ترسینیت.

عیفیه ت چییه؟ سه ره تا به پوونکردنه وه ی ئه مه ده چییه باسه که وه:
 زاراوه ی عیفیه ت به واتای: ئه ده ب، حه یا، پا کردن له حه رام،
 ترسان له تووش بوون به گونا... دیت که به کی که له گرنگترین
 خه سلته کانی موسولمانی پاستگۆ.

خوای مه زن بۆ به رده وامی دان به نه وه ی مرۆف، کچ و کوپی
 به رامبه ر به یه ک ورۆژنه رو به کتر پاکیشه ر دروست کردوه، له هه مان
 کاتدا به رامبه ر ئه م هه سته به هیزه مرۆفی له تاقیکردنه وه یه کی
 سه ختا کۆ کردوه ته وه، له ته مه نی کورتی دنیا ییماندا تاقیکردنه وه ی
 عیفیه تی کردۆته سه خترین باری تاقیکردنه وه کان، بێگومان ئه وه ی
 له دوا پۆژدا به براوه ی ئه م تاقیکردنه وه یه ده ربجیت! ئه و بۆته
 قاره مانى هه ردوو دنیا، خوای مه زن له قورئانی پیرۆژدا له چه ندین
 جێگه دا خاوه ن عیفیه ته کانی به براوه ی چه نده ها پله ی به رزه سف
 کردوه و بئی شهرم و حه رامکاره کانیشی به سزای دۆزه خ
 ناگادار کردۆته وه. له وه سفی ئیمانداراندا خوای گه وره فه رموویه تی:
 ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ* الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ* وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ

اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ* وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ* وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ* إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ* فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿المؤمنون: ١-٧﴾

واته: "به پاستی خاوهن باوه په کان پزگاریان بووه، نه و خاوهن باوه پرانه ی که له نویژه کانیانا له خواترس و نارامن، که له گوتارو کرداری بی سوودیش خویان لاته دهن، که زه کاتی مالی خوشیان دهر نه کهن، که عه وره تی به رودای خوشیان ده پارین. ته نها بر هاوسه ری شهرعی خویان یان که نیزه کیان نه بی که به گویره ی شهرع بووبن به هیی نه وان، به پاستی نه وانه لومه یان ناکری نه گهر بچنه لای نه و جوړه که سانه. ده ی که سانی به دوی له و دوو پښگا شهرعییه ی پیوه ندی نیوان پیاوو ئافره ت به ولاوه بکه ون، نه وانه یه جگار زور ده سدریژیان کردووه."

که سی به عیفته له هه مان کاتدا خاوه نی شهرم و حه یایه، واته له گونا هکردن شهرم ده کات و پاده کات.

له م باسه شدا چه ندین فرموده ی پیروز و وته ی به نرخ هه ن:

* شهرم و حه یا له باوه په وه په. (بوخاری)

* نه وه ی حه یای نه بیته، ئیمانیشی نابیت مروفی بی ئیمانیش ناچیته به هه شته وه (ده یله می).

* که م حه یایی له کوفره وه په (حاکیم).

عیفەت واتە ناموس، تا چەندە گەڕنگ بێت کەم شەرمی و کەم ناموسیش ئەوەندە خراپ و مەترسیدارە، لەباسی ناموسیشدا چەند فەرموودەیەکی پێرژێرن.

* باش بزانن، بۆ ئەوانەی ناموسیانی دەپارێزن بەهەشت هەیە.
(حاکیم)

* ئەو موسوڵمانەی خۆی لە زینا دەپارێزێت، دەچێتە بەهەشت.
(بەبەقی)

* بۆ ئەوەی لە خراپەکاری پارێزراو بن، بەخێزاندارێ و عیقفەتەوه
بژین. (ابن عساكر)

* ئەوەی خێزانی کە سێک لەپێ دەریکات (لەپێ لای بدات) لەئێمه
نییه. (حاکم، احمد ابن حنبل)

* هەر ژنێک پێنج نوێژهکەی ئەنجام بدات و ناموسی بپارێزێت و،
گوێڕاپەڵی هاوسەرەکەی بێت، دەچێتە بەهەشتەوه لەو دەرگایە کە
خۆی بیهوێت. (ابن حبان)

* ئەوەی ئەم شەش شتە بەجێ بهێنێت، دەبمە کەفیلی چوونە
بەهەشتی: ئەو کەسە لەگەڵ تاردا راستگۆ بێت، بەلێنهکانی جێ
بەجێ بکات، پارێزگاری لەئەمانەت بکات، ناموسی بپارێزێت،
چاوه‌کانی لەحەرام لادات و دەستی لە خراپە بگەڕێنێتەوه. (احمد ابن
حنبل)

وهك له فهرمووده كاندا ئاماژەى پى كراوه، ئافره تان زياتر له پياوان
 له پيوستى شهرم و حەيادان، ئەگەر وانه بوايه پرفتارى زۆر پيس و
 نه شياو بلاوده بويه وه، ئەوه تا دوژمنه كانى دين كه ئاگادارى ئەمەن
 هەر له منداليه وه هەولئى ئەوه دەدەن كه شهرم له كچه كانمان دامالان
 و كۆمه لگايه كى چاوبرسى و دورر له حەيا بهيئنه كايه وه هەر بۆيه
 ئافره تى موسولمان پيوسته له خەمى شهرم و حەياكهيدا بىت.
 ئەم بابەتە له فهرمووده كاندا بەم جۆره پەنگى داوه تەوه:

- حەيا جوانە، بەلام له ئافره تدا زۆر جوانترە (دەيله مى)

عيفهت له كچىكى گەنجدا يان هەر ئافره تىكدانرخەكەى
 گەوهريكه كه به پاره مەزەنده ناكريت، هەر كورپك كه له خواى
 خۆى نه ترستيت، هەموو شەيتانيه تى خۆى بەكاردهيئيت بۆ دەست
 كهوتنى ئەو گەوهەرە. دەبىت زۆر سەرنجى ئەمە بدەين چونكه كه
 عيفهت و شهرم نەما، زىناى چاو دەست پى دەكات كه ئەویش
 سەرەنجامەكەى ديار نيه له كویدا دەوهستتەوه. ئەگەر پاريزگارى
 نه گيرتەبەر، كۆمه لگاكه مان له بنچينه وه هەلدەوه شىت، هەر
 وتەيكەى ئەو خانمە وهكو بۆمبايهك له مېشكدا دەتەقيه وه و
 پارچه كانى بەر ئەو گوناھانەم دەكەوت كه له رابردوودا ئەنجام
 دا بوون. ئەو خانمەش كه بەرگەى ئەم وتانەى نه گرت و بەگريانه
 بەرزەكانى كەشيكى خەماوى له ژوورەكەدا دروست كردبوو، منيشى
 پەريشان كردبوو له راستيدا ئەوهى دەگريا تەنها ئەو نەبوو، بەهۆى

ئەو گوناھە زۆرەنەمەوہ کە وەکو خەنجەر دەروونی پارچە پارچە دەکرد، ئەگەر لەبەر شەرم کردنم لەو کەسانە نەبوايە، وەکو منداڵ ھەر لەویدا دەکەوتمە سەر زەوی و بەگریان خۆم خالی دەکردەوہ. پوختەیی باسە کە ئەوہ بوو کە ھەر دەبێت تاقیکردنەوہی "عیفەت" کە لەم پۆزگارەماندا زۆر بەرجەستەییە ببەینەوہ، پەنگە لەبەر ئەمە بوو بێت کە مستەفام زۆر خۆشویست بوو، چونکە ئەو قارەمانێکی عیفەت بوو، ھەرگیز نەدەکەوتە ئەو ھەلەیی بە "زینای چاۋ" ناسراوہ.

ئەو پۆزە دیدیکی نویم بۆ دروست بوو، بپارم دا کە دەبێت ئیتەر ژیانیکی پاک و ئارام و ھەلھاتوو لە ھەرام بەسەر بەرم و پێگەم لە گەڵ ئەو کوپانەیی دەمناسین جیابکەمەوہ. لەدوای ئەو پەرۆشییە زۆرەیی گفتوگۆی ئەو پۆزە پێی بەخشیم گەرامەوہ مائەوہ پۆشتمە بەر ئاوێنەکەم و پەنجەم بۆ چاوەکانم درێژ کردو بەخۆم وت:

– ئەم دەورووبەرو دۆستانەت بۆ تۆ ھەلێکن کە دەبێت نرخیان باش بزانیت، ئەگەر نا دەکەویتەوہ ناو ھاوپی خراپەکان و بێ شەرمی و کەم ھەيایی خەجەلەتبارو داڕزاوت دەکات، پەنگە پەرۆردگار لە ھەر کاتێکدا کە سێکی نمونەیت بۆ بنێریت... دەبێت خۆپارێزی بکەیت و نرخێ ئەو دۆستانەت بزانیت! "، ئەم بیرکردنەوہیەم لە مێشک و دەروونمدا دەنگی دەدايەوہ:

به عیفت بون! ئیتر ده بوو خوم دور بگرم له زینای چاو که دل
ده مرئیت...

بهشی سییه م

ئهو فریشته یه ی چاوه پیم ده کرد سه رسامی کردم

خۆم بۆ خزمهت و چاکه یه گلایی کردبووهوه:

مانگ تیده پهی به لام من ئه وهواله خوشه ی چاوه پئی بووم پیم
نه ده گیشته، نه له فریشته و نه له مسته فاهه که مترین نیشانه
ده رنه ده که وت، به لام زانینی ئه وه ی که مسته فا له ژياندا ماوه بۆ من
بهس بوو، نازانم بۆ هه موو کات هه ستم به ده رکه وتنی سیبه ره که ی
ده کرد له پشتمه وه !

به م سۆزو هه سه ره ته وه دوو سالم تیبه پانده، له ده ورو به ره که ی
خۆمدا بوو بوومه ژنه بازرگانیکه ی باش، دوستی تازه وه هاوه لێ تازه وه
ده ورو به ری تازه

باوكم چەندە بەرەنگارم ببوایەتەو، من دەمتوانی لەسەر پێی
خۆم پابووستم... لەم ماوەیەدا دەیان گەنج دەهاتنە مائمان و داویان
دەکرد بێمە هاوبەشی ژانیان، بە پێزو هەست بەرزییەو دەرگاگەم
نیشانی یەكە یەكەیان دەدا. ئەوان نەیان دەزانی كە ئیتر ئیلکای لە
پۆلحیدا ژیانئێکی لەسایە ی قورئاندا بنیات ناو و خۆیشی لە دنیا دا
بە مستەفا بەخشیو. لەبەر ئەمە بوو كە چاو م هیچ كەسی نە دەبینی
و هیچ كۆپێك سەرنجی پانە دەكێشام، سەرقالی هەناردە کاری بووین
بۆ شارێکی بچوکی ئەنادۆل كە تیایدا كارەكانمان دروست كردنی
خوێندنگ و شوێنی نیشتەجێ بوون و نەخۆشخانە بوو بۆ خێزانە
هەزارەكان، هەروەها یارمەتی دان وانه و تنەو بوو بە قوتابیە
هەزارەكانی ئەو شارە، بەهۆی ئەمەو دیسان لەناو ئەو كەشە
سبحراویە ئەنادۆلدا كە بەر لە چوار سال تیایدا ژیا بووم، دووبارە
پیا سەم دەکردو لەو هەوا پاكە ی ئەویدا هەناسەم دەدا كە دەبوو
دەرمانێکی مەعنەوی بۆ ئازارە دەروونیەكانم.

لەگەڵ تێپەر بوونی پۆژدا، خۆشەویستی ئەنادۆل و عەشقی
مستەفا، لەگەڵ پێی نام بە هەر گەلێكی وشك هەلاتوودا گیانیان
بە بەرمدا دەكردەو، دەبوو نزیکە ی هەشت كاترئیمیر بە پاس گەشت
بكەم، لەخۆشحالیدا وەكو چۆلەكە دەفڕیم، وەك ئەو ی دۆستە
گیانی بە گیانیەكانم چەند سالتێك بێت چاو پێم بن، هەستێکی خۆش
هەبوو، بەجۆرێك لە سیبەری هەر دارێكدا لە بەرزایی هەر شاخێكدا و

له بېده نگی ده شته کانی شدا هه ستم به بوونی ئه وان ده کردو هه سره تی
بینینی ئه وان له ده رووندا زیاد ی ده کرد.

له گه ل پویشتنی ئوتومبیله که و فرینی پوچی مندا، له ناو قوولایی
ئه و هه ریمه فراوانه له ئاسووده یی که مهستی کردبووم به بۆنی
ده روونه پاکه کانی ئه و مرۆفه ساف و سادانه و ئه و خانوو ماله
دارینه نه یان ده چوومه وه بۆ ئه و په پی ناسکی و په سه نایه تی، ئه و
که سانه ی ئه و ی ئه و نه و نه د پوچ شیرین و سیما نورین بوون که له
هه ریه کیکیاندا خو شه ویستیه کی سه یر ههستی پی ده کرا. له دله وه
هه زم ده کرد بۆ دامرکانه وه ی هه سره تی ئه و دوو دۆسته ئازیزه م
ئه مان له ئامیز بگرم.

ئه و پێگه یه ی که نه مده ویست کۆتایی بیته، له که نارێکدا ته واو
ده بوو خۆم له ناو چه پله پێزانی ئه و که چه نازدارانه دا بینیه وه که بۆ
پیشوازیمان ئاماده بوون، گرنگی پێدانی بی ئه ندازه ی ئه وان و
بایه خدانیا ن به میوان له ناخه وه خو شه ویستیان تیا دروست ده کردم.
باوه شیان پیاده کردین و به خیره اتنیا ن ده کردین ده موت: "خودایه
ئه مه خه ون نه بیته" به جۆرێک ئاسووده بووم له ناویاندا که
ده پارامه وه ئه مه خه یال نه بیته، ئه و پۆژه قوتابخانه یه ک و
نه خو شخانه یه ک و به شه ناو خو ییه کمان ده کرده وه.

له ناو ئه و قه ره باغی و خه لکه زۆره ی ده نگه کانی شیانم له یه ک
جیا نه ده کرده وه، ئه و قوتابیا نه ی بۆ خو یندن پارهم بۆ خه رج کرد

بوون و ناویانم نه ده زانی و نه مبینی بوون، به گولّه کانی ده ستیان و
نامیز گرتنه گهرمه کانیان و بانگ کردنه کانیان به دایه و داده منی
مه ست کردبوو... ئه ی ئه و ماچه بچووکانه ی له سر گونام جییان
ده هیشت، ته و او هۆشمی برد بوو... خودایه

فریشته، که منی له خۆم سه ند بوو...

ئه و ئیواره یه له کۆنفرانسیکی خیزانی نووسه ریکی پهروه رده ییدا
که کتیبه کانیم زۆر ده خوینده وه به شداریم کرد، دواتر خانمیک نۆره ی
قسه کردنی هات، باسی نارپه حه تی و ئاسته نگه کانی ژیا نی خانمیک
کرد، وه کو کاره بام لی بدریت کاری له ده روونم کرد، چیرۆکه که ی
فرمیسکی به هه مووان باراند.

به نده یه کی خوا نه مابوو که به به سه رهاته که ی هه ستیار نه بوو بیت
له کو ی بمزانیایه ئه و سوپرایزه ی چاوه رپم ده کرد، له و ی ده یدۆزمه وه؟
بی ئاگا له هه موو شتیک کچیک تاز ه پتگه یشتوو که چاوه کانی
نه یده بینی و به نارپه حه ت پئی ده کرد هی نایانه ته نیشتم... وتیان:
- ئیلکای خان، ئه مه ئه و خانمه یه که مامۆستا که مان باسی ده کرد،
له سایه ی ئه و یارمه تی ه ی ئیوه، ده ستی به ژیا نی کردووه و زۆریش
سه رکه وتووه ...

به و پوهه شیرینه یوه بهره و لای من ده هات، هرچه نده نه شی
ده بینیم، به ده سته کراوه کانیه وه له لاه وه دانیشته، به ده نگیکی
فریشته ناساوه وتی:

- نه م (جهوشه ن) ه دایکم بژی ناروون، وتی نه مه نیوه
ده پاریزیت، "نه و به پاره که ی نیمه ی پاراست، خوی مه زنیس به م
جهوشه نه پڅ و گیانی بیاریزیت، ان شاء الله پیغه مبه ریش ﷺ
گوره ترین پاریزه ری ده بیت".

زیاتر خوم پی پانه گرا که به م هست و سوزده وه نه م کچه
نازداره م بینی له دل وه له نامیزم گرت، نه ویش به و شیوازه ناسکه ی
خوی وتی:

- تکایه بو نیمه مه گری نیمه له حالی خومان نارازی نین، خوا وای
ویستوه، نه ی نه گره هیچی پی نه داینایه؟ یان نه گره له حالیکې له مه
خراپتردا بووینایه؟

ده ستم هیئا به سهریدا:

- من به قوربانت بم... ته ماشای نه و نیمان و ته وه ککول و قه ناعه ته
بکه... خواهه گیان!

سو پاس گوزاری و پازی بوونی نه و بنده بی ده سه لاته قه ناعه ت و
باوه پ پته وی له به رامبه ر نه و نارازی بوون و گله بیانه ی نیمه سهره پای
نه و هه موو نیعمه تانه وه کو تیر دابووی له سهرم.

- تۆوانەى ژيانى پى دام، وتەكانت وەكو نىردراوىك لەمىشكەدا جىي
گرتوو، خۆزگە ھەموو كات پابەرئىكى نىەت پاك و باوەر پتەوى وەك
تۆم ھەبووايە، خۆم بۆ چەماندەو ھەلەو ھەداوام لىكرد:

- دەبىتە كچى من؟

بەدوو دلىەكەو ھەوتى:

- نەخىر

- بەلام بۆچى؟ من دەتوانم يارمەتەكى باشت بەم

- من خۆ پىويستم بەھىچ نىە...ئەو پارەيەى پىت بەخشیووم بۆ
خۆشم و دايكىشم بەسە.

ھەر ھەما من ئەگەر بىمە كچت، دەبمە بار بۆت...ئىو ھەم
ھالەم ھە بەرگەم ناگرن، دواى ئەو ھەش من ھەرگىز لەدايكم
جيانابمەو.

- دايكىشت بانگ دەكەين..

- نەخىر، ناتوانين ئەو بەيئنين...

- بۆچى؟

- چونكە ئەو ئىفلىجە، ناتوانىت لە جىي خۆى ھەستىت، ئەم جارە
ئىتر ھىچ توانام نەما:

- ئااھ...ئىو ھەگەر ھەترىن بەندەكانى خوان....

دايكت ئىفلىجە لەجىي خۆى ھەلئاسىت، تۆش نابىنىت سەرەپاي
ئەو ھەش ھىچ گلەببەكت نىيە و لەسەر ھەموو شتەك سوپاسى خوا

ده كه یت... چی ده بوو یه كه له سه دی نه سوپاسگوزارییه ی ئیوه
له منیشدا هه بووایه...! وهك نه وهی نهو كچه جوانه هه سره تیک بیت
كه هه موو ته مه نم چاوه پیم کردبیت له نامیزم گرت.

- ببوره كچم ته تانته بیرم چوو كه ناویشت بیرسم؟
- ناوم (فریشته) یه.

ئیت هر هوش له سه رمدا نه ما، ده ست و قاچم ده ستیان به له رزین
کرد، به زۆر خۆم راگرت تا هوشم بمینیت به و په رۆشیه زۆره ی چه ند
سال بوو چاوه پیتی نهو را به ره بووم. پیم وت:
- كه واته تۆ نهو "فریشته" یه یت! من شهو و پۆژ چاوه پیتی
فریشته یه کی وهكو تۆ بووم. خیرا هه ستامه سه ریی به و ئاگره ی
ده روونه وه:

- هه سه ده مه ویت بمبه یته لای دایکت، ده بیت باشتربتان ناسم،
وهك نه وهی خوشتین مژده ی ژیانم بیست بیت، له گه ل كچه كانی ترو
فریشته دا پۆشتینه مالتیان.

له خانوویه کی نزمی یه كه ژووریدا... خانمیکی ته مه ن مام ناوه ند،
به پوو خساریکی زه رد هه لگه پاوه وه، به لام چاوه كانی هاواری فیداكاری
و ئیمان پته ویان به رزده بوه وه له جیگه كه یدا پال كه وتبوو.

دایك و باوك و كچ پێكه وه تووشی كاره ساتیک بوون، باوكیان هه ر
له ویدا پۆحی سپاردوه، دایکیان بۆ هه میشه تووشی ئیفلجی
بووه... كچه كه شیان چاوه كانی و هه ردوو قاچی له ده ست داوه،

پەروەردگارم! تاقىکردنە ۋە كانى تۆ ھەمىشە پىر لە ھىكمەت و دانايىن، ئىم دايك و كچە كە لەم ھەموو بى چارەبىيە ياندا بە دلخۆشى و ئاسوودەبىي بەرگەي ھەموو شتێك دەگرن چۆن نابێتە پەندو ھىكمەت بۆ كەسانى بەدەمەك كە لەبەر داخستنى بچوكتىن دەرگا ناشكورى دەنوێنن....!

خو ھەيە، خەم نىيە:

لەو خانووە يەك ژوورىيە ياندا، بەديوارەكە ۋە تابلۆيەك ھەلواسرا بوو كە وێنەي باوكى بوو... لەخوارە ۋەي وێنەكە ئىمە نووسرابوو..."
خو ھەيە، خەم نىيە"... بۆخاترى خودا تەماشاي ئىمان و تەسليم بوون و ھىزە مەعنەويە بكەن...! سەرەپاي ئە ۋەي گەورەترين كارەساتيان بەسەرھاتوو ھە ئارامگرو سوپاسگوزارن...!
ۋەكو پتەوترين شاخ بەرامبەر ژيان پراوەستاۋن...! لەپاستيدا ئەمەيە كە پىي دەلێن ئاسوودەبىي پاستەقینە... لەپشت سەرى ئەو خانمە ۋە چەند كتيبێك ھەبوون... قورئانى پىرۆزو تەفسىر لەگەڵ كتيبێكى بچوك كە "پەيامى بىماران" بوو بەگريانىكى زۆرە ۋە لىيان پارامە ۋە كە بۆ چارەسەر ۋە رگرتىيان يارمەتى خۆي و كچەكەشى بەدەم، بەلام دايكى پەسەندى نەكرد:

— نەخىر... پەروەردگارم ژيانىكى پى بەخشيۋىن ئەگەر ئىم ژيانە بگىرپنە ۋە بە لەش ساغى شادبىينە ۋە ئىتر نەفسمان تىر ناخوات و

داوای زیاتر دهکات، نامانه ویت له گهل نه فسمان ناشت بینه وه و
تاقیکردنه وه که ی بچیزین هم چوار دیواره ده مان شارپته وه و ناهیتلایت
گونه نه نجام بدهین.

- نیمه له حالی خو مان پازین، نیوه بگه نه هاوکاری نه وانه ی که
گله یی له حالیان ده که ن.

نای دنیا... نای مرقایه تی... بیستن... گوپیه کانتان بۆ هم
قسانه باش بگه نه وه، نه ی نه و هاوسه رانه ی له بهر بچوکتین کیشه له
هاوسه ره که تان جیا بونه ته وه، نه و که سانه ی له بهر که مترین
ناپه حه تی بی نارامیتان تووشی خه مۆکی کردوون، نه و که سانه ی
به بی هۆکار تاوانیان کردوه، هه موو نه و که سانه ی دنیا یان کردوته
جیه که که ژیا نی تیا نه ما وه... وهرن بیستن...!

وهرن وانه ی خو شبه ختی له م دایک و کچه فریشته ئاسایه
وهر بگرن، هه ردووکیانم توند له نامیز گرت.
دایکی وتی:

- زۆر دوعا بۆ تۆ ده که یین، نه و کاته ی پاره که ی تۆ مان پیگه یشت
به راستی له پیویستی که ی زۆر دا بووین. نه و پۆژه و نیستاش هم
دوعایانه ت بۆ دووباره ده که ینه وه "خوایه له ته مه نی نیمه هه لگروه
ته مه نی نه و دریز بکه، هه موو ژیا نی تووشی خیری بکه، له که موکوپی
و گونه هه کانی خو شبه... نیمانیک ی پی ببه خشه که به دریزایی ته مه نی
دهستی بی چاره کان بگرت...!"

هەردوو دەستم بە پوو خسارمەوێ گەرت لە بەرامبەر ئەو دوعا
جوانە یاندا، دواتر دەستەکانیم ماچ کرد.

- دانیام کە بە دوعا کانی ئێوە یە من بە پێوە پراوە ستاوم. ئێوە
فریشتەن لە شیوەی مۆڤدا! ئەم هیدایەتە ی منیش لە سایە ی نزا
وێرگراوە کانی ئێوە یە.

من ئەوە ی لە دنیاو لە هەر چوارە وێردا بۆی دەگە پام،
لە خانقچکە یە کدا و لە دوو مۆڤی گەورە، دایک و کچیک ی وێک ئێوە دا
دۆزیمە وە.

تەداوی دەردی من لە لای دایک یکی ئیفلێج و کچیک ی نابینا بوو!..
چەندین کاترێمێر نە مەدە توانی ئەو دایک و کچە جی بهێلم، هەر
بە جیا بوونە وەم لێیان... پێنماییم بە بەر دەستە کانم دا کە مالتیکی
جوان بۆ فریشتە و دایکی بکەر دێت... بە دەر لە وانە ش ئۆتۆمبیلێک
دابین بکەن کە هەموو پۆژێک فریشتە لە ماله وە بگە یە نێتە قوتابخانە.

ئەو شەوێ تا بە یانی ناوچە وانم لە سوێجە بەرز نە کردە وە. لە خوا
پارامە وەو فرمیسکم پێشت، ئێتر گەورە ترین گەنجینە ی دەوڵە مەندی
من ئەوان بوون، کە گە پامە وە بۆ شوێنی کارە کەم بپارم دا ئێتر
دە بیئت هەموو داراییم لە م پێگە یە دا خەرچ بکریت، هەموو سالتیک
ناحیە یە کەم هە لێ بە ژاردو بۆ دابین کردنی خوێندنیکی باش بۆ
هە ژارە کان هەموو هەولێ خۆم دە دا، بە تایبە تیش گرنگیدان
بە قوتابییه زیرەک و بلیمە تە کان. مادام نە گە یشتم بەو مستە فایە ی

ته مه نی بۆ ئیمان و قورئان دانا بوو. منیش به یه کلایی کردنه وهی
 خۆم بۆ ئەم پێگهیه، بریارم دا سه ره تا بېمه به نده یه کی باشی
 په روه ردگارم، پاشان هاوسه ریکی شیاو بۆ مسته فا. له وانه یه پۆژیک
 له پۆژان له دها توودا یه ک بېینینه وه، بابزانیت من ژیا نی خۆم بۆ ئەم
 کاره ته رخا ن کردووه، تێیگات که به هاوسه رگیری نه کردنیشم
 خۆشه ویسته که م له له که داربوون پاراستوه.

باوکم بریاری سه رکوتکردن و زایه کردنی منی دابوو
 باوکم له بهر نه وهی خۆشه ویستی و گرنگی دانی من به خوا و دین
 به ئاره زوو هه وه سیکی کاتی تیگه یشتبوو، نه و ماوه زۆره له سه ر
 کاره کانم ده نگیکێ لیوه نه ها تبوو. په نگیشه نه مه ی له پێتا و به ده ست
 هێنانی نه و که نجه به نه زموون و خاوه ن توانایه "مسته فا" دا قبول
 کردبیت، به لام خه ریک بوو حا لی ده بوو، من بوومه ته ژنه بازرگانیک و
 نه مه ش که دیته دهستم له کاری خێرو بۆ په روه رده و خویندن خه رجی
 ده که م.

به شیوه یه کی هه ست پی کرا و به ره نگاری بونه وهی خۆی
 ده رده خست. خراپ بوونی بارودۆخه که ش کاتیک دهستی پی کرد، که
 زانی من دایکیشم هێنا وه ته لای خۆم و یارمه تی نه و چینه دینداره ی
 کۆمه لگا ده ده ی ن، نه مه ش پێچه وانه ی فه لسه فه ی خێزانی ئیمه بوو.

له کاره کانمدا پږگري خيژاني دروست ده کردو له هه موو به گژدا
چوونه وه به کيشماندا باوکم به تووړه بوون خوی دهر باز ده کرد، که سيک
که هه موو ژيانی به دوزمنایه تی خواو که سانی دینداره وه به سهر
بردووه هه رگیز چاوی له خزمه ته کانی که که ی له م بواره دا نه ده پوښی
نور باش هه ستم به و لپرسینه وانه کردبوو، باوکم که له باره ی منه وه
چهندين هه والی هه ل و دروی پی گه یه نرابوو، له جیاتی نه وه ی نه و
کيشه یه م له ماله وه له گه ل باس بکات بانگی کردم ه شوینی کاره که ی
خوی، نه مه ش پلانیکی شه ی تانانه بوو.

تا نه و پوړه باوکم به و تووړه ییه نه دیوو، به پروانینه کانی
واده رده که وت بیه ویت گیانم لی بسینیت، به هه موو جوړیک نه فره تی
لی ده باری، دایکم که له ته نیشته وه بوو، وه که نه وه ی پيشبینی
هه موو شتیکی کردبیټ، به نیگا خه ماو یه کانی هه موو شتیکی تی
ده گه یاندم، وه کو نه وه ی بلیت: "کچم نه که ی ده نگت لیوه ده ریټ،
هه رچی وت بلی به سهر چاو، نه و پیاوه برپاری داوه تو زیه بکات،
نه گه ر به بی ده نگی گوپراهه لی بکه یت پزگارت ده بیټ، نه گه ر نا پیټ
نالیت "کچم" بی په حمانه له ده ست ددات، چونکه نه و پهرت
کردنه وه به گژدا چوونه وه ی پر نه سیپه کانی و به بچوک ته ماشا کردن
له هیچ که سیکي ده ورو به ری قبول ناکات".

له ژورده که دا پاوړژکاره کانی به پړوه به رو داروده سته ی کومپانیا که ی
و ته نانه ت هه ندیک له کار به ده ستانی کومپانیا که ی منیش ناماده بوون،

ئەم ناوەندە كە بەتەواوی وەكو دادگا وابوو ھەموو شتێكى باس دەكرد.

لەبەردەمدا دوو ھەلبژاردە ھەبوو، یان لەدنیاكەى باوكمدا بە درێژایی تەمەنم پۆج و دڵم بەپارە دەفرۆشت و بەرامبەر خواو دین پادەوہستام یاخود لەگەڵ پازى بوون بەھەر سزایەك، وەكو كەسێك كە ھەموو شتێكى لەدەست دابێت، دەگەرێمەوہ ناوخەلكە دڵ و دەروون پاكەكەى ئەنادۆڵ. ئەمە بۆ من بپاریكى زۆر سەخت بوو. كچێك كە لە ھەبوونی و دەولەمەندیدا گەرە بوو، دروست كردنى ژيانێكى ھەژارانە چەندە باریكى گران بوو بۆم؟ ئەگەر تەنانەت خۆشم ئەوہم پێ ھەلسۆپایە، ئایا باوكم لەوہ خۆش دەبوو؟! بەو پیاوانەى خۆى كە ئیشیان خوین پشتن بوو، بەسەد جۆر لەكارو شوینى ژیانم دەری نەدەكردم؟ بەو ھەموو پرسىيارە ئالۆزو خەمە لێك ئالۆسكاوانەوہ كە لە مێشكەدا دەھاتن و دەچوون بۆ ھەموو شتێك ئامادە بووم، بەشیۆھەكى زۆر قورس تاوانبار دەكرام، كەسێش نەیدەوێرا بەرگرم لى بكات، ئەگەر گویم بۆ نەگرتایە، دوورنەبوو ھەر لەویدا بەتاوانبار كردنم، زۆر بەبێ دەنگى لەپەتى سێدارەى بدامایە.

چاوەكانم داخست، ئەو نووسینەم ھاتەوہ بیر كە لە مالى فریشتە بەدیوارەكەوہ ھەلۆاسرابوو:

"خاھە، خەم نییە..."

ئۆۆۆۆ... ھەناسەى كى قولم ھەلمى.

تەسلیم بووم بە خواو لە دلی خۆمدا وتم: "ئەگەر ئێوە هیژتان
 هەیه، ئەوا منیش خوام هەیه... " لەوکاتەدا کە خۆم بۆ
 پووبەپووبوونەوهی ئەو هەموو تووپی و قینەیی باوکم ئامادە
 دەکرد، پوورە فاطمە لەبەر چاوم دەرکەوت. بە پوورە نورین و
 زەردەخەنە شیرینە کە یەو.. بالەکانی کردەووە وەک ئەوێ بیهوێت
 لەباوەشی میهرهانی خۆیم بگرێت و دەوێ دەستی بە قسەکرد:

- کچم لەبیرت نەچیت، ئەوێ پشت بەخوا ببەستیت
 سەردەکەوێت... ئەوێش کە پشت بەبەندە ببەستیت دەدۆریت...
 ئەگەر خوا ویستی لە ئەنجامدانی شتیێک نەبیت، هیژی هەموو
 مرقایەتی کۆبییتەو ئەو ئیشە بە ئەنجام ناگات، ئەگەریش خوا
 ویستی لەسەر شتیێک هەبیت، هەموو خەلگیش کۆبییتەو ناتوانیت
 بەر بەو کارە بگریت.. مەترسە.. دوژمنەکانی خوا، ناتوانن زیان
 بەبەندەیهکی خۆشەویستی خوا بگەیهنن. ویستم هەستم و تاو بدەمە
 دەستەکانی، بەلام لەناکاو لەبەر چاوم فەڕی و نەما...

ئەم دەست گرتنە مەعنەویە پوورە فاطمە لەسەختترین کاتدا
 بوو سەرچاوەیهکی هیژ بۆم، ئیتەر ئامادەیی هەموو شتیێک بووم
 لەدوای ئەم هیژ پێدانهوێ چێ دەبیێت بابییێت...!

ئیتەر با لەسەر کارەکەم لامبێن، لەمالەوێ دەرمبکەن، ئەگەر
 بیانهوێت با بەدەستی پیاو کوژێک بشمکوژن، مردن لەپێناوی خوادا
 جوان بوو.. من کە لەمردن نەترسم، لەهیچی تریش ناترسم...

به ته واوی له وگاته دا بوو:

به لى نيتړ باوکم که به هم مو پياوړه کانی منيان ئابلؤقه دابوو،
هه ستايه سه رپى و دهسته کانی به هم مو تووړه پى خوځيه وه
پاوه شاندر وشه په قه کانی که ده توت بؤمبايه که له ناو ده ميډا
ته قيوه ته وه دانه دانه پړى کردن:

- سه یرى من بکه... من بؤ به ده ست هينانى ئهم شکو و هيژه
هم مو ته مه نم سرف کرد، ئه و که سه ى ده بيته ميراتگري من ده بيت
وه کو خؤم بيت، ئه گهر ئهم شته پوچانه ى وه که خواو دين و
پيغه مېر (استغفر الله) له ميشکت دهر نه که یت، هر ئیستا ده تده مه
ده ست گورگه برسپه کان. نيتړ من منالیکم نيه..

من ده ورو به رى کى کراوهم هيه، که هم مو وان ئاگادرای فيکرو
فلسه فه ى من... دووړن له ده مارگيرى و کؤنه په رستى پړگه ى ئيمه
خو نا، به لکو ئه قل و زانست ديارى ده کات.... يان ده بيته کچيک
شياوى من بيت، يان له مړو وه هم مو شتيکت لى ده سه ندریته وه و فرى
ده دریته کؤلان، يه که شانست پى ده به خشم. ئه گهر داواکارى و
ويسته کانم په ت بکه يته وه، ئه وا له مړو وه له لای من به نه بوو ه ژمار
ده کریت... به مه ش ته واو نابيت، ماوه ى دوو سال له ژير چاودى
خؤمدا ده ميځيته وه، ئه گهر به دلم بوويت ئه وه له به ختته، ئه گهر
نه بوويت نيتړ ده بيت ئاره زوى مه رگ بکه یت.. ئیستا فه رمانت پى

دهكهم. لهگل ڪاك فارووقی پاویژکارمدا بهزویی هاوسه رگیری
دهکیت و دهبیته هاوسه ریکی باش بۆی، هه موو په یوه ندیه کیشته
لهگل ده مارگیر و کهله په قهکان ده پچرینیت.

که ناوی فارووقی بی دینم بیست، نیتر نه وهی دواي نه و هیچ بۆم
گرنگ نه بوو... له وکاته دا وه کو داریکی ناوبۆش پوو خام...
خۆشه ویستی مسته فا که بۆ خوله کیکیش له بیرم نه ده کرد پزایه وه ناو
ده روونم بهرگه ی هه موو به لاو فیداکاریه کم ده گرت به لام هه رگیز
نه ده که وتمه بیري که سیکی تر جگه له و مسته فایه ی خۆم بۆ
ناماده کردبوو.

له و ته سامناک و توقینه رو مه رگ هیتانه ی له ده می باوکی
سه ختگیرم هاتنه در، نه وه نده سپو غه مگین بووم که هیزی هیچ پی
نه مابوو جگه له وهی به هه موو بونمه وه له ناو خۆمدا هاوارم ده کرد:
- په روه ردگارم... پزگارم بکه...

نیتر له بهر چاوی هه موواندا و هه ر له وکاته دا نه و پووداوه
چاوه پوان نه کراوه پوویدا که هه مووانی له سه رسامی دا هیشته وه،
پووداویکی پر له پاژ که پلانه کانی باوکی تیکدا و سه ره و ژووری
کرد...

له و کاته ی نه و وشه ژه هراویانه وه ک فیشه ک یه ک له دواي یه ک
له ده می باوکم ده رده چوون له ناگا و په شاییه کم هه ست پی کرد که له

پشت منه وه هات و زۆر به خێزایی گه یشته باوكم به لام چى بوو؟
نه مزانى...!

باوكم كه كه ميك له وه پيش به توو په بوونه وه په نجه كانى
پاده وه شانده وه په شهى له من ده كرد، له و ساته دا به بهرچاوى
هه مووانه وه وهك خانويهك دارماو كه و ته سه رزه وي، هه موو
پياوه كانى له چاو تروكانيكدا گه يشتنه سه رى دايكيشم كه خهريك بوو
له هوش خۆى ده چوو پاى كرده لای و ده ستى كرد به هاوار كردن.

منيش له ژۆر بارى ئه و شوكه قورسه دا كه نه مزانى چى بوو! پاما
بووم... به لام ئه و سيبه ره پر نه ينييه م به تۆ له يه كى ئيلاهى ده زانى
كه به بى دهنگى هاته ژووره كه وه... له و سه رسوپمانه زۆره دا به هه موو
توانام هاوارم كرد:

- په روهر دگارىم....!

ئه و خوايه م كه به بنده يه كى پشت به ستوو باوه پر پته و به خۆى
هه رگيز به جى ناهيلايت! ئه و خوايه م كه مرقفه سهخت گيره كانى
به جوړيك وانه پيڤه دات، كه ببينه داستانى سه ر زمانى خه لكى!

ماوه ي كاتژميړيك له ناو ئاره قى خۆمدا له و باره قورسه دا ژيام،
دواتريش به و پووداوه جه هه ننه ميه جاريكى تر له شه ره ف و نرخى
به بنده كانى ئيمان پته وي خوا و جياوازي له گه ل ئه وانى تر تيگه يشتم،
سه ره پاى ئه مانه ش هه رچه بنده ئه و دوژمنى خوا بيته، چه بنده ش پلان

به دهسته وه... نه مه سزایه کی نه وه نده سهخت بوو بۆ باوکم،
که بهرگی ته ماشاگردنیشم نه ده گرت...

چاوه داچه قیوه کانی و سهیرکردنه بیچاره کانی که موچرپکه ی
به له شدا ده هیئا، هیئده پرپه ندبوون پیاوه کانی چوارده وری تا پاده ی
هه له اتن تۆقاندبوو.

باوکم به درێژایی ته مه نی دژایه تی خوی کردووه، فریشته ی گیان
کیشان به شیوه یه کی ژۆر ترسیئنه رو بهرگه نه گیراو له بهر چاوی
هه موواندا سزای ددها، ئاه باوکه! چی ده بوو نه گه ر پاره و نه م ژیا نه
کورته ت به هه میشه یی نه زانیایه! چی ده بوو له م ده ورو به ره
به رژه وه ندی خوازه ت دا برایتایه! چی ده بوو ده رکت به وه بکر دایه که
نه و زاته ی دروستی کردویت له ناوه ختی کدا ده تباته وه....! نه ی چی
ده بوو دۆست و ئاشنا که لیکت هه بوایه که هه مووان ده ست به دوعا و
نزا بونایه بۆت!! ئاخ باوکه.. دژایه تی خوات کردو هه موو ته مه نت
سه رقالی پێکه وه نانی پاره بوویت، به لام ده و له مه ندی و
سه روه ته که ت نه یانتوانی به ره نگاری ئازاره کانت ببته وه... له وه
تی نه گه یشتی ت که کاتی که له دایک بویت پرست پی نه کرا، بۆ مردنیش
پرست پی نا کریت...

ژیانی دوا ی مه رگ هه یج گرنگیه کی بۆت نه بوو؟ بۆچی بیرت له وه
نه ده کرده وه نه و دۆستانه ت که له سه ر دژایه تی خوا رایان هیئاویت
هاو پیه تیان ته نها تا ده رگای گۆرپه که ت ده بیئت!

هه‌رگیز گویت بۆ ئه‌وانه نه‌ده‌گرت كه‌ده‌يان وت: ده‌وله‌مندی ئه‌وه
 نيه كه له دنيا‌دا به‌جۆي ده‌هيايت، به‌لكو ئه‌وه‌يه كه بۆ ئاخيره‌نتي
 ده‌نيريت!

تۆ مال و ئاوبانگت دۆزیه‌وه، به‌لام به‌هه‌له‌و تاوانه‌كانت خوات ون
 كرد، هيچ به‌لايه‌ك له‌مه‌گه‌وره‌تر هه‌يه بۆ مرۆڤ؟! باوكه‌ گيان، ئه‌وه
 بزانه ئه‌گه‌ر گومانم بېردايه پۆحم به‌كه‌لكت دى، پيم ده‌به‌خشيت.. تۆ
 سته‌مكردنت له من به‌شياو زانی كه هيچ باوكي‌ك نايكات، به‌لام من
 ديسان و بۆ هه‌ميشه‌ گه‌ردنت ئازاد ده‌كه‌م، به‌رگه‌ي ئه‌وه ناگرم له‌به‌ر
 من له‌ئاخيره‌تدا سزا بدریيت، إن شاء الله په‌روه‌ردگار يشم له
 په‌حمه‌ته‌كه‌ي بۆ يه‌شت ناكات.

له‌وكاته‌دا باوكم ده‌نگي‌كي زۆر ترسناكي به‌وي‌نه‌ي مرخه‌ي ئازده‌لي‌ك
 له‌كاتي سه‌ربرپندا لێوه‌ ده‌رچوو، ئه‌مه‌لای من وه‌كو وه‌لاميك وابوو،
 كه ده‌يه‌ويت بلایت: "من له‌و په‌حمه‌ته‌ي بۆ به‌ش بووم، هيچ ئوميد‌ي‌كم
 نيه‌"، ئه‌م ده‌نگه‌ ئه‌وه‌نده تۆقینه‌ر له‌زۆره‌كه‌دا ده‌نگي دايه‌وه، كه
 هه‌موو ئه‌وانه‌ي بيستيان توند گوێه‌كانيان گرت و بۆ ئه‌وه‌ي ئه‌و
 ديمه‌نه‌ نه‌بينن ده‌ستيان به‌چاره‌كانيان وه‌ ده‌گرت، پزیشكه‌كاني
 پشت سه‌ريشی له‌سامناكي ئه‌و تابلۆيه‌دا ده‌له‌رزین.

له‌لايه‌ك بۆ هاوارو ئاله‌ي باوكي له‌زه‌ويدا كه‌وتووم ده‌گريام،
 له‌لايه‌كي تريش شت كه‌لي‌كي سه‌ير به‌ميشكه‌مدا ده‌هاتن: چه‌ندین جار

ئەو وتەيەى لەدايکى فریشتە بیستم، لەدوا هەناسەکانى پاوکمدا
دووبارەم دەکردهو:

"ئەوەى خوا بدۆزیتەو ئیتەر چى لەدەست دەچیت؟! ئەوەى
خواى لەدەست بچیت ئیتەر چى دەدۆزیتەو؟! ئەگەریش بیدۆزیتەو
دەبیتە بەلا بۆى..".

ئەم وتە پەرپەندە، بەتەواوى باسى لەباوکم دەکرد، لەبەر ئەوەى
خواى لەدەست چوو بوو، هەموو ئەوانەى هەى بوو، بوو بوونە بەلا
بۆى، بەلایەكى ئەوئەندە گەرەبوو جگە لەوەى دۆستىكى لەدواى
خۆى نەبوو، کارىكى خێرىشى بەنسێب نەبوو بوو. هەموو دیمەنەکانى
ژیانى پەرپەوون لەبەرەنگار بوونەوەى دین و ئیمان و ئەنجام دانى
هەلەو تاوان ژيانى ئاخیرەتى ئەم جۆرە کەسانە تەنانت بێرلى
کردنەوەشى تۆقینەرە، لەدیمەنێكى مەرگەساتى وادا گیانیان
دەکێشريت کە دەبنە وانەيەكى پەرپەندو دەکەونە سەر زمانەکان ئای
لەو دوايین هەناسەيە...!

خوايە چ گیانیك بەرگەى دەگریت!

کۆتا پوانینی بۆ فریادی یارمەتى، ئاواستەى دایکم کرد...
دەستەکانى کردەو وەك ئەوەى بپارێتەو، بەلام هیچی لى
نەبێسترا، وشەکان لەناو قوڕگیدا پەنگیان دەخواردەو و بەرەو
دیمەنێكى سامناكى خنکانیان دەبرد. پەرورەدگارم.. ئەمە ئەوئەندە
ترسناک بوو. وەك بلێى ئەو کەسەى لەژوورەکەدا گیانى دەدا، بەتەنها

ئەو نەبوو بەلگە ھەموو ئامادەبوونیش بوون، چونکە بینینی باوکم بەو
جۆرە و بیستنی دەنگی پچر پچری مرخە مرخەکانی گۆیەکانی
پارچە پارچە دەکرد.

چەندین پۆژ ئەو دیمەنەم لەبەر چاوە دەپۆشت، بەردەوام بیرم
لێ دەکردەو، مالتاوییهك بوو کە تەنانت نەدەچوو خەون و
خەیاڵەکانیشمەو، ئیتەر لەو کاتەو ھەموو گەردیلەکانی لەشم
مەرگیان دەرك کردبوو ئیتەر مەرگ بووبوو بەشێك لە من، زۆر باش
لەمە تیگەیشتم: چەندە پێویستە قوتابیەك بەھەموو توانایەو ھەول
و ئامادەکاری بۆ تاقیکردنەو ھەیکە بدات، بەو جۆرەو بەشیو ھەیکە
زۆر پێکخراوتر لەو ھەش پێویستە ئامادەکاری بۆ مردن بکەین.

بێگومان ئەو ئامادەکارییەش تەنھا بەئەخامدانی پەرستشەکان و
کردەو ھەوێ جوان دەبێت، ئەو کەسانەو ئەمە پشەتگۆی دەخەن
بەدلتیایەو ھەیکەتی ھاتنی ئیزرائیل و کۆتا ھەناسەکانیاندا حالیان لە
باوکم باشتر نابێت.

بهشی چوارهم

تاقیکردنه‌وهی ژيانم له‌راستیدا ئیستا

دهستی پی ده‌کرد

چوارده‌ورم به خه‌لگانی ناپاک، ته‌نرابوو:

ته‌ماشای ئیشی خوا بکه‌ن، له‌گه‌ل نه‌وهی باوكم به‌وه‌موو می‌زو
ده‌سه‌لاته‌یه‌وه منی بانگ‌کرده به‌رده‌می خۆی و له‌به‌ر چاوی هه‌موو
ئه‌ندام و پیاوه‌کانیدا بۆ لیپرسینه‌وه‌م پلانی ئاماده‌کرد بوو، به‌لام
خوای گه‌رده ته‌واو پیچه‌وانه‌ی نیشانی هه‌مووان دا و منی کرده
براو. ..! له‌به‌ر نه‌وهی من تاكه میراتگری باوكم بووم، به‌پێوه‌بردنی
كۆمپانیاكه به‌ته‌نها بۆ من جی مابوو.

به داخوه ناگاداری ئه سوپرایزانه نه بووم که به هۆی ئه کاره وه
 به سه رم ده هات. کاتیك تیگه یشتم باوكم له ده ست گیرۆی گروپه
 خراپه كان و تیگه لاوی به په یوه ندیه پیسه كان دا پۆلی به رزی هه یه.
 به راستی زۆر تووچه و خه مبار بووم، هه ر بۆیه به گرتنه ده ستی
 کاره كانم، یه که مین و گرنه گرتین کار که کردم گۆپینی کادرو نه دامه
 گرنه گه کانی کۆمپانیا بوو به که سی متمانه پیکراو، به لام له کاتی
 نه جامدانی نه مه دا چه نده تووشی نا په حه تی بووم! ناتوانم باسی
 بکه م... چه ندین جار هه ولای لی سه ندنه وه ی ئه وه سه لاتم درا،
 چه ندین جار پیلانی تیوه گلان به فیله کانیا م بۆ دا پێژرا، چه ندین
 جار یه هه په شه ی مه رگم پی گه یشت، له دوا ی ئه وه مو
 به ره نگار بوونه وه وه په شه ی لیم کرا نه گه ر نیستا به پیوه ماوم
 به ته نها له بهر پارێزگاری په ره ردگار مه، ئه و کاته ی له هۆکاری ئه و
 هه موو پوویه پوویه وه سه ختانه تیگه یشتم به هه موو مانایه ک وه کو
 شیتم لیها ت.

وه ک ده رده که وت، باوكم به ئابلقه دان و سنوردار کردنه کانه وه
 پانه وه ستاوه، به لکو ته نانه ت نه گه ری کوشتنیشمی له بهر چاو گرتووه
 هۆکاره که شی ئه وه بوو که من ته نها میراتگری ئه و بووم، له بهر ئه وه
 له وه تر ساوه که من ده ست بخرمه کاره کانیه وه وه پلانه ی لی
 تیك بده م...

باوكم هر له قاچاخچيتى چه كه وه تا بازرگاني ماددهى هوشبهر
تا به شدارى كردن له چه ندين جۆرى تر كارى ناياسايى و ته نانه ت
به يوه ندى كردن به چه ته كانيشه وه خهريك بووه...!

بۆ ئەم كارانه ش چه ندين پياوى چه تهى هه بووه كه تيزى كردون
و بۆ ئەم كارانهى به كار هێناون. ئەوانه دههاتنه لام و داواى حق و
پارهى چه ند وهخت له وه و پيشى خويان ده كرد، من سه رسام و
په ريشان بوو بووم. چه كى به هه موو پێكخراوه تيرۆستيه كان
فرۆشتوو، به شدارى كارى هه موو پێكخراو لايه نيكي كار هه خراپ و
دوو ره له په وشته كانى كردوو كه به وهى خۆى وتويه تى: "ئيلحاد
خهريكه له ده ست ده چي ت"، بۆ ئەم هه ش خه رجي هه موو
به ره نگار بوونه وه يه كى ئەم هى داوه. زۆر به تاييه تيش خه رجي نه و
پێكخراو لايه نانهى كه دژى دين به ياسايى يان ناياسايى كار يان
كردوو كيشاوه. دياره كه باوكم بۆ ته دار ده ستى نه و بيرمه نده تاريك
بينانه و هه كو سه ربازى شه تره نج ياريان پى كردوو، له لايه ك به يى
ده ست پاراستن له حه رام پارهى به ليشا و به ده ست هيناوه، له لايه كى
تريش به و پاره يه پتويستى دارايى نه و كه سانهى گرتوه ته خۆ، كه
كار بۆ هه لكه ندى حق و راستى و بلاو كردنه وهى چه واشه كارى له ناو
خه لكيدا ده كه ن. هه ر كه هه ستم به م پێكخستن و پلانا نهى باوكم كرد
به توندى پوو به پوو بو مه وه. كاتيك تيگه يشتن داواكار يه كان يان له منه وه
به ده ست ناخری ت، سه ره تا به هه ره شه كردن و دواتر هه وليان بۆ

کوشتنم دا. په روه ردگارم پښه ی بهم هه ولانه یان نه دا، نه مجاره
ته قه لای پووخاندن و پوکاندنه وهی کومپانیا که یان ده دا.

نه وان درکیان به وه کرد بوو که ده ورورم به مړوئی لیها تو و
چاونه ترس پرکردو ته وه هر بویه پلانی نه وه یان داده پشت که
نه مجاره دانه دانه له پیز ده ریان بکه ن و له ناویان به رن.

هه ندیکیان تووشی کاره ساتی نو تو مبیل ده بوون، هه ندیکی تریان
هاوسه ره کانیا ن مالیان جی ده هیشت، نه وانی تر به لا به سر
منداله کانیا ن ده هات، هه مووان مه ترسی و په شیویان تیکه وتبوو.

به هه موو توانامه وه له ناو نه و باره قورسه دا هه نگام ده نا، شه وان
تا به یانی بډ پښه چاره ی دربار بوون له خوا ده پاپامه وه، نه مه
له کاتی که دا من ده ست که وت و ده سه لاته کانی کومپانیا که مم به ته نها بډ
نه نجام دان و خه رجی کاره خیرخوازی به کان به راگیرکراوی
ده هیشته وه نه گه ر نا من و دایکم ژیا نیکي ناسایی و ساده مان به س
بوو، هر نه و ناپاکانه ی که ناگاداری نه م نیه ته م بوون، ده یانویست
به ربه ست بډ کاره کانی کومپانیا دروست بکه ن.

پرازی ناو دهنگی بانگ...

له لایه ک نه م کوششه م بډ کاره کانم به رده وام بوو، له لایه کی
دیکه شه وه هر له بیرى موسته فا دا بووم، نا توانم بیدرکینم که چه نده م
پیویست به شاره زایی "مسته فا" هه بوو له م مه سه لانه دا. نه گه ر له به ر

دووباره هیژپیدا نه وه م و بهر زکړنه وه ی وره ی پوخواوېشم بوايه، زور
 نار زووی بینیم ده گرد، هیچ به کټک له و داخوازی کارانه ی
 له ده رگایان ده دام جیگه ی مسته فایان نه ده گرتو وه، له بهر نه وه به و
 چاوه وه ته ماشای هیچ که سیکم نه ده گرد، چونکه هر له پوڅی
 به که می پووه پوویونه وه مانه وه، نه وینی مسته فا له ناو ده ماره کاندا
 ده سوړپایه وه له پازاندنه وه ی خه ونه کانم به رده وام بوو.

له سه ختترین کاته کانیشمدا له ناږه سه ترین
 به رهنکار بوونه وه کانیشمدا به رگم ده گرت و به خه یالی پوڅیک گه یشتن
 به و به پټوه پاده وه ستام...

بو که میک دور که وتنه وه له و که شه خنکینه ره ی ژبانی کارو
 به دابین کردنی خه رچی پټویست بو سه دان قوتابی له لایه ن
 کومپانیا که مانه وه بریاری نه وه مان دا به سه ردانیک بجینه (چه نه کالی)،
 چه ند ژنه باز رگانیک و دوو ماموستای په روه رده ش هاوړپیه تیان
 ده گردین، پاسه که مان بو نه نجامدانی نوپوڅی نیوه پو، له مزگه وتیکی
 بچوکی که نار به کټک له و شارانه ی هاته پیمان پاوه ستا، دوا ی
 نه نجامدانی نوپوڅه که مان له وې ده که وتینه وه پټ به لام نه وه دنگی
 بانگه ی که بیستمان زور به خیرایی کاری له هه موو گیانم کرد و
 په روشیه کی که وره ی له ده روونمدا چاند به و هه موو هه سته
 سه یرانه مه وه خوم له دنیا یه کی تردا دوزیبوه وه.

ئای خواجه گیان! ئو دهنګه چهنده له دهنګی مسته فاده چوو!
 به په له ده ست نویژه که مان گرت و نویژه کانمان به جی هینا.
 ده مویت به رله وهی مه لا درېچیت، بګه مه لای، له بهرنه وهی قوتابی
 و هاوړیپیانم گومان نه کهن، وام تېګه یاندن که له باره ی باسیکه وه
 ده مه ویت پرس به نیمام بګه م، کاتیک له دوی نویژ دانه دانه نویژ
 خوینان دهرده چوون منیش که دلم زور به خیرایی لئی ددها، له
 چاوه پوانی ئو نیمامه دا بووم که به مسته فام ده زانی...! ئای
 خودایه، هه سستیکی زور سه یرم بۆ دروست بوو، ده ترسام له هوش
 خوم بچم، کاتیک له گهل ئو نیمامه گه نجهی که من به مسته فام
 ده زانی و له دوی هه مووان هاته دهر پووبه پووبوینه وه، حاله زور
 شپړزه بوو، ماموستا که ئو حاله په ریشان و پهنګ په پړوه می بینی،
 به پړنژیکي زوره وه وتی:

- پرس و داواکاریه کتان هه بوو خانم؟! به رله وهی وه لام له منه وه
 وه یرگریټ، به بچو ککرده وهی چاوه کانی سه رنجیکی وردتری دا...
 وتی:

- ده بیت ئیوه ئیلکای خان بن! ئیوه له ئیتالیا بینیه، باستان
 له کاره کانتان ده کرد بۆ یارمه تی دانی قوتابیه هه ژاره کان، من ئو
 کاته قوتابی بووم، له زانسته سیاسیه کانداسه رقائی خویندنی دکتورا
 بووم، یارمه تی زوری قوتابیه کانی ئو ویتان دا، بیرم نایه ت چه ندهم
 دوعا بۆ ئیوه کرد... به پاستی پیروزباییتان لی ده که م، خوا لیتان

پازی بیت، ولاته که مان پئویستی زۆری به که سانی وه کو ئیوه یه. به به خشینی دارایی و توانا کانتان به بواری په روه رده و فیکردن ده بنه خالی به ره نگاربوونه وه و خۆپاگری کۆمه لگایه کی پووخوا و له مه عنه ویاتدا، بناغه ی پاگری به هاکان له کۆمه لگه دا به پارێزای ده هیلنه وه دوعا کانه مان هه میسه له گه ل ئیوه و که سانی تری خیرخوازی وه کو ئیوه ده بیت.

زۆر شه رمه زار بووم... له کو ئی بمزانیایه، نه و خزمه ته بچوکانه ی پپی هه لده ستم به و جۆره به گرنگیه وه چاودیری ده کران! نه و لاوه خوین گهرمه ی به په فتاره جوانه کانی هه ر زوو کاری له مروف ده کرد، به رده وام بوو:

- بیه خشن... به بی پرس کردن به ئیوه له په رۆشیمدا که وتمه قسه... ئیستا چی ده که ن لیره؟ دووباره بۆ کاری خیره؟ دوو دل بووم له نیوان وتن و نه وتنیدا... دواتر بینیم له وتنی پاستیه که زیاتر قسه یه کی ترم نیه، بۆیه وتم:

- بانگ خویندنه که تان زۆر کاری تیکردم. ماشاء الله زۆر به ئیخلاصه وه ده یخوینن یه کسه ر کار له مروف ده کات. بۆ نه مهش ویستم پیرۆزیاییتان لی بکه م.

- استغفر الله به پیرۆزیم... إن شاء الله نه م خواسته تان ده چیته حوکمی دوعا وه به و جۆره ده بی که ئیوه و تتان.

- تاييه تمه نديه كي تر كه سه رنجي پاكيشام، چوونيه كيي ده نكتان بوو
له گه ل ده نكي براهه كه م به ناوي مسته فا.

- نه كا مه به سستان مسته فا عوسمان نؤغلو بيټ؟!

يه كسر به په روشيه كي منالانه وه وتم:

- نه كا ئيوه ش نه و بناسن...!

- به لئ زوريش باش ده يناسم.

- نه و يه كه مين پئ نيشانده رم بووه له م خزمه ته دا.

- ته ماشاي نيشي خوا بكه ئيمه ش كاتيك له قوتاخانه پيكه وه

قوتابي بووين، كاكه مسته فا ده ستي مني گرت بؤ وانه كاني قورئان و
ئيمان.

له ويډا خهريك بووم ده بورامه وه له په روشيمدا... زامه

سارپژنه بووه كه ي ناخم دووباره كولايه وه، دووباره ده روونم پر بوو له

هه ست له په له يي وه رگرتني وه لامدا بووم، به زوويي وتم:

- ئيستا له كوږيه ؟

- ماوه ي سالتيك ده بيټ له مؤسكويه، ئوميډ ده به خشيت

موسولمانه كاني نه وي و بؤ ناساندني ئيسلام به پووسيه كان

پويشتووه. ناشكرايه به هؤي شاره زايي باشي له زمانه كاني ئينگليزي و

پووسي دا، گه وره كان نه وه يان به گونجاو زانيوه له وي كاري خزمه تي

پي بده ن، هه لبت خوږيشي زؤر له خه مي پرگار كړدني گه نجه

پووسيه كاندا بوو كه له بوشايي و كه م ئيمانيدا ده يان نالاند.

دهیویست بپیته تیشکیکی پووناکی بۆیان ههروهه له بهر ئه وهی
باپیره کانیشی له وێوه هاتبوون ئه میش ههستی به قهرزاری وه فایه ک
ده کرد بۆ ئه وان.

کاکه مسته فا ژماره که ی لای من ههیه ئه گهر بتانه ویت پیتان
ده ده م.

وه ک ئه وهی ده روونم بخوینتته وه

منیش به ده نگیکی وه کو پارانه وه وه په روشی خۆم ده رخست:

- ژۆر مه منوتان ده بم.

پارچه کاغه زکی له گیرفانی ده رهینا، ژماره که ی له سه ر نووسی و
دایه دهستم. به وه رگرتنی ئه و پارچه کاغه زه، به ژۆر خۆم پاگیر کردبوو
تا کو نه که ومه سه ر زه وی.

ئیت هه موو دنیا هی من بوو، خودایه ئه و خۆشحالی و ئارامیه م
وه سفی ده کرا؟! ئیت خه ریک بووم باله فرهم ده کرد به ره و مسته فا
که له سه رو هه وره کانه وه بوو، هه ی که سیش نهیده توانی پام بگریت...

خودایه، یارمه تیه م بده دڵم نه وه ستییت:

هه ر له دوای جیا بوونه وم له گه ل ئه و که نه خه خوین گهرمه خاوه ن
پێزو به ئه ده به، به خێرای دهستم دایه ته له فقه که م، نازانم چۆن
ژماره کانم وه رگرت...! به بی ئه وهی بزانم له دوای وه لامدانه وهی

ته له فونه که م من ده بی چی بلیم! به بی نارامی چاوه پئی نه و ده نگه
بووم بی بیستم...

نه گه وه لامي بدایه ته وه له دوی چه ندین سال ده نگیم ده بیست!
له و چه ند خوله که دا چی به خه یال و می شکمدا نه هات!! ده بیست
هاوسه رگیری کرد بیست؟ نه و پرسیاره م له ئیمامه که نه کرد چه ند جار
هاته سه ر زمانم، به لام له بهر نه وه ی هه له تی نه گات نه میرسی...

به زیاتر لیدانی ده نگه ته له فونه که و تی په پوونی کات، په روشی
نه ونده ی تر دایده گرتم و زیاتر له ناو خۆمدا خۆم ده خوارده وه.
خودایه! چۆن بهرگه بگرم یارمه تیم بده هیژو توانام پی ببه خشه..
به حه سره تی که وه که تاشه به ردی نارامیم پارچه پارچه کرد بوو،
چاوه پئی وه لامدانه وه بووم، که بیستم وه لامم دراوه ته وه
به په روشیه که وه وه که نه وه ی به بایه خ ترین شتم دوی له ده ست دان،
به ده ست هی نا بیته وه بی نه وه ی خۆم کۆن ترۆل بکه م وتم:

- مسته فا..

وه لام له ده نگه کی نامۆو سارده وه بیست:

- ئیوه کین؟

- من ئیلکای.

ترسام له وه ی نه و ده نگه سارده خه ته که بیچریت بۆیه خیرا وتم:

- چی ده بیست.. ده پاریمه وه یه که خوله که گوی بگرن زۆر شتی گرنم
هه یه که بیلیم تکا ده که م... نه گه ر ئیستاش ناتوانن له کاتیکی

گونجاوی تردا په یوه ندى ده گرم، له بهر خاترى خوا گویم بڼ بگړن،
چندین ساله چاره پټې نه م درغه تم، نه گړ که مترین میهره بانى
ده نوینن گویم بڼ بگړن... دووباره به سارديه که وه وتی:
- گویم گرتوه.

- بوونه تیشکی پووناکی بڼ من، پڼگه تان نیشان دام، تا به رده رگای
ژياننکی نویتان بردم، له سایه ی نه مه شدا " پاستیه کانی نیمان و
قورشان " م ناسی. پوومکرده په روه ردگارم. هه ولې نه وه ده دم
هه موو ژيانم بکه مه وه قفى خزمه تی نیمان. نیستاش له گه ل ده یان
قوتابی له گه شتیکی چه نه کالی داین.

که مینک ده نگی به روه نه رم بوون ده چوو:

- پیروزباییتان لی ده کم... نه مانم ده زانی. په روه ردگارم
به رده وامیتان پی ببه خشې، سرکه وتوو بتان هیلته وه.
- له جیهانی من دا، پابه رو نوور پیشه وا تو بوویت... من بالاو گوشت
و نیسکی تو م خوشنه ویست من پیزو گه وره یی و پوخی تو م
خوشویست، به خه یالاتیکی گه نجانه ی کچانه وه نه هاتووم عه شق تاقی
بکه مه وه، من له حه سره تی قاره مانیکدام که خوا خو ی پټی ناساندم و
کردیه پابه رم.

نه و خوشه ویستیه ی بڼ تو هه مه هیچ په یوه ندى یه کی به چیرته
دنیا یه کانه وه نییه، من شیتی عه شق نیم به لکو من له بهر په زامه ندى
خوا، به که سایه تی و پاکی و نیمانی تو کاریگر بووم، ده مه ویت له ژیر

سايه‌ی تو ئه‌م دنيايه به‌شهره‌فه‌وه به‌ره‌و حزوودی خوا جی بهیلم.
من ده‌مه‌وئیت به‌دریژایی ته‌مه‌نم خزمه‌تی به‌نده‌یه‌کی خوشه‌ویستی
خوا بکه‌م، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌مانه ده‌زانیت، له‌به‌ر چی به
پیداگریه‌وه له‌من پاده‌که‌یت؟

خوا ئاگاداره، که هیچ له‌خه‌ونه‌کانم و خه‌یاله‌کانم نه‌پۆیشتوون،
له‌دوای هه‌موو نوێژێکم ده‌سته‌کانم به‌رزکردۆته‌وه‌و نزام بۆ تو
کردووه‌و فرمیسکم پشوووه، به‌بی تو له‌م ژيانه‌دا زۆر ته‌نهام، ئه‌گه‌ر
به‌ده‌نگ منه‌وه نه‌یه‌یت، که‌سه نه‌یت خراپه‌کانی ده‌ووبه‌رم دوورنیه
له‌دۆزه‌خی گوناها‌دا منیش به‌ند بکه‌ن، چی ده‌بی‌ت په‌تی مه‌که‌ره‌وه،
ئه‌مه ته‌نها داواکاریمه، به‌بی ئه‌وه‌ی خۆم پابگرم ده‌ستم کرده‌ گریان.
به‌نه‌رم و نیا‌نیه‌که‌وه وتی:

— واده‌زانی من ئه‌مانه نازانم؟! وایه‌رده‌که‌یه‌وه تو‌م بیرچۆته‌وه؟

منیش هاوارم کرد:

— ئه‌ی که‌وايه بۆچی له‌من پاده‌که‌یت؟

— من له‌تو پانا‌که‌م... من له‌به‌ندایه‌تی ئه‌وانی تر و سه‌ر داخستن
بۆیان و گوێ پاپه‌ل بوون بۆ که‌سانی یاخی له‌خودا پاده‌که‌م.

— هه‌موو شتی‌ک گۆپاوه..... چی ده‌بی‌ت ده‌مه‌وئیت بتبینم، زۆر شتم
هه‌یه تیتبگه‌یه‌نم... ئیتر پامه‌که له‌ده‌ستم چی ده‌بی‌ت؟ دووباره‌ دلم
پپ‌بووه‌وه له‌ گریان.

ئه‌ویش وتی:

- ببوره من ئیستا ناتوانم قسه بکه م، په یوه ندیت پیوه ده که مه وه.

خۆمم له دهست دابوو:

وهك ئه وهی من نه بوو بیتم، نه مده زانی ئه وهی له وچه ند خوله که دا
پوویدا چی بوو! په نگه له بهر پیزی ئه م که نجه پاکانه بوو بیست که
خوای مه زن له نا په حه ترین پۆژه کاندا پووناکیه کی نیشاندام.
خه ریک بووم له خۆش حالیدا وه کو بالنده ده فریم، دنیا م له باوهش
ده گرت کاتیك هاو پیکانم هاتنه وه لام، من که یشتبوومه وه به وکه سه ی
چه ندین سال بوو له حه سره تی دوورییدا ده ژیا م، نه مده زانی تا
ته له فۆنی دووم دیت، چون دلم بهرگه بگریست چرکه کان بوو بوونه
سال و خوله که کانیش سه ده یه ک.

که وتبوینه وه پئی و له نزیك چه نه کالی بووین چاوه کانم هیچیان
نه ده بینی و گوئییه کانم هیچیان نه ده بیست، ناگاداری هیچ شتیکی
ده ووروبه رم نه بووم، له ژیا نندا هیچ کاتیك ئه وه ندنه به بایه خه وه
چاوه پئی بیستنی ده نگی ته له فۆنه که م نه بووم.

ده موت ئه گه ر ئه مپۆ ئه م ته له فۆنه لیی نه دا ئه وا به دلنیا ییه وه
بهرگه ناگرم و خۆم ده گه یه نمه مۆسکر... بۆ ئه وهی ئه و قسه
نیوه چله م ته واو بکه م...

به لام نه هات و نه هات.....

خه ريك بوو ده ماره كانی میښكم له چاوه پوانیدا ده پچران،
له په روښیه کی ته واودا ته له فونه که م له ده ستم دانه ده گرت به ته نها
گویم نا، به لکو به چاوو هه موو نه ندانه كانی تریشم چاوه پئی بیستنی
دهنگی نه و ته له فونه مان ده کرد که دهنگی کی لیوه نه ده هات...!

به گه یشتمان بڼ چه نه کالی قوتاییه کان له شوینی خوین
جیگر کران، منیش له ژووره تاییه تیه که ی خوم ناماده کاریم بڼ نویژی
عیشا ده کرد، هیژم دایه به رخوم و ویستم به جوانترین شیواز
نویژه که م نه نجام بدهم تاكو نارام بیمه وه.

نه و حه سره ته ی چه ندین ساله ده یچیژم یه ك له سده ی نه وه ش
نه بوو که له و چند کاتژمیړه دا تیای ژيام، له و کاته ی وتم
"دوژیمه وه" نه و ده کو خه یالیک فری و پوښت.

"چوومه سوجه ده و له ناو که شی مه عنه وی نویژه که مدا ده روونم
بڼ خوا کرده وه، به هه موو هه سته کانه وه هانام بر دو پارامه وه..

ده مزانی خوی گوره (جل جلاله) چاره ی بی چاره کانه و شیفای
ده رده داره کانه.. بهر له وه ی ده ستم دابگرم و به هه سته
هه لوقلاوه کانم و نزا گه رمه کانم و چاوه ته په کانه وه دوعا کانم ته واو
بکه م، زهنگی ته له فونه که م لیی دا...!

له گه ل بیستنی دهنگی ته له فونه که نامینم بڼ نزاکان کردو به و
حاله مه وه خوم گه یانده ته له فونه که م که دهنگی مسته فام بیست،

به شكور كردنيك له دلوه سیه كانم پر كرد له هوا و هه ناسه یه کی
قوولم هه لکیشا به ده نگیك که ده روونی ده له رزاند وتی:

- نه و کاته ی په یوه ندیت کرد سه رقالی کۆبونه وه یه ک بووم له گهل
دۆسته كانم له بهر نه وه ناچار بووم له نیوه دا بیچپرینم، داوای لیپوردن
ده که م... ئیستاش فهرموون گویتان لی ده گرم ئیلکای خوشکم.. که
به "ئیلکای خوشکم" دهستی پی کرد، ئامانجیکی پوونی هه بوو، به و
مانایه ی "من وه کو خوشکی خۆم ده تبینم، له بهر نه وه درێژه دان به م
باسه مانایه کی نییه..."

چاوه پریشی ده کرد که منیش بلیم: "مادام به م جۆره یه، نه م
بابه ته لیږده ته واو ده که یه!"

به لام نه مه گونجاو بوو؟! نه و خوشه ویستییه ی چه ندین ساله
وه کو ئاگر ده مسووتینی و خه یال و خه ونه كانم ده پازینیتته وه له یه که م
بینینه وه ژيانمی گۆپی و منی بۆ خزمهت و دۆزینه وه ی په روه ردگار
په لکیش کرد، ده کرئ پی بلیم "باشه باوا بیت! نه م بابته کوتایی
پی دینین؟!" من به رده وام بووم:

- مسته فا... نه مه دووباره ده که مه وه تکا ده که م گوئ بگرن من
پیویستم به ده روونیکی گهرم کراو به ئاره زووه گه نه جانه کان نییه.
ته نها ئامانجم مانه وه یه له ته نیشت تۆ ژيانه له پیناو په زامه ندی
خوادا... تق دۆزینه وه ی پښکاو به دهسته ئینانی پۆحیکی ساف و پاک
به ته کنیک و فیکره کانی، نه وه بزانه که مرۆڅ نه و کاره ی پی خوشه

دهيكات، هه نا بۆ ئو كه سه ده بات كه خۆشیده ویت، ده یه ویت له و
جیگه یه بێت كه پێی خۆشه... ده ی تاكه حه سره تی منیش نه وه یه
له ژیر نیکاحی تۆدا به ره و گۆر بچم. به م ئاسووده یی و سوپاس
گوزاریه وه به ره و لای په ره ردگار بگه ریمه وه.

بۆچی ئه مه بۆ من به زۆر ده بینیت؟ بۆ هه میشه پروت لیم
ده رده گتیریت؟ بۆچی ئه م داواکاریه پا که م ده گه رینیته وه؟
- ئیلکای خان " من هیشتا ش باسی خۆم نه کردوه، من ئاماده ی
چوونه ژیر باری قورسی هاوسه رگیری نیم، من ده ستم به
بانگه وازه که مه وه گرتوه، ئیت هاوسه رگیریم پێ پانا گیریت، ئه مه
به مانای نه ویستن و خۆشه ویستنی تۆ نایه ت، تکاده که م تۆش له من
تیبگه ئیت...

ده مه ویت ته مه نیک خزمه ت بکه م له پێناو په ره دگاری که مرۆف
بوونی پێ به خشیوم، زۆر نیعمه تی به سه رمه وه هه یه و نه ندروستی
ژیانی کردوه ته نسیم، نیازی من هه ر نه وه یه که شه وو پۆژم له م
خزمه ته دا تیپه رپێم، نامه ویت هیژو توانای گه نجیم به سه رقالتی و
که وتنه ژیرباری به رپر سیاریه تیه کانی خیزانه وه به سه ربهرم، چونکه
ژیانم به خشیوه ته پۆشن کردنه وه ی ژیا نی ئه و گه نجانه ی له چاره پوانی
ده ست گیراییه ک و رابه ریکدان نه گه ر ۲۴ کاتژمێر خه ریک یم هیشتا ش
که مه. ده مه ویت هه موو کاته کانم به م عه شقه پپ بکه مه وه... تۆش
داواکاری هاوسه رگیریم لی ده که یت؟؟

ئەگەر مەنیش بۆلۈم "بەلى" ئايا پىتۈست نىيە بۇ دوست نەبوۋى
 بەربەست لە بەردەم ئەم خىزمەتەدا تۇ بۆلۈست "نەخىر"؟!
 - كەواتە تۇ بۆلى... پىيەك بدۆزىنەو! .. مەن ھەر ئەوئەندەم بەسە
 لەزىز نىكاھى تۇدا مەرەكرام.. ئىتەر نەبە بارى سەرشانت ھەر
 ئەوئەندە بزانم مەن دىيارى كرەوى كىم! .. ھەرگىز نەپەھەت ناكەم،
 تەنھا بە ھاوسەر بوۋى تۇ گەورەترىن شەرەفە بۆم تەنھا جارجارە
 دەنگت بېيىستەم دوعاكانتەم پى بگات ئەوئەندەم بەسە.

قەسەكانى پى بېرىم:

- ھەرگىز شىتى وا قىبۇل ناكەم... مەرەبېن واتە بەرپرسىيارىەتى.
 مەرەكرەن دىروست كەردنى مال و ژيان لەگەل كەسىك و دواترىش
 ژيان لەدوۋ دىنەى جىاوازا، ئەمە پىچەوانەى ھاوسەرگىرىيە ھەرگىز
 ژيانىكى وا دوست ناكەم!

ئەھ خەوایە گىان! ھەموو پىگەو ھەموو ئەگەرەكان دانە دانە
 دادەخەرىن و مستەفەش بەجۆرىك لەو سوتانەى ناخەم تىناگات،
 بەمانايەكى تر ئەو ئاگادار نىيە بەم وەلامانەى چ سزايەكى پۆھىم
 دەدات. مستەفا كە ئىتەر بەرگەى ئەوئەندە پارانەو ھەرگىز
 داواكانمى نەگرت، بەكەردنەوۋى دەروۋى پىر لە مېھرو سۆزى خۇى
 كۆتايى بەم بىنەو بىردەيە ھىناوۋتى:

- كەواتە دەتوانم پەيمانىكت پى بدەم.

- چىيە؟

- ئەگەر پۆڭڭك ھاوسەرگىرىم كىرد، بىزانن كە يەكەمىن كەس
لەدەرگەي بدەم ئۆۋە دەبن، ئەگەر شى ھاوسەرگىرىم نەكرد و كۆچم
كرد بۆ ئاخىرەت ئەوا لەناو دەرگەي كۆپدا چاۋەپوانت دەبم.

ئىتر ئەمە بۆ مەن بەس بوو، ئەۋەندە بەس بوو، ئەۋەندە بەس بوو
كە ئىتر ۋەكو خەيالىكى كچانەي گەنجانە لەسايەي ئەۋدا ژيانىكى
ئەفسونايىم لەخەيال دروست دەكرد، ئەگەر لەم دىناش بەنسەب
نەبۋايە، لەئاخىرەتدا، كە زانيم ئىتر دەيەۋىت كۆتايى بەقسەكانى
بەئىت، دوا ئومىد كە بەئەقلىدا ھات دووبارە ھىزى قسەي پىدام:

- يەك خولەك ... كەۋاتە بۆ بەردەۋامى ئەۋ ئومىدەم بۆ ھەموو
تەمەنم، با قسەكە بېرىننەۋە، ھەر ئەۋەندەي بىزانىت ئىمە بۆ يەك
دانراۋىن بۆ مەن جىگەي ھاوسەرگىرى دەگىرتەۋە لە دۋاي ئەۋەۋە بۆ
ھەمىشە چاۋەپۋانى تۆ دەبم... ئەمە ئەۋەندە بەپىداگىرەۋە داۋاكرد،
كاتىك ۋەشەكانم پىكخست ھەنسەكانم تىكەلىان دەبوون...

ئەۋىش ۋتى:

- باشە مادام گەرەتەين ۋىستى تۆ لەم دىنا ئەمە بىت، بۆ ئەۋەي
ژيانن ئەكەمە زىندان، با بەۋ جۆرەبىت كە تۆ دەئىت...

ئەمجارە ئىتر بەبى ئەۋەي خۆم كۆنترۆل بكەم:

- كەۋايە مەن دىمە مۇسكۇ... ئەم ئىشە بەزۋىي تەۋاۋ دەكەين ئەگەر
نا مەن لەپەرۋشيدا دەمرم.

تۆر شەۋا بووم، بەسەر سۈپمانەۋە ۋتى:

- هر وابه زوویی...؟

- به لئی... ته نانه ت نه گه ر بکریت هر نیستا..

- که واییت، سه رها ته زامه ندی خیزانه که ت وهریگره نه گه ر نا من
به رگهی سه رزه نشته کانی باوکت ناگرم.

- زۆر باشه هر نیستا...

فرپیم...فرپیم... له ناکاودا هه ستم کرد گه ردوونم له باوه ش گرتووه
له خۆشیه که دام که ده گاته سه روو هه وره کان به ئاسووده بیه کی
زۆره وه نه و دنیا پر ناپه هه تیه م جی هیشت بوو، ده ستم کرد بوو
به ته ماشا کردنی هه ساره کان و نه ستیره و کاکیشانه کان... خودایه
نه وه یه که مین جار بوو له و حاله دا بزیم...؟

هه سته کانم گۆرا بوون به گه رده لولیک که دانه ده مرکایه وه. تا
بگریامایه ئاسووده ترو تا فرمی سکم پرشتایه زیاتر ئارام ده بوومه وه و
ته نها داواکاریم له خوا نه وه بوو:

بیمه به نده یه کی شیاوی خۆیی و هاوسه ریکی گونجاو بۆ مسته فا.

داوه گانی مه رگ:

نه و به یانییه ی که خۆم بۆ فرین به ره و مؤسکو ئاماده ده کرد،
پاوێژکاره کانم له کۆمپانیاه په یوه ندیان کرد، نه و هه والانه ی پێیان
دام، ده ستپێکی شه پی مردن و ژیا نیان نیشان ده دا، به دوا خستنی

نیشه‌کە ی مۆسکۆم بۆ چەند پۆژیکى تر بە خێرایى گەرامە وە بۆ
کۆمپانیا.

بە گەپانە وەم بۆنى خوین و مەرگم دەکرد بۆ شەرمى ئە و بانندو
گروپە بە دکارانە نە مۆفایەتى نە یاسا و نە ئینساف نە یدە گرتە وە،
وە کو ئە مانە زالم و خیانه تکار بە رامبەر ولات و نیشتمانی خۆیان لە
هیچ جێیەکی دنیا بوونی نییە. ئە نجامدانى هەموو ئە و کارە
قێژە و نانەشیان بە ناوی نیشتمان و میلله‌تە وە، مۆف شیت دەکات. ئە و
کەسە ساویلکانە ی بپوایان پى دەکردن یاخود ئە و کەسە خراپە
خوازنە ی پشتیوانیان دەکردن برینیکى پیسی سەر ئە م کۆمەلگایە
بوون، ئە و پە یامە ی پێیان دام بە م جۆرە بوو:

— یان لە گەل ئیمە کار دەکەیت و جینگە ی بۆشى باوکت پڕ دەکەیتە وە
یان لە گەل کۆمپانیا کە ت کۆتاییت پى دیت و دەپویت کاتى زۆرت
نە ماوە، ئە مە دوایین ئاگادار کردنە وە یە:

کەسانێک کە بە سەر خوینى خەڵکە وە سەلتەنەت و بوونی خۆیان
بە رده وامى پى دەدەن، دلنایام پە یوە ندیە کیان بە مۆف دۆستى و
مۆفایە تییه وە نییه ... درکم بە وە دەکرد.

ئێتر هە لێژاردنە کە بە پوونی لە پێشم بوو. یان بە گوێرپایە ل بوون بۆ
ئە وان سەرم بۆ هە زاران گونامى تر دەکێشا، یان بۆ پارێزگارى کردن
لە یە ک پیزی و پاک مانە وە ی خە لک و هاوڵاتیانی نیشتمانە کە م مردن
لە بەرچاو دەگرت.

ٺو شه وه ٻڙ ٺو باسه له گهل گه وره يه کي به پڙي کڙمپانيا که م
 ږاوږڙم کرد، به پښنياره کاني ٺو نه خسه پږگه يه کم دياري کرد،
 ٺو هوش به مانايه که ده هات که ده بيت وه کو مږوږيکي کفن ٺاماده کړاو
 بڙيم، ٺو هوشم له بهر چاو ده گرت ٻڙ وه ستاني هله کاني باوکم که
 چه ندين سال ٻو دابينکري خه رجي مادي ٺو قاچاچي چه و
 بازرگاني مادي هوش هوش به رو ٺو که سانه ٻو که سالانيکه ٻڙ
 به ده ست هيناني ده سلات ٻرا له ٻرا جيا ده که نه وه و پي له ماف و
 حه قی خه لک دهنين و له ژير چه تري ده وله تدا ده ست ٻڙ هه موو
 کارکي نيا سايي ده بهن، پلانيکم ٺاماده کرد ٻو. هه والم ٻڙ ناردن
 که بين و يه کتر بينين نږي پي نه چوو پيا وه کانيان دابارين
 " ٺاماده کاريم ٻڙ قبول کردني هه موو داواکاريه کانيان نيشان داو،
 پيم گوتن که له مه و دواش کاريان له گهل ده که م. ٺو و انيش ٺه م قايل
 بونه ميان قبول کرد.

نږر باش ناگاداري پلانه که ي ناو خه يالتيان ٻووم هه م خه رجي له من
 داوا ده که ن، هه ميش له به پږوه بردني کڙمپانيا که دا که ساني خويان
 ده هينن و به نږر کردن له من ليږه دايان دهنين به م جږه کڙمپانيا که م
 له ده ست ده ردينن و ياريه که کڙتايي ديت، ٺو کڙمپانيا يه ي به
 ږوکه ش من خاوه نداري ده که م، له پاستيدا ده گږا به مږلگه و ٺاميږي
 ږاره دروست کردن ٻڙ ٺو مږوه پيس و چاو برسياه.

دانه دانه نه و مړۍ د هروون تاریکانه ی چنه د سالتیک بوو له م
کومپانیایه وه پاره یان پی دهگه یشت جیگیرم کردن په یوه ندیم له گه ل
زورینه ی گه وره باوه پیکراوه کانی نه و ناژاوه گپړانه ی ولات و نه و
خوین پیژ و پیاوکوژانه دا به ست.

نیر کاتی بزوتنم هاتبوو. بهر له وه ی نه و ناژانسانه ی که دانرا
بوون وه کو سیبه ر چاودیریم بکه ن، به ناگا بیتن من ده بوو کاره که م
ته واو بکه م.

سهره تا ناو و په یوه ندی و ه موو زانیاریه کی نه و که سانه ی له بهر
ده ستم بوون دامه پاریزه ره که م ته نها به وه وه نه وه ستم، به لکو
نمونه یه که م له به لکه نامه و زانیاریانه ناردده سه رۍ کایه تی وه زیران،
سه رۍ کایه تی کومار، سه رۍ کایه تی نه نجومه نی نیشتمانی و ه موو
سه رۍ کایه تیه کانی تر.

دواتریش به و نرخه ی که له و کاته دا به رده ست بوو کومپانیایه که م
فروشت و دایکیشم ناردده جپیه کی باوه پ پیکراو له نی تالیا.. خزشم
که و تمه پئی به ره و نه و شوینه ی چنه د پوژیک بوو به تاسه وه چاوه پئی
بووم، به ره و مؤسکو.

بهشی پینجه‌م

خودایه ژیانیکی له‌م جوړه!

روځ بهرگه‌ی ئه‌مه ده‌گریټ!

روځی گرفتار:

نیتړ من و دایکیشم ژیانمان له‌مه‌ترسیدا بوو، بچومایه‌ته ناو‌کونی
ده‌رزیه‌وه منیان ده‌دۆزیه‌وه، هیچ گومانم نه‌بوو که تۆله‌ده‌که‌نه‌وه،
به‌لام به‌پشت به‌ستن به‌په‌روه‌ردگارم به‌رام‌به‌ر نه‌و مړوځه بچو‌کانه‌ی
ده‌یان‌ه‌ویت ئه‌م نیشتمانه بکه‌نه دۆزه‌خ له‌خه‌لگی هه‌ژار، به‌ره‌و
پیشه‌وه هه‌نگاوم ده‌نا. وه‌کو که‌سی‌کی کفن ئاماده‌کړاو له‌هر
ساتی‌کدا ئاماده‌ی مردن بووم. دلنیا بووم نه‌گه‌ر ویستی خوای له‌سه‌ر
نه‌بیت هیچ که‌س ناتوانیت بچو‌کتړین زیانم پی‌بگه‌یه‌نیت، نه‌گه‌ر نه‌و

پېنگه به مردنم بدات هموو دنياش بمپاريزت کارنيکيان له ده ست
نايت. وته که ی دايکی فريشته "خواهيه، خه م نييه" بووبووه
گوره ترين پشتيوان و باوه پي پته و بوم.

له گال به يه کداچوونی ترس و نوميد، خه م و خه يال، ئاسووده يی و
بی ناراميه کانم، به حالتيکی په ريشانه وه سواری فريکه که بوم،
له تهنیشت خانميکی داپوشراوه وه دانیشتم.

ئو و خانمه تابلتي موخته شه م و پوو به خنده بوو، به دريژايی
گه شته که مان گفتوگويه کی شیرين و خوشی سازاند. ئو و خانمه له بهر
ئو وه ی ئينگليزی و پووسی زور باش ده زانی بؤ کارکردن ده چوو بؤ
يه کيک له قوتابخانه تورکيه کان له پووسيا. دواي سي مانگ له
هاوسه رگيري هاوسه ره که ی له ده ست دابوو سه ره پای ئو و باره
قورسه ی تيایدا ژيا بوو بؤ خزمه تي ئو و باوه په پته وه ی، که وتبو په پي
تاکو پوحيکی نو ی بکاته وه به بهری قوتاييه پووسه کاندا.

ليم پرسى: ئو وه زور سه خت نه بوو بؤت؟

- هاوسه ره که م کاتيک ده پويشت بؤ يه کيک له و قوتابخانه ی له
ئو فريقا ده کرايه وه، به په حمه ت چوو. له و پوزانه دا له خه ونمدا
هاوسه ره که م بينی، به چاوه پر حه سره تيه کانيه وه ئه م ی پيوتم:

"من قوم زور خوشويست، بپو بؤ غريبي، بؤ ئو وه ی له ناخيره تدا
ئو م غريبيه نه چيژين، ته مه نت له خزمه ت باوه پردا به سه ر به ره با
غريبيمان له ناخيره ت کوتايی بيت"

که ئەم پەيامەم پێگەشت لەو برايانە پاڤامەوه که منیش بنێرنه
جیگەیک بۆ خزمەت کردن. من ژيانی خۆم بەم پەروەردەیه ببەخشم
سا بەلکو بەدوعای ئەو منداڵانە پەروەردگاریشم دەرگای بەهەشت بۆ
نێمە بکاتەوه. لەبەرامبەر بیرکردنەوهی ئەو خانمە گەنجەدا که نووری
عیفەت و پاکی و دروستی و وەفا لە پووخساریدا دەدرەوشایەوه، من
بچوک دەبومەوهو خەریک بوو بەناخی زه‌ویدا پۆدەچووم، مانای وایە
ئەم جۆره کهسانە، لەبەر پەزنامەندی خواو خۆشەویستی قورئان و
پەيامەکانی پێغەمبەرمان ﷺ ئەوەنده فیداکاری دەکەن که تەنانەت
تەمەنی گەنجی و خۆشەویستی و عەشق و توانا ماددیەکانیشیان
لەوپێناوه‌دا دەکەن قوربانی، ئەم مەزۆفە ئیمان و خاوەن باوه‌پو
بەوه‌فایانە لەپێناو نەبێنینه‌وه‌ی درامایەکی تر لە شێوه‌ی ئەفغانستان
و عێراق و فەلەستین بەتەنها لە ئەنادۆل نا، بەلکو لەهەر جیگەیه‌کی
دنیا که دەستیان پێی بگات قوتابخانە دەکەنەوه‌و چالاکی ئەنجام
دەدەن لە پێناو پێگەیانندی نەوه‌یه‌کی ئیماندارو پەوشت پارێزراو...
بۆ ئەمەش هەزاران گیان و ژيانی خۆیان دەخەنەلاوه.

یارمەتیدانی ئەم کاروانەو گرتنی جێیه‌ک لەناویاندا، لانی که‌م
خۆش ویستنی ئەم دۆستانەو کارەکانیان شوکرو سوپاسگوزاری
پەروەردگاری پێویسته که بە نێمەشی بەخشیوه‌وه.

لێم پرسی:

- خێزانەکه‌تان چی دەکات؟

- خیزانه که مەسیحین. ھوسەری پەحمەتیم بوو ھۆی ئەم ناسینەم بۆ ئیسلام و گرتنە بەری ئەم خزمەتەشم.

ئەم چیرۆکە زۆر پڕ پەند بوو. منیش بۆ ئەو ھێوانەیی باشی لێ وەرێگرم پرسیاری زیاترم لێ دەکرد:

- ئەمە چۆن بوو؟ خیزانە کەت بە ئاسانی پێگەیان دایت؟

- بۆ پازی کردنی خیزانە کەم ھەموو پێگە و شێوازێکم بە کارھێنا، بەلام قایل نەبوون، منیش ھوسەرە کەم ھەلبژاردو جیم ھێشتن.

- یە عنی ئەو خۆشەویستیە کە بوو کە دایک و باوک بە جێ ھێشت لە پێناویدا؟

- لە بەر بە جێ ھێشتنی دایک و باوکم نەبوو، بە لکو لە بەر جیانە بوونە وەم بوو لە جوانیەکانی ئیسلام کە مالم بە جێ ھێشت.

ئەو خاتونە گەنجە کە ناوی بە کوبرا گۆپی بوو، لە ناکاو فرمێسک لە چاوەکانی ھاتنە خوار، بە دلێکی کراوە وە لە باسە کە ی بەردەوام بوو:

- ھوسەرە کەم ھەمیشە زیرە کترین قوتابی بوو، بە پلە ی بە کەم بەشی یاسای تەواو کرد بوو، ھیچ کات تەماشای کچانی نە دەکرد، ئەدەبە کە ی بێ ئەندازە بوو. لە کاتی قسە کردنیشدا پووی وەردە گیرا یاخود سەری دادەنە واند کاتی لە ھۆکاری ئەم پەوشتەیم کۆلیە وە تیگە یشتم کە ئە ھلی ئیمان و ئیسلامە و گەنجیکی دیندارە، لە بەر ئەو ھێ سەرسامی کە سایەتی خۆی بووم ھەر بە و جۆرە ش کە و تەمە ژێر

کاریگری باوه په که یوه، په روه ردگارم لوتنی کردو ه اوسه ره که م
بووه وه سیله ی نیمان هیټان و ناشنا بوونم به ه موو جوانیه کانی
نیسلام، له ناخه وه شوکرانه بژیږیه کی قوولم کرد .

منیش وتم:

- نه مه به ته وای چیروکی نیمه یه، مانای وایه که سه کانی ناو نه م
خزمت و نه م بانگ وازه سه رها ته تا فیکردنه وه ی عیفت و شه رمد
به سه رکه و تووی تیپه په ده بن و، دواتر به رز ده بنه وه بق پله ی
خوشه ویسته کانی په روه ردگار. به دریزایی ږیگه که مان به ره و مؤسکو
به سه رها تی زیان و ه اوسه رو عه شق و بانگ وازی کوبرا خان زور کاری
تیکردم.

سو پرایزیکي گه وره...

کاتیک له فږوکه خانه که دابه زین، به مالټا واییه کی گهرم له و خانم
ه ورپییه م جیا بوینه وه. سواری ته کسیه ک بووم و به ره و نه و
ناونیشانه ی پیم درا بوو به پږی که وتم.

بق نه وه ی مسته فا پی نه زانیت پیشت له پوژی چوونه که م ناگادارم
نه کرد، له بهر نه وه وه کو داری بی ده له رزیم و له می شکمدا پلانم بق
یه که مین پووبه پووبوونه وه م داده نا که چی بکه م!

له و ناونیشانه ی پیم درابوو ه اوه لیک پیشوازی لی کردم،
پوخساریکی کزو چاوه کانی شیدارو له پوانینه کانیدا خه میک

دهخوینرایوه، که نهو حالهیم بینی پهکسر دلم داخوړپا، بۆ نهوهی
پوون کردنهوهیهک بدات، چاوهکانم لهچاوی بپړی نهویش که له
پهريشانیم تیگه یشت وتی:

- ئیوه ده بیت نیلکای خان بن!

به ترس و دوودلیه که وه وتم: به لئ.

- بۆنه یه کی نیشانه کردنمان بۆ ئیوه ناماده کردبوو، بریاربوو که
ئیوه هاتن بهم بۆنه یه پیشوازیتان لئ بکړی، واته کاک مسته فا که
ئیوهی زور خورده ویست، سوپرایزیکي جوانی ناماده کردبوو.

- ئی ئی... نهی چی بوو؟

سه ری بۆ زه وی داخست و وتی:

- براکه مان، باوکمان، پاریزه ره که مان، رابه ره که مان لئ بزر بوو.

نه م شوکه دای له می شکم و حه په سام نه وه ندهم توانی بلیم:

- نه مه واته ؟!

- مه ترسن خراب نییه، تهنه...

یه کسر بیده نگ بوو.. به قوولی له چاوه کانیم پوانی، به پاپانه وه وه

وتم:

- چی بووه بۆ خاتری خوا؟

- نیمه ش تینه که یشتین... چه ندین پوځ بوو له چاوه پوانی تودا
ناماده کاری ده کرد، دوینی ئیواره له بریاریکي کتوپړدا به ره و "
مه دینه" فپړی، هؤکاره که شی بۆمان پوون نه کرده وه، به لام نهو

حاله‌ی وهك بَلّی بۆنی مه‌رگی لیّ ده‌هات. وادیار بوو ئه‌و چوونه‌ی
گه‌پانه‌وه‌ی به‌دوادا نایه‌ت! وهك ئه‌وه‌ی نیشانه‌یه‌کی غه‌یبی
پینگه‌یشتبیت، زۆر به‌په‌له‌ بوو.

ئه‌و هه‌واله‌ کتوپه‌ره‌ی وه‌کو ژه‌هریکی سپکه‌ر دای له‌ده‌روونم،
هێزی پێ نه‌هێشتم، پوو‌خاندمی وه‌کو به‌فر توامه‌وه. هه‌یچ نه‌ده‌بینی
و نه‌ده‌بیست و هه‌ست پێ نه‌ده‌کرد، تا ده‌هات ئه‌و هه‌سته به‌سوێیه
له‌زه‌یندا زیاتر په‌نگی ده‌خواره‌وه‌و هه‌ناسه‌کانمی ده‌بهری له‌ناکاو
هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو شتیکی ده‌ورو به‌رم ده‌خولیته‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک
شته‌کان له‌به‌ر چاوم ده‌خولانه‌وه. ئه‌و تاریکیه‌ی چاومی دا‌پۆشی بوو
وای کرد کۆنترۆڵم له‌ده‌ست داو که‌وتم، دوا‌ی ئه‌وه‌شم به‌بیرنایه‌ت. هه‌ر
که‌ هاتمه‌وه هۆش خۆم یه‌کسه‌ر هه‌ستامه‌ سه‌ره‌پێ. ئیتر یه‌ک چرکه‌شم
کات نه‌بوو به‌فیرۆی بده‌م، نه‌گه‌ر له‌دوا هه‌ناسه‌شیدا بیت، ده‌بیت
بگه‌مه‌ لای و به‌چاوی سه‌ر ببینم. به‌و سه‌سه‌ره‌ته‌وه که‌ ده‌روونمی
ئاگر تێبه‌ردا بوو، به‌و ئازاره‌وه که‌وتمه‌پێ له‌کوێوه‌و چۆن بوو نازانم!
به‌بێ بیرکردنه‌وه دوا‌ی چه‌ند پۆژ خۆمم له‌ "مه‌دینه" ببینه‌وه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هه‌نگام نایه‌ هه‌ری می ئه‌و خۆشه‌ویستی
خۆشه‌ویستانه‌ﷺ و هه‌واکه‌یم هه‌لمژی، به‌بێ وه‌ستان خۆم گه‌یاند
حزوری و که‌وتمه‌ سه‌ر زه‌وی.

- نازیم ﷺ من گونا‌هباریکی ئومه‌ته‌که‌تم که‌ تۆی زۆر خۆشده‌وێت،
به‌دوا‌ی به‌نده‌یه‌کی خواو عاشقیکی تۆ به‌ناوی مسته‌فا ده‌گه‌ڕیم،

تکاده کەم شەفاعەتەمان بۆ بکە، بیرم نایەت هیچ کات لە ژیاڵدا بەو
پادەییە پاراپیتەمەو و فرمیتەکم پەشت بێت، چەندە خۆش بوو مانەو
لە خزووری ئەو خۆشەویستەدا چەندەش بەنازار بوو بۆ
مستەفایی....!

لەگریان و پارانەو کەندە تەواو پەڕێشان بوو بووم، نازانم چەندە
کات تێپەڕی کە لە خزووری خۆشەویستی دڵان ﷺ مامەو،
ئافەرەتێکی پیر دەستی گرتم و یارمەتی دام هاتەو سەرخۆر
هەستامە سەر پێ.

بەمیشکی کەو کە وەک مەیدانی جەنگی لێهاتبوو، بەهەر جۆرێک
بوو خۆم گەیانە ئوتیلە کەم، نەمدەزانی لە کوێو دەست پێ بکەم و
چی بکەم و بچمە لای کۆ بۆ پرسیار کردن! تەنها شت کە دەمزانی
کەمی کات و بەدلتیاییەو دۆزینەوێ مستەفا بوو.

ئەو ئەگەر مەردبێت؟!

ئەو شەو تاکو نوێژی بەیانی لە دەرگای پەرەردگارم لە
سوجدەدا پارامەو:

- پەرەردگارم بە لای مستەفا ئاشکرا بێت، گەر پانم لە دووی ئەو
سوتانم بۆی، هاتنیشم بۆ ئێرە لە پێناو دۆزینەوێ... ئەوم پێ
بگەینەرەو پەرەردگارم تاوەکو ئەم نازارە بەسۆیەشم تەواو ببێت.
خودایە چی دەبێت، بەر لە مردن بەیە کەمان بگەینە، لە لایە ک بەنازاری

ئەو ھەو لە لایەکی تریش لە نێو ترسی ئەو نیت خراپانەی
دەورو بەرمدا مەمەتێلەرەو.

خوایە گیان، با ھەموو ژیانم بە شانازی "من نیشانکراوی
مستەفا" وە بژیم .. خوایە گیان مەولام، ئەم داواکارییە ئەم بەندە
گوناهبەرەت بە زۆر مەزانە. لە گەڵ بانگی بەیانی ئەو جیکە پێرۆزەو
دوای ئە نجامدانی نوێژی بە یانیم لە سەر بەرمالە کەم ھەستام،
بە ئومێدیکی زۆرەو بەرەو مزگەوتی پیڤە مەبرکە بە پێ کەوتەو.

لە نێوان کۆرەکاندا کە مێک چاوم گێڕا، بە لام نیشانەیکە لە مستەفا
نەبوو..! بە دلەدا ھات:

"خوانە کات، خوانە کات... دەبێ چو بە سەرھاتبێت!" ...
بیرکردنەو ھەش لێی ئازاری دەدام، تاسە ھەری بەرە بەیان سەرم نایەو
سەر زەوی، دڵم بە خەشیە پەرەردگارم و پارامەو، تا ئەو کاتەش
ھەواتیکم لێی نەبوو، بپارم دابوو بە مردن و ژیان بەرلە دۆزینەو
لێرە ناپۆم، مزگەوتم بە جێ ھێشتوو پۆشتە سەر مەزاری پێرۆزی ئەو
ھاوڵە بە پێزانەتێ تەمەنیان لە خزمەتی ئەم بانگەوازەو لە تەنیشتی
پیڤە مەبری خواﷻ بە سەر برد، لای ئەوانیش زۆر پارامەو...
بە ئەندازەیکە فرمێسک لە چاوەکانم دەھات، ئەو ھەندە نزاکانم بە گۆل
بوون کە تەنانت ئەو کەسانەو دەورو بەریشم ئاوێران بە لامدا
دەدایەو بە چاویکی بە زەبیبیەو تەماشایان دەکرد، نازانم چەندە
بە ئازاری دووری مستەفاو گریام، نازانم چەندە پارامەو لە لای ئەو

هاوه له مژده پیدراوانه‌ی به‌هه‌شت که خوا لیم خوش بێت و باقی ته‌مه‌نم بۆ خزمه‌ت کردن ته‌رخان بکه‌م، ئه‌وه‌شم به‌بیر نایه‌ت، له‌وکاته‌ی خۆم کۆکرده‌وه‌و نیه‌تی پۆشتنم هه‌بوو لای ئه‌و هاوه‌لانه، له‌ناکاوه‌لهدنیای مردوودا ئه‌و ده‌نگه‌گیان به‌خشه‌بیسترا:

- ئیلکای خان

به‌هاوازیکه‌وه که له ته‌واوی ده‌روونه‌وه هاته‌ده‌ر:

- مسته‌فا... تق له‌کوئیت!

به‌بالایه‌کی چنراو به‌پهرستش و سیمایه‌کی نورینی لێو به‌خه‌نده‌وه که به‌قوولی کاری له‌مرۆڤ ده‌کرد، له‌به‌رامبه‌رمدا پاره‌ستا بوو ته‌ماشای ده‌کردم، په‌روه‌ردگارم! ئیستا کاتی سوچه‌ه‌ بردنه‌... یه‌کسه‌ر چوومه‌ سوچه‌ه‌و نازانم که چه‌نده‌ مامه‌وه بۆ سوپاسگوزاری... وه‌ك ئه‌وه‌ی پر بایه‌خترین مژده‌ی گه‌ردوونم پێ درا بێت، مسته‌فا دووباره‌ به‌ناو خوین و ده‌ماره‌کانمدا گوزه‌ری کردو هه‌موو شتی که له‌لام تازه‌ بوه‌وه، وه‌كو مرۆڤێك که ئه‌قلی له‌ده‌ست دا بێت، خۆم دا به‌سه‌ر پێکانیدا ئه‌ویش به‌په‌وشت به‌رزیه‌وه گه‌پایه‌ دواوه‌و وتی:

- ببوره‌ ئیلکای خان.... نابێت تق ده‌زانیت ئیمه‌ هیشتا ماره نه‌کراوین...

من هه‌شم له‌ده‌ست دا بوو...هیچم نه‌ده‌بیست...! جگه‌ له‌و ئه‌وینه‌ی له‌ ناخدا جێگیر بوو بوو، هه‌ستم به‌هیچی تر نه‌ده‌کرد،

چەندىن كاتژمىر ھەوللى ھىۋر كىردىنە ۋە ھاتىنە ۋە سەر خۆى منى
دەدا،... بە ترسىكە ۋە لىم پىرسى:

- بۆچى لە ناكاو ھاتوئىت بۆ ئىرە؟

بە بىر كىردىنە ۋە يەككى قوولە ۋە چاۋەكانى بىرپە مزگەۋتەكەى
پىغەمبەر ﷺ وتى:

- وىستم خۆشە وىستمان ﷺ شاھىدى نىكاھەكە مان بىت، ئەگەر لەم
دىئاش ئەم ھاوسەرگىرىيە بە نىسب نە بىت، لە ئاخىرە تدا دىسان
سەردارى ھەردوۋ دىئا ﷺ شاھىد مان بىت، بۆ ئەۋەى زىاتىر من لەو
پەروشىدە دا نە ھىلئىتە ۋە پىرسى:

- تۆ چىرۆكى " حىفا خاتوون و صوھەيب " ت خويندۆتە ۋە !؟

- بەئى، ھەموو وشەكانىشم لە دلدە ھەلگىرتوۋە.

- من پازىم بىمە صوھەيب. تۆش دە بىتە حىفام؟!

لە خۆشحاللىدا فىرىم.. بۆ بىستىنى ئەم مژدەيە بە تەنھا گىيانىك نا،
ئامادە بووم ھەزار گىيان بىەخشم.

- ئەۋەندە بەسە من دلىيا بىم كە ھى تۆم... ھەموو فىداكارىەك
لە پىئنا ۋە بەندە خۆشە وىستەى خوادا دەكەم.

ئەۋشە ۋە بە شاھىدىيە مەنەۋى سەرۋەرمان ﷺ نىكاھەكە مان
بە ئەنجام گەياند، بۆ ئەۋ جىگە بچوكەى بۆمان ئامادە كرابوو
پۆشتىن.

له جۆش و خړۆشی خۆم، ده‌ست و پێم ده‌له‌رزى، نه‌مده‌زانى
ده‌بیت چى بلێم و چى بكه‌م...!

هر بۆیه له‌ مسته‌فا پارامه‌وه:

- نه‌مپێ بۆ من پۆژیکه له‌و دیووی خه‌یاڵه‌كانه‌وه. تكا ده‌كه‌م مسته‌فا
له‌ به‌ر هه‌ر كه‌موكۆپیه‌كم بمبوره، به‌و میه‌رو سۆزه‌یه‌وه كه
به‌هه‌شتیکى له‌ ئاسووده‌یى له‌ناو ده‌روونى مرۆفدا ده‌خولقاند
قه‌سه‌كه‌ى پێ ببریم:

- من بۆ گه‌ران به‌شوین كه‌موكۆپیه‌كانى تۆدا هاوسه‌رگیریم
نه‌كردوه‌و من به‌ فه‌رمانیکى مه‌عنه‌وى سه‌روه‌رمان ﷺ هاته‌ ئی‌ره‌و
به‌ فه‌رمانیکى مه‌عنه‌وى ئه‌ویش نیکاحه‌كه‌مانم ئه‌نجامدا. تۆ ئیتر
ئه‌مانه‌تیکى مه‌عنه‌وى ئه‌ویت له‌لای من... من چۆن بۆ
كه‌موكۆپیه‌كانى تۆ ده‌گه‌ریم؟!

په‌روه‌ردگارم ! ئاه‌ خودایه‌ ! ئیتر گیانم لى‌ بسه‌نه‌ره‌وه تاكو
له‌مه‌ودوا گوناوه‌ كه‌موكۆرتى ئه‌نجام نه‌ده‌م... سه‌رم خسته‌ سه‌ر
قۆله‌كانى و ئیتر ئه‌و كاته‌ كاتى گریان بوو، به‌مه‌ ده‌لێن گریانى
خۆشحالى، چه‌ندین كاتژمێر له‌خوا پارامه‌وه:

- خودایه‌ شیاوم كه‌... شیاوى ئه‌م هاوسه‌رگیریه‌ بم... خودایه‌
... په‌روه‌ردگارم ده‌پارێمه‌وه هه‌ردووكمان به‌به‌نده‌ى شایسته‌ى خۆت
قبول‌كه‌....! /

لهیه که مین شه وماندا، پهیمانم دا بېمه حيفا خاتوون
یه که مین شه و که نه قلی ون کرد له می شکمدا، خوشحالی گۆپی
به سه رسو پمان و خۆمی له بیر برده وه...

مسته فا وتی:

- خوای مەزن که نه مړوی کرده نسیمان، ئیمهش ده بیت وه کو حيفا
خاتوون و صوه یب بکهین، ده زانیت که صوه یب سه ره پای هه زاری
و بی که سییه که ی له گه ل حيفا خاتوونی ناسراو به جوانی و
ده و له مەندی دا هاو سه رگری کرد، قسه کانی یه که مین شه وی
صوه یب له بیرناکه م.

له ناکاو مسته فا چاوه کانی پر بوون و لێوه کانی ده له رزین.

صوه یب وتبوی:

- ئه ی حيفا... ده زانیت له به رامبه ر ئه م نیعه تانه دا، من ده بیت
سو پاسگوزار بم و تۆش ئارامگر بیت، ده ته ویت نه مشه و به په رستش
به سه ر به رین.. وه ک پیغه مبه رمان ﷺ فرمو یه تی: " له به هشتدا
کۆشک و ساباتی که هیه، له وی به ته نها سو پاسگوزارو ئارامگره کان
داده نیشن"، مسته فا له ناو هه نسکی گریاندا ئه مانه ی دوو یاره
ده کرده وه.

- هه رواشیان کردبوو... به ته پ کردنی به رماله که یان به فرمی سه که کانی
چاویان، دله کانی شیان به زیکر پۆشن کردبو وه، جو به ر ئیل (علیه

السلام) ئەو ەى كە پەویدا بوو، بۆ ەزەتەى ﷺ گىپابو ەو ە، ەرو ەھا
مژدەى بە ەشتى لە خواى مەزنەو ە بۆيان ەينا بوو.

صو ەىب كە ئەمەى بىست بوو، يەكسەر چوو بوو ە سوجدەو ەو
پاپابو ەو ە لە خوا:

- پەروەردگارم ... تۆ كە لە من خۆش بویت، كە وایە بەر لەو ەى
تێكەلى گونا ە بېمەو ە گيانم لى بسینتەو ە. ئيمانى ناو پۆخى ئەو ەندە
جۆشى خوار دبوو، كە مەولای گەورە ئەم داوايەى قبول فەرموو بوو،
ەەر لە ناو سوجدەدا گيانى كیشا بوو.

ەزەت ﷺ ەواللى پەر پەندى ئەم چىرۆكەى كە چۆتە ناو مېژو ەو ە،
لەدواى ئەو ە ئاشكرا كردبوو، لەوكاتەدا حىفا خاتونىش پۆخى
بە ەق سپارد بوو، مستەفاش كە فرمىسك وەكو باران لە چاو ەكانى
دەبارى، زياتر بەرگەى نەگرت چوو ە سوجدەو ە، ئەو ەندەى توانى
پاپايەو ە:

- ئەى پەروەردگارم ! منىش بكە بە صو ەىب.

چاو ە سووربو ەو ەكانى بەگريان، بەرەولای من وەرگىپا:
بېگومان تۆ نايبتە حىفا و منىش نابمە صو ەىب، بەلام ەيچ
نەبىت دەبىت لەسەر پێگەى ئەوان ئاواتى ئەو پۆشستە
شەرەفمەندانەى بەخوازن.

دوایین هه ناسه له سوخته دا :

نیمه ش هه واما نکرده.. هه ردو کمان تا به یانی نویژی شکورو
سوپاسگوزاریمان خویند، ته سبیحاتمان کرد. دواتریش پوشتینه
مزگه وتی پیغه مبهه و له ناو شه و هه واهه و عه ویه ی شه ویدا له نویژی
به یانیدا پوچووین.

له دوی نویزه که مان، په له ی شه واهه بوو بگه پینه وه شوینه که ی
خومان و قسه ی چهند سال که هه مبهو بو مسته فای بکه م، به لام شه
به جوریک هه نه ده هات له گه لم.

نزیك بووینه وه له نیوه پو، مسته فا که له باسی عه شق و
خو شه ویستی دنیا دا صوه یی به نمونه وه رگرتبوو زانیم که له
حنووری پیغه مبهه ردالله به پرشتنی فرمیسکی سوپاسگوزاریه وه پوچی
سپاردوه.

شه کاره ساته گه ردوونی به سه رمدا پوو خاند، گیان و پوحمی
له یه ک جیا کرده وه وه کو خه دجهریک له دل م درا، په له قازده و ته قه لای
نازه لیک له کاتی سه رپریندا، نازاری جیا بوونه وه ی پوچی چونه،
جیا بوونه وه ی منیش له شه وینه هه میشه ییه م به و جوره بوو.

بو شه ی منیش مه حروم نه بم له و که شه مه عه ویه ی که مسته فا
تیایدا توایه وه دوایین هه ناسه ی به خشی، له هه زره تمان
ده پاپامه وه ببیته شه فاعه تکارم، ده ستم له ده رگانه ی په روه ردگارم

به زكرده وه، چه ندين كاترژمير سهرم له سوچده هه لئه گرت. له خوا پارامه وه ئه وهش بكا ته نسيبي من... له كۆتا ييدا له هۆش چووم و بورامه وه.... ئاه خۆزگه هه لئه سامايه ته وه... ئه و ئيمان له كۆتیه له مندا! كۆتا هه ناسه له سوچده دا هه روا ئاسانه؟!

شهره في گيان سپاردن له سوچده دا و له حزروري حه زره تدا ﷺ ناخۆ به چه پله و پاره و ناوبانگيگ ده پيۆريّت؟! كامه دبلۆم و كامه پسپۆپي پيۆي ده گات؟ ئه و خواي خۆي زۆر خۆشويست، په روه ردگاريش پۆحي ئه وي له شياوترين پيگه و جيگه دا بۆ لاي خۆي برده وه و به ره و به هه شت هه لي فراند.

به ره له وهي مسته فا ده ستي به رده ستم بكه وي، وه كو صوه ييب پۆيشت به ره و مه نزلّي هه ميشه يي، به لام به داخه وه نه بوومه حيفاي شايسته به، ته نها دلته وايي من ئه وه يوو كه بوو بووم به ماره كراوو هاوسه ري به نده يه كي زۆر خۆشه ويستي خواي مه زنم، ئه و نه گه ر خۆيشي به وات، ناو و نه ويئي له لاي من ده ميّنّيته وه، كه سايه تي ئه و ده بووه گه و ره ترين شهره في من له ژيانمدا، ئيتر به دريژايي ته مه من به خه يالي گه يشتنه وه به و له ناخيره تدا ده ژيام، پۆژه كانم يان له سه ر مه زاري مسته فا ياخود له مزگه وته كه ي حه زره تدا ﷺ به سه ر ده برد.

ئيتر به پيارو په يمانم به خۆم دابوو كه ده بّيّت له نيوان ئه و دوو دنيايه دا به ميّنمه وه، ژيان و حالّ و لانه ي من ليّره بوو نه به خه يالّ و نه به راستي بۆ چركه يه ك له مسته فاي نووري ژيانم جيانه ده بوومه وه،

بەلام ئو پەيامەى لەمستەفاو ھات، ھەموو شتىكى سەرەو ژوور کرد.

ئەو پۇژە ديسان چوومەو ھەزەرت ﷺ بەھەموو بوونمەو دەپارامەو ھەو داواى شەفاعەتم دەکرد:

خۆشەويستى خۆشەويستەكان ﷺ.. يەككە لە ئومەتەكەى خۆت كە زۆرى خۆشويستيت بەرەو لای تۆ بەپێكرا، خۆت شەفاعەتى بۆ بکە تا لە سایەى پەحمەتى پەرەردگارىدا بيمىنیتەو، من ئەوم زۆر خۆشويست، تۆش ئەوت خۆشبوویت، ئەو شەو ديسان تا بەيانى لە مزگەوتى پێغمبەر و لە ھەزەرتدا ﷺ بۆ دوعا پارانەو ھەو ھەمەو، لەنزىكى بەيانیدا ھەر لەسەر بەرمالەكەم خەو نوچكەيەك بردمىو ھە.

خودايە، ئەو ھەى لەخەوندا دەمبىنى دووبارە باخچەيەك بوو لە بەھەشت، مستەفاو دايكى لەسەر او ساباتەكە ياندا دانىشتبوون. مستەفا پێى وتم:

- خەم مەخۆ.. ژيانى دنيا زۆر كورتە.. تۆ تەسلىمى خوا ببەو بۆ ئەو بژى، بىرت نەچیت ئەو ھەى پشت بەو ببەستیت دەياتەو، ئەو ھەى سەرپێچى بکات دۆراندو ھەى...

خوای گەورەم، لەبەر ئەو ھەى تەمەنم كەمى مابوو، پێگەى بەھەو سەرگىریمان نەدا و، بى ئەو ھەى چێژوو كەيفى دنيايم پى بچێژیت منى برەو ھەو لای خوای و شياوى چێژە بەھەشتىەكانى كردم،

بۆ چه شتنى له زه تى پاسته قينهى هاوسه رگيرى، من ليره چاوه پريت
 ده كه م، له بىرت نه چيت كه ئه و كه سانهى له دنيا دا ته مه نيان بۆ خوا
 سه رف ده كه ن و نا په رژينه سه ر پۆره سمى ئا هه نكى هاوسه رگيرى ان.
 پيغه مبه رى خوا ﷺ خۆى له به هه شت ئه و ئا هه نكه يان بۆ ساز ده كات،
 ئه و ليره خه لات و ديارى مان پيشكه ش ده كات. هه موو ئه هلى ئيمان و
 قورئان ده به نه ميوانى بۆ نه كه مان، بۆ به ده ست هينانى ئه م نيعمه ته
 نه بپاوه يه هه زار جاريش به رين هيشتا كه مه، له جيتى هاوسه رگيريه كى
 فانى، هاوسه رگيريه كى باقى چاوه پيمان ده كات...

تۆ بگه پۆوه نيشتمان و له وى به رده وامى به خزمه ته كانت بده،
 ئه وى دلى جيهانى ئىسلاميه ئه و پۆژهى ئه و دله پزگارى ده بيت،
 دنياى ئىسلامى هه لده ستيتته وه سه ر پى، ئه كه ر ئه و دله تووشى
 نه خۆشيه ك ببيت، دنياى ئىسلامى لاواز ده بيت، خزمه تى پاسته قينه
 له و پيه ليره دلت به ته نها له به ر خۆت لنده دات، بگه پۆره وه ئه وى و
 ته مه نت له پيتناو سه لامه تى ئيمانى هه زاران گه نج سه رف بكه. ئه وى
 سه نكه رى پاراستنى ئيمان، ئه م كاره ش له تۆ ديت....
 له ده رگاى گوپدا چاوه پوانيت ده كه م...

ئىتر نەخشە رېڭام دىيارى گرابوو:

بەنيازى بەدەست ھىنانى پەزامەندى ئىلامى، دەبوو شەو پۇژ لە
رېڭەى خزمەتى ئەم قورئان و ئىمانەدا بژىم.. بۆ ئەوھى شىاوى
سەرەتا پەرەردىگارم پاشان مستەفا بىم قورئان و سوننەتم كوردبووھ
پابەر و بەرنامەى ژيانم.

ئەو مستەفايەى كە لەگيانى خۆم خۆشترم دەويست، سپاردم بە
خۆشەويستىر زات و بۆ گەپانەوھم بەرەو ولات ئامادەكارىم كرد،
دوايىن جار كە چوومە سەر مەزارەكە لە چ ھەسرەتلىكدا ژيام تا مردن
لەبىرم ناچىتەوھ... لەوى بۆ جارىكى ترو بۆ دوايىن جار بەپارپانەوھو
پازى دل ھەلپشتن دەرمانى پۆھمم كرد بۆ جارىكى تر لەسەر
مەزارەكەى فرمىسكم پشت و لەخوا داوام كرد بەزوتىر كات بەوم
بگەيەنیتەوھ.

كاتىك بىرم لەوھ دەكردەوھ بەئاسوودەبىيەوھ بەرەو ولات
بگەپتەوھو دەست بكم بەخزمەتەكانم، بەرلەوھى سوارى
فرۆكەكەبىم، ئەو ھەوالەى پىم گەيشت دووبارە پووخاندمىوھ.

داىكم كە لە شارىكى ئىتالىا دور لەچارەكان لەلايەن چەند
دۆستىكەوھ دەپارىززا، دەستى ناپاكەكانى پى گەيشتوھو بۆتە
قوربانى ھەلەكانى باوكم.

ئاھ داىكە...!

من چاوه پوانی ئەم هه‌واله‌م نه‌ده‌کرد... له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زیانت پی
نه‌گات تۆم ناردە ئه‌و جیگه‌یه‌ که به‌باوه‌ی پیکراوم ده‌زانی به‌لام وا
نه‌بوو...

ئەو خوی‌ن مژانه‌ی له‌مرۆڤایه‌تیدا پشک‌یکیان نه‌بۆته‌ نسیب، بۆ
ئەوه‌ی هه‌ر شه‌یه‌ک به‌من بگه‌یه‌نن، سه‌ره‌تا بۆ پره‌حمانه‌ ده‌ستیان
که‌یاندۆته‌ تۆ...

به‌م هه‌واله‌ چه‌نده‌ خه‌فه‌تم خوارد. چه‌ند گریام و نا‌ره‌حه‌ت بووم..
تا که ئومیدو تا که هاو‌پازو هاو‌پێشم له‌دنیا‌دا مائ‌شاوایی لێ‌کردم.
له‌ده‌ستدانی مس‌ته‌فاو دای‌کم هه‌موو هی‌ز و توانایه‌کی لێ
سه‌ندبوومه‌وه‌ وه‌کو جه‌نازه‌یه‌کی زیندووم لێ‌هاتبوو.

له‌دوای ئه‌و کوشته‌نه‌ د‌ر‌دانه‌یه‌ی دای‌کم، ده‌م‌زانی که‌ نۆره‌ی من
هاتوه‌... ئه‌ مرۆڤ کوژه‌ چاو‌برسیانه‌ دای‌کیان له‌ ئی‌تالیا دۆزی‌بویه‌وه‌
له‌ په‌نایه‌ ک‌داو دوور له‌ چاوی خه‌لکی کوشته‌بوویان، ده‌م‌زانی بۆ
که‌یاندنی منیش به‌هه‌مان سه‌ره‌نجامی دای‌کم، هه‌رگیز ده‌ست
هه‌ل‌ناگرن، هه‌ر به‌ دابه‌زینم له‌ فێرکه‌که‌ په‌یوه‌ندیم به‌ دۆسته
باوه‌ پیکراوه‌ کانمه‌وه‌ کرد، له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و زانیاریانه‌ی ده‌ستم
که‌وتبوون، پۆزانیکی سه‌خت و بێ‌ئامان چاوه‌ پێم بوون له‌ ژیا‌ندا،
چونکه‌ که‌سانیکی زۆر به‌ قیافه‌و پوخساری جو‌راو جو‌ره‌وه‌ بۆ
دۆزینه‌وه‌ی من، جیگه‌ نه‌ما‌بوو سه‌ری لێ نه‌ده‌ن و، ناو‌نیشان نه‌ما‌بوو
بۆی نه‌چن... ئی‌تر ده‌م‌زانی هه‌ر کاتێک بێت و به‌هه‌ر فێلێک بێت.

له پیتاوتۆله سه ندنه وه دا كه سانیکی چه كدار داده بارنه سه رم.
 به كورتیه كه ی بۆ پووبه پووبونه وه ی بۆنه یه کی خویناوی هه موو شتیك
 ناماده بوو، نه م بارودۆخه هه ستیاره ته واو نا په حه تی كرد بووم و له و
 كاته دا كه بیرم ده كرده وه چی بكه م و بچه كوئ! له و ئۆتیله ی
 تیایدا ده مامه وه ته له فونم بۆ هاو پێیه كم كرد، به لام نه وه ی له وه وه
 بیستم، به جارێك په نگه ی هه موو شتیکی گۆپی.

فریشته و دایکی زۆر نا په حه تی من بوون و هه ر به گه رانه وه م
 داوا ی سه ردانی كردنی منیان كردوه، نه و دایك و كچه كه وانه ی
 ژیا نیان به من دا، له و كاته ی له سه خترین، باری ژیا نندا بووم
 په یامه كانیان منی پاراست و هیزی پئی به خشی م، وادیسان
 په روه ردگارم وه كو گه و ده ترین پارێزه ر به ره و لای نه وان په وانه م
 ده كات.

له و خانووه تازه یه دا كه بۆمان پێكخست بوون كاتیك به دیداری
 نه و دوو مرۆفه پۆخ پاكه شاد بوومه وه، وه ك بلتی له خۆشحاڵیدا هه موو
 شتیكم بیر جووه وه، به بینینی نه وان هه موو نه ندیشه و ئازاری ده روونم
 سپایه وه و جوومه دنیای پر له ئاسووده یی نه وانه وه.

به دۆستایه تی و هه سه ره تیکی گه رمه وه، وه كو دایکیکی میهره بان
 نه و خانمه لاوازه كه له سه ر جینگه كه ی پالکه و تیبوو له باوه شی گرتم و
 بۆنی پێوه ده كردم:

- به قوربانت بې به خیر هاتیت....چهنده له خه می تۆدا بووین، نهی
نهو پاکیزه یی وناسکیه ی له فریشته دا هه بوو! خودایه نهو
له که سیکی تر دا ده بینریت؟!

نه م دوو مرۆفه هیچ له بیرى دهرده دنیا ییه کاندانین، وه کو مرۆفه
خه یا لایه کان له هه ست به رزی و ئیمانی نه مانه پاما بووم.. له ناو
نه مانه دا بې هیچ که س ناتوانیت بمدۆزیته وهو دهستی پیم بگات.
دایکی فریشته وتی:

- خوشکه که م مه ترسه.. به بى وستی خوی گه وره هیچ که س
زیانت پی ناگه یه نیت، به لام نهو کاته ی په روه ردگارم وستی گیان
کیشانی که سیکی هه بوو، هه موو مرۆفایه تی پیکه وه هه ولّ بدەن،
ناتوانن نهو سه ره نجامه ت بگۆرن، ناخی ده خوینده وه، وه ک بلّی
هه نگاو هه نگاو به سه ر هاته کانم ده زانیت..

- ئیتر لیره پارێزراویت... کوشتنی ئیمه، ده بیته خۆکوژی خویان
چونکه په روه ردگار به نده بى که س و بى پارێزه رهکانی بۆ که س
به جى ناهیت، به لکو به تایبه ت خوی پارێزگاریان ده کات.
که مێک چاوه کانی گێراو دواتر پوانینه کانی هیئایه وه سه ر من و
له نا کاو دهستی کرده گریان..

- خوشکه که م، ده زانیت زۆر ئیره ییم به تۆ برد.
- استغفر الله... من کیم که ئیره ییم پی به رن؟ من ته نها به نده یه کی
گونا هبارم، هه ر نه وه نده.

- بۆ مسته‌فای برایشمان زۆر گریام، زۆر ناپه‌حات بووم، منیش دووعام ده‌کرد خواجه منیش له‌سوجه‌دا بگه‌ڕێنه‌وه‌ له‌ی خۆت به‌لام من له‌کۆی و نه‌و ئیمانه‌ له‌کۆی؟

سه‌ره‌له‌نوێ ٬برینه‌کانم کولانه‌وه‌، سه‌ره‌له‌نوێ ئاگری هه‌سته‌کانم بۆیسه‌یان سه‌نده‌وه‌، نه‌و هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌قسه‌کانی:

- نه‌و به‌سه‌رهاته‌ی دایکیشته‌ زۆر کاری تێکردم...

به‌سه‌رسوپمانه‌وه‌ چاوم له‌چاوه‌کانی پوانی و به‌و مانایه‌ی په‌رۆشی نه‌وه‌م بزانم نه‌و چۆن ئاگاداری نه‌و بارودۆخه‌ی من و دایکم بووه‌!

چونکه‌ باسی کوشته‌که‌ی دایکم هه‌شتا به‌نه‌یتی ما‌بو‌ه‌وه‌، زانیاریه‌کی ته‌واوی باوه‌پێکراوم له‌ پووداوه‌که‌ پێنه‌گه‌یشته‌بوو.

- دایکه‌ له‌دوای مردنی باوکه‌ته‌وه‌، باوه‌پێکی هه‌تا بوو که‌ نه‌گه‌ر نه‌و ئیمانه‌ی دابه‌ش بکرایه‌، به‌شی سه‌دانی وه‌کو منی ده‌کرد. نه‌وه‌نده‌ به‌م قسانه‌ی په‌رۆشی کرد بووم...! ئاخه‌ نه‌و هه‌موو نه‌وانه‌ی چۆن ده‌زانی؟! نه‌و هه‌ر به‌رده‌وام بوو.

- نه‌ی نرخێ نه‌و دوایین ساتانه‌ی...!

نێتر من به‌بێ نه‌وه‌ی هه‌چ په‌رسیاریک بکه‌م خۆم ٬راگرت، گویم بۆ نه‌و باسانه‌ ٬راگرت که‌ نه‌و ئاگاداریان بوو.

- نه‌ویش وه‌کو مسته‌فا، دوا هه‌ناسه‌ی له‌ سوجه‌دا به‌خشیه‌وه‌. پیاو کوژه‌کان له‌ سوجه‌دا ده‌ستیان گه‌یاندوه‌ته‌ نه‌و و گیانی

سپاردووه، ئه و فېشه که ی داویانه له لاشه ی، پله ی نه ی له به هشتدا بهرز کردووه ته وه.

په روه ردگارم! ئه و به نده زور خو شه ویسته ی تو، چی ده وت؟ دلی ئه و مرغه نازیزه چه نده کراوه بوو، ئه و که سالانیکه له لیواری مه رگدا ماوه ته وه و جگه له ناوی خوا شتیکی تر نازانیت، به لام وه ک بلئی هه موو پووداوو پیشهاته کان له شاشه ی دهر و نه وه وه کو فیلم ته ماشا ده کات.

له مه دینه ش له ناو مزگه وته که ی پیغه مبه رداﷺ چه ندین جار خو یم بینی بوو، به لام له بهر نه وه ی دلتیا بووم که سیکه ناتوانیت هه ستیته سه ر پی، ده موت لی ره چی ده کات! بویه وای بق چووم که هاوشیوه یه کی نه وه و گرنگیم پی نه دا.

نیستا له هه موو شتیك با شتر تیده گه یشتم، ئه م مرغه لاشه ی له سه ر جیگه که ی که وتووه، به لام دل و پو حسی له ناو قوولترین نه ینیه کانی گه ردووندا ده سو پتته وه، له نیگرام و نیحسانی زور تاییه تی په روه ردگارا ناماده بوو.

چه ندین جار له خودا پارامه وه که له جیاتی نه وه ی ته مه م به ته ندروستییه کی باش و ده وله مهن دی و خه یال بلاویه وه به سه ر به رم، له ته نیشت ئه م خانمه و له گه ل ئه م دوو مرغه دا که جگه له خوا که ستیکی تریان نییه، منیش بژیامایه...

نئیستا له ژیر چاودیری مه عنوی ئه م دوو مرقفه فریشته ئاسایه دا
پۆزه کانی ژیانم ده گوزهرینم، میشکیشم بهرده وام له لای مستهفا
وته کانیه تی که وهکو ئامۆژگاری بۆم به جی ماون...

- تۆ له جی خۆت به ئاسووده یی بخهوه... بیرهت بیت، که من
بهرده وام ده بم له شه کاندنه وهی ئالاکهت، ته نانهت ئه وه نده
هه وه له کام ده خه مه گه پ، تا ده ست بۆ ئه و خزمه تانهش ده به م که تۆ
ده تویت ئه نجامیان دهیت... ئاسووده به و چاوه پیم که... له واده ی
داهاتووماندا له گه ل قوتابییه ده روون پا که کام به رنامه پێژیه کی چپو
پرمان هه یه، له هه موو نوێژیکمدا دوعا بۆ بهرده وامی ئه م کارانه م
ده که م تا له ژياندا ده بم... ئه گه ره له سه ر سکا لاو شکاته کانیشم پرسیار
ده که ن، منیش ده لیم ئه وانیه ی که ده یانه ویت ئه م مه مله که ته
بشیوینن و بیرى گه نه کان وه کو دنیا ی تاریک و پیسی خویان تیک
بدهن، ئه و دانه دانه سزای کاره کانیان وهرده گرن، ئه گه ره له م دنیا ش
پزگاریان بیت، ئاخیرهت چاوه پێیانه....

منیش له هه ر ساتیکدا چاوه پێی میوانه پێ پازه که م که ده رگام
به کاته وه.

وه ره... چی ده بیت وه ره و من بگه یه نه سه ره تا به خه زهت ﷺ
پاشان به مستهفا...

وه ره و ئه وه نده له چاوه پوانیدا مه مه یله وه..

تۆر بیرى ئه وان ده که م، تۆریش....

پښت

پېشه‌کی ۵

به‌شی یه‌که‌م

هه‌موو شتېک له‌تاگرېکه‌وه ده‌ستی پي‌کرد ۷

به‌شی دووهم

له‌ناو پووداوه پر نه‌ينيه‌کاندا ون بوو بووم ۵۹

به‌شی سي‌هم

نه‌و فرېشته‌يه‌ی چاوه‌پښم ده‌کرد سه‌رسامی کردم ۱۳۷

به‌شی چواره‌م

تاقېکړنه‌وه‌ی ژيانم له‌پاستيدا ئېستا ده‌ستی پي‌

ده‌کرد ۱۵۹

به‌شی پېنجه‌م

خودايه ژيانېکی له‌م جوړه ! نه‌مه گيان به‌رگه‌ی

ده‌گرېت ! ۱۸۱

پښت ۲۰۶

